Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἐτησίως· αἱ δὲ τμηματικαὶ εἰσιν ἀπαράδεκτοι· Τὸ τίμημα τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἐκ Λιρ. 3 καὶ 3 σελ. διὰ τοὺς 52 ἑβδομαδιαίους ἀριθμοὺς ἐστι προπληρωτέον. Οἱ πράκτορες τῆς ἐφημερίδος εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ μὴ εἰσπράξει τῶν χρημάτων.

Πᾶσα ἀπλήρωτος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολὴ, διατριβὴ, ἐφημερὶς κτλ. οὐδαμῶς ἐστι δεκτή· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου. Ἐπιστολὴ ἡ διατριβὴ ἀνώνυμος ἐστιν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώρητος, ἡ δὲ διεύθυνσις δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τούτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν εἰς 19, London-Street, Fenchurch-Street, E. C. καὶ 33, Brompton Square S. W., London· ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορσι τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

(Registered for transmission abroad).

Αριθ. 58.—Τομ. Γ'.—Ετος Β'. | ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1861. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ | Μετα Πολιτ. Παραρτηματος.

## ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

*Ὁ Κύριος* ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ *ἐν Κωνσταντινουπόλει.*
*Ὁ Κύριος* Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ *ἐν Θεσσαλονίκῃ.*
*Ὁ Κύριος* Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ *ἐν Πάτραις.*
*Ὁ Κύριος* Κ. ΘΕΟΛΟΓΗΣ *ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καΐρῳ.*
*Ὁ Κύριος* Δ. ΠΑΠΑΣ *ἐν Μάντσεστερ.*
*Ὁ Κύριος* ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΔΑΝΗΣ *ἐν Λίβερπουλ.*
*Ὁ Κύριος* Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ *ἐν Ἰβραΐλᾳ.*
Mr TAYLOR *ἐν Κερκυρᾳ.*
*Ὁ Κύριος* ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ *ἐν Κόρκ τῆς Ἰρλανδιας.*
*Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ* ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ *ἐν Τουρνοσεβερίνῳ.*
*Ὁ Κύριος* Φ. ΞΕΝΟΣ *ἐν Σμυρνῃ.*
*Ὁ Κύριος* ΓΙΑΚΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ *ἐν Βαρνῃ.*
*Οἱ Κύριοι* ΘΕΟΛΟΓΟΣ *καὶ* ΚΑΡΝΑΚΗΣ *ἐν Γαλαζιῳ.*
*Ὁ Κύριος* Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ *ἐν Σύρῳ.*
*Ὁ Κύριος* ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ *ἐν Βουκουρεστίῳ.*
*Ὁ Κύριος* Π. Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ *ἐν Τεργέστῃ.*
*Ὁ Κύριος* Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ *ἐν Σουλινᾷ.*
*Ὁ Κύριος* Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ *ἐν Ζακύνθῳ.*
*Ὁ Κύριος* ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ *ἐν Μασσαλιᾳ*
*Ὁ Κύριος* ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ *ἐν Βηρυτῷ.*

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μιρὲς περιπέτειαι ..... Σελὶς 82
Περὶ τοῦ πτωχοπρέσβεως ..... „ 83
Τὸ ὀρχούμενον ὕδωρ ..... „ 86
Ὁ λόρδος Νέλσων καὶ ἡ λαίδη Ἀμιλτῶνος ..... „ 87
Δικαστικὰ Ἀγγλίας ..... „ 90
Γνωμικά ..... „ 90
Διάφορα ..... „ 91
Στατιστικαί ..... „ 91
Ἐπιστολὴ Σίμονος Ἰωνᾶ ..... „ 94
Ἐμπορικὰ ..... „ 95
Θηραϊκοὶ οἶνοι ἐν Λονδίνῳ ..... „ 96
Εἰδοποιήσεις ..... „ 96
ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, σελ. 93, 94, 95 96 (δίς).
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ.
Τὸ καύχημα τῆς μητρός ..... „ 84
Ξαντήριον λίνου ..... „ 84
Ἄνθη, ὀπῶραι, κτλ. ..... „ 85
Τὸ ὄρος τοῦ Λιβάνου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ κώμη Βεῆτ-Μαρύ ..... „ 88
Τὸ φρούριον καὶ ἡ γέφυρα τοῦ Ἀρχαγγέλου ἐν Ῥώμῃ ..... „ 89
Τελευταῖαι στιγμαὶ τοῦ δουκὸς Ὀυελλιγκτόνος ..... „ 92
Ὁ Χρόνος ἀναρπάζων τὸν Ἥρωα ..... „ 93

## ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ καὶ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ εἰδοποιεῖ τοὺς ἐν Σμύρνῃ, Πάτραις, Κεφαλληνίᾳ καὶ ἀλλαχόθι κυρίους φορτωτὰς, ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ συγκομιδὴν τοῦ σταφιδοκαρποῦ θέλει πέμψει ἐγκαίρως εἰς μὲν τὴν Σμύρνην τὰ ἀτμόπλοια ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ καὶ ΒΟΤΑΣΗΝ, εἰς δὲ τὰς Πάτρας τὰ ἀτμόπλοια ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΝ καὶ ΑΣΙΑΝ καὶ εἰς τὴν Κεφαλληνίαν τὰ ἀτμόπλοια ΚΩΛΕΤΤΗΝ καὶ ΤΣΑΜΑΔΟΝ, ὅπως μεταφέρωσιν εἰς Λονδῖνον τοὺς πρώτους καρπούς.

Εἰδοποιεῖ προσέτι, ὅτι, ἐπειδὴ πέρυσι τινὲς τῶν κυρίων φορτωτῶν παρεπονέθησαν πρὸς τὴν ἑταιρίαν, ὅτι διευθύνει τὰ ἀτμόπλοια εἰς τὸ Victoria Dock, μακρὰν τῆς πόλεως ἀπέχον, ἀπεφάσισε θετικῶς νὰ ἀποστέλλῃ αὐτὰ τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ πλησιέστατον καὶ πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐμπόρων ἁρμοδιώτερον London Dock πλησίον τοῦ London Bridge παρὰ τῇ ἀγορᾷ τοῦ Λονδίνου.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ
ΤΟΥ
**RIMMEL**
**ΕΞΑΤΜΙΣΤΗΡ ΜΥΡΟΥ**

Κομψὸν ὄργανον πρὸς διάχυσιν εὐωδίας ἀνθέων, καθαρισμὸν τοῦ ἀέρος ἐν ταῖς κατοικίαις καὶ ἐν τοῖς δωματίοις ἀσθενῶν, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν LETHERBY καὶ HASSAL συστηθὲν, καὶ εὑρισκόμενον παρὰ πᾶσι τοῖς μυροπώλαις καὶ ἐν Ἰνδίαις.
EUGENE RIMMEL μυρεψὸς. 96, Strand, καὶ 24, Cornhill, London.

Συταίνονται τοῦ Twinberrow τὰ ἐκ ῥεβεντίου καταπότια διὰ τὴν δυσπεψίαν, ἀσθενείας τοῦ στομάχου, καὶ δυσκοιλιότητα. Πρὸ πάντων δὲ πρὸς χρῆσιν τῶν παιδίων. Ὁ δόκτωρ Dick, Lansdowne Terrace, Kensington, γράφει οὕτω «Κύριε, στεῖλέ μου ἔτι μίαν φιάλην τῶν καταποτίων σου διὰ χρῆσιν μου· δύναμαι εὐσυνειδότως νὰ τὰ συστήσω.» Κατασκευάζονται παρὰ τοῦ Twinberrow χημικοῦ 2, Edward St., Portman Square, London, καὶ πωλοῦνται παρὰ πᾶσι τοῖς φαρμακοπώλαις καὶ παρὰ τοῖς ἐν Καλκούττᾳ Κ.Κ. Scott, Thornton & Co., καὶ εἰς Βομβάϊν παρὰ τοῖς Κ.Κ Rogers & Co.

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΒΟΥΤΙΩΚΤΩΝ
**C. E. HEINKE,**
ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
79, Great Portland St. London.

Εἰδοποιεῖ τοὺς ἰδιοκτήτας πλοίων, ἐμπόρους, πλοιάρχους κτλ. κτλ., ὅτι πολλαὶ βελτιώσεις ἐγένοντο ἐν τῷ καλύμματι τῆς κεφαλῆς καὶ τῇ λοιπῇ ἐνδυμασίᾳ αὐτοῦ βουτηκτοῦ, ἣν φέρων δύναται νὰ μένῃ δοῦν πλειότερον θέλει ἐν τῷ ὕδατι, πρὸς ἐξαγωγὴν πραγμάτων, σπόγγων καὶ μαργαριτῶν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, πρὸς δὲ τούτοις πρὸς κατασκευὴν θεμελίων λιμένων ἢ γεφυρῶν πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῶν.

Α'. τάξεως μετάλλιον ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἐκθέσει τοῦ 1851 καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ τοῦ 1855. Ὑποβρύχιος μηχανικὸς τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς, Ῥωσσικῆς, Ἱσπανικῆς, Πορτογαλλικῆς, Καναδικῆς, Περιβιανῆς, Βραζιλιανῆς καὶ Ἰνδικῆς Κυβερνήσεως.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ.

Τὰ ἑξῆς εἰς τοὺς κυνηγοὺς χρήσιμα ἀντικείμενα ὑπὸ τοῦ FR. JOYCE ἐργοστασιάρχου τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατ. Ὑπουργείου τῆς Ἀγγλίας, καὶ τῆς Ὀθωμ. Κυβερνήσεως κατασκευαζόμενα ἐν Λονδίνῳ, δύναταί τις ν' ἀγοράσῃ ἐξ ὁπλοποιῶν καὶ πωλητῶν πυριτιδος τῆς πόλεως ταύτης.

Στρατιωτικὰ διὰ καραβίνας πληκτικὰ καψύλια.
Προνομιοῦχα ἐκ πυροξυλίνης διάκυνηγεσίαν »
Ἀντιβρωτικὰ ἐφευρεθέντα τὸ 1824 »
Τριπλᾶ μὴ ὑπὸ τοῦ ὕδατος βλαπτόμενα »
Τάπαι ἐξ ὑφάσματος χημικῶς παρεσκευασμέναι, ἢ ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης, ἐξ ἧς κατασκευάζονται πῖλοι, ἢ ἐκ χάρτου.
Πυριτοθολαὶ (φυσέκια) διὰ τὰ ἐκ τοῦ ὄπισθεν γεμιζόμενα ὅπλα, καὶ ἐν γένει πάσης χρήσεως πυριτοθολαὶ μετὰ σύρματος.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ ΚΑΙ ΜΑΝΤΖΕΣΤΕΡ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς καὶ πωλεῖται ὑπὸ τοῦ 11, Sutton, 7, Marlbro Place, Kennington S.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΑ ΑΘΙΚΤΟΒΑΘΡΑ ΚΑΙ ΑΜΑΞΙΑΙΟΙ
ΣΚΙΜΠΟΔΕΣ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ.
ΤΟΥ **DAVIES & SON.**

Κατασκευαζῶν καλλίστου εἴδους ἁμαξῶν, προωρισμένων καὶ δι' ἐξαγωγὴν
15, Wigmore Street, Cavendish Square, London. W.

Τοῦ CLUB Παντελόνια ..... 17/6
» » Γελέκια ..... 9/6
» » Ὁλόκληρος ἐνδυμασία. 60/
Gurney, 9, Royal Opera Arcade, Pall-Mall, London

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ. Ὁ Κ. Ἰωάννης Πρέστων, μεσίτης ἀτμοπλοίων, διαπραγματεύεται τὴν ἀγοροπωλησίαν παντὸς εἴδους ἀτμοπλοίου σιδηροῦ ἢ ξυλίνου, ἑλικοκινήτου ἢ διὰ τροχῶν. Συνάπτει δὲ καὶ συμφωνίας πρὸς ναυπήγησιν παντὸς εἴδους ἀτμοπλοίου ἐν βραχυτάτῃ προθεσμίᾳ. Διεύθυνσις JOHN PRESTON, Steam Ship Broker. East India Chambers, Leadenhall-street, London

ΧΑΛΥΒΔΙΝΑΙ ΑΜΑΞΑΙ ALDEBERT. Ὁ ἁμαξοποιὸς οὗτος κατασκευάζει ἁμάξας μικράς, μεταχειριζόμενος εἰς τὴν κατασκευὴν χάλυβα ἀντὶ σιδήρου ἐπὶ τὸ τελειότερον καὶ ἐλαφρότερον.
Διεύθυνσις J. ALDEBERT & Co. 57 &58 Long-acre.

## ΜΙΡΕΣ ΙΕΡΙΗΕΤΕΙΑΙ.

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ πόλει Βουρδιγγάλλῃ (Βορδώ) καὶ ἐν ἔτει 1809 κατὰ μῆνα δεκέμβριον ὁ Ἰούλιος Ἰσάκ Μιρές, τέκνον Ἰουδαίων γονέων, εἶδε πρῶτον τὸ φῶς. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐμπορομαιβίος καὶ ὡρολογοποιός ὤν, διετήρει μικρὸν τι ἐργαστήριον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ· ἡ παρομοιακὴ ὅμως τοῦ ἔθνους ἐν πᾶσιν ἐπιτυχία φαίνεται, ὅτι ὀλίγα μὲν ἐκληρονόμησεν αὐτὸν· διότι ἀποθνήσκων οὐδὲν ἄλλο κατέλιπεν εἰς τὸν υἱόν ἢ τὴν φροντίδα τοῦ νὰ διατηρῇ τρεῖς ἀπόρους ἀδελφάς. Ἐξαετὴς ὤν ὁ υἱὸς Μιρὲς ἐστάλη εἰς τὸ σχολεῖον, ὅπως ἀρξῇ ὅσην παιδείαν ἠδύνατο παρὰ τοιοῦτον παιδευομένῳ ὁ δυστυχὴς τῆς πόλεως· ἀλλ' εἴτε διότι ὁ διδάσκαλος οὗτος ἦκιστον ἐπεμελεῖτο τοῦ μαθητοῦ, εἴτε ὁ μαθητὴς ὀλίγον ἐφρόντιζε νὰ μάθῃ, ἐλαχίστην ἔκαμε πρόοδον εἰς τὰ γράμματα· διότι, ὡς αὐτὸς Κ. Μιρὲς ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθείσῃ βιογραφίᾳ λέγει, ὅτι, ὅτε ἐγκατέλιπε τὸν διδάσκαλον δωδεκαετῆς ὤν, πολὺ ἀτελῆ γνῶσιν εἶχε τῆς Γαλλικῆς γλώσσης. Ἀπομακρύνας δ' ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἀπὸ τῶν γραμμάτων ἔθεσεν αὐτὸν εἰς τι ἐργαστήριον ὑπεμπόρων. Οὐχὶ δ' ὡς ὁ Ἀγκάσκρω ὁ Ἰούλιος Μιρὲς, ὡς αὐτὸς λέγει, κατέστρεψε τὴν παρουσιασθεῖσαν ταύτην τύχην φαντασιοκοπῶν πράγματα εἰς τὸν ἀέρα, ἀλλ' ὅτι μᾶλλον μεγαλέων ὀπτασιῶν κατέστησαν τὰ τῆς ἐμπορίας τῶν ὑδρῶν ἐπαχθῆ προς αὐτὸν, καὶ ὀνειροπολῶν ἔργον τι σπουδαιότερον καὶ ἐπικερδέστερον «ὡς πτηνόν,» ποιητικῶς λέγει «ἐγκαταλιπὼν τὴν εὐτυχῆ φωλεὰν μου διὰ νὰ ζητήσω τύχην» καὶ οὕτω νὰ κτίσῃ ἑτέραν φωλεὰν ἰδίας αὐτοῦ κατασκευῆς.

Εἰς τὸ δέκατον ὄγδοον λοιπὸν ἔτος τῆς ἡλικίας ὁ κόσμος παρίστατο εἰς τὸν Ἰούλιον Μιρὲς «ὡς ὄστρακον», τὸ ὁποῖον ἐζήτει ν' ἀνοιξῇ, ὅτ' ὅσον ἠδύνατο καλλιτέρου τρόπου. Παραιτήσας τὸν ὑλέμπορον, εἰσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον παραγγελιοδόχου τινὸς· τριῶν δὲ μῆνας ἐτῶν παρελθόντων αἱ ὑποθέσεις τοῦ παραγγελιοδόχου ἐξετάθησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε αἱ περιωρισμέναι τοῦ νέου γραμματέως γνώσεις δὲν ἦσαν ἱκαναὶ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν πραγμάτων, ὥστε ἀπέλυθη τῆς ὑπηρεσίας. Μετέπειτα δὲ ἐγένετο γραφεὺς εἰς τι γραφεῖον τῆς κυβερνήσεως, ἰδίως σχηματισθὲν, ὅπως βιβλιοπῶλ καὶ ἐκτιμᾷ τὴν ἀξίαν τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἰδιοκτησιῶν ἐντὸς καὶ πέριξ τῆς Βορδιγγάλλας, καὶ ὁ πέρα, ἐν ἀπέκτησεν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ κατέστησεν αὐτὸν ἱκανόν, ὥστε νὰ ἔχῃ τὰ μέσα νὰ διατερῇ ἐαυτὸν καὶ τὰς ἀδελφὰς ἐπὶ πολὺ ἔτη μετὰ τὴν καταργησιν τοῦ γραφείου τούτου. Ἀλλ' ἐν αὐτοκρατορικῷ πάλιν πρὸς ἀπόκτησιν τῶν προς ζωάρκειαν, διὸ ἔτι τέλους ἐν ἔτει 1841, ὅτε ἐπεράτωσε τὸ τριακοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας, ὁ Ἰούλιος Μιρὲς ἔπραξεν ὅτι ἐκ τῶν δύκα Γαλλων οἱ ἐννέα πρακτοῦσιν, ὅταν ὅτν ἔχωσι τὰ μέσα, ἀπῆλθεν δηλονότι εἰς Παρισίους. Γέννημα ὢν καὶ θρέμμα τῆς Βορδιγγάλλας τὸ πρῶτον ἐστοχάσθη νὰ ἐπιχειρήσῃ τι εἰς οἶνους· ἀλλὰ μὴ ἔχων κεφάλαιον, πίστωσιν ἢ φίλους παρήτησεν ἐντὸς ὀλίγου τὴν ἰδίαν ταύτην. Μετὰ ταῦτα προσεπαθήσε νὰ ὠφεληθῇ τῶν γνώσεων, ἃς ἀπέκτησεν εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν οἰκοδομῶν, ἀλλ' αἱ θρασυκαὶ ἀρχαὶ τῶν Παρισίων δὲν ἤθελον νὰ ἐπιδεωρᾶται ἡ περιουσία αὐτῶν ὑφ' ἑνὸς Ἰουδαίου πλανοδίου, πρὸς δὲ τοῦτοις τοσοῦτον ἐχθρικὸς εἶχον προς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, ὥστε ἠναγκάσθη, ἀφοῦ ἐπὶ δύο ἔτη ἐξηρλοῦθήσε τὸ ἔργον, νὰ παραιτήσῃ καὶ τοῦτο. Τρίτη δὲ τις ἀπόπειρα ὅπως εἰσπράττῃ ἀμίσους φόρους ἦν ὑπέρξε τῶν προεγομένων ἐπιτυχεστέρα καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ 1844 ὁ Ἰούλιος Μιρὲς περιέτρεχε τὰς ὁδοὺς τῶν Παρισίων μὴ ἔχων ἔργον. Ἐκ τότε δ' αὐστηρὸς ἐξαιμένεν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χρηστότητος, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις καὶ αἱ φυσικαὶ αὐτοῦ τάσεις ἐπέτρεπον· ἀλλ' ἀφοῦ μετὰ τριάκοντα πέντε ἐτῶν βίου σχεδὸν ἀδίωτον εὑρίθη χωρὶς τὸν χρήματον, ὧν εἶχε χρόνον, ἀπεφασίσε νὰ ἐπιορευθῇ τὰ χρήματα τῶν ἄλλων. Ἡ μόνη δ' ἀρίστη ὁδὸς εἰς τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ ἀκολουθήσῃ τοιαύτας ἐπιχειρήσεις εἶναι τὸ Χρηματιστήριον τῶν Παρισίων, καὶ εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῶν Παρισίων ἐπορεύκνω ὁ Ἰούλιος Μιρὲς προσλήψεν ἀρχόμενος τοῦ λοιποῦ αὐτοῦ σταδίου ἀπὸ τῶν μετοχῶν ἐπὶ ὑποσχέσει πληρωμῆς. «Τὸ ἐμπόριον τοῦτο», λέγει ὁ Κ. Μιρὲς εἰς τὸ ἔσχατος ἐκδοθὲν φυλλάδιον περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ὑποθέσεων αὐτοῦ, «ἦτο κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον εἰς ἀκμὴ ζουσαν κατάστασιν, καὶ ἀφ' ἧς ἀρχὰς ἀκολουθήσαν αὐτὸ, ἐπέτυχον σχετικὴς καὶ ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς μοι ἀνέβαλε τὴν περὶ τὰς οἰκονομικὰς ἐπιχειρήσεις σπουδὴν, ἣν οὐδέποτε πρὶν εἶχον δι' οἱονοῦδήποτε εἶδος ἐπιχειρήσεων. Τὸ ἔτος 1845 ἦν ἔτος κρίσεως, ὡς πολλοὶ βιβλιόφιλοι ἐνθυμοῦνται. Ὁ σιδηροδρομικὸς πυρετὸς εὑρίσκετο εἰς τὸν κολοφῶνα, ἀδράνεια ἐπῆλθε καὶ τὸν νόμον κατὰ τῆς ὑπὲρ τὸ δίον κερδοσκοπίας ἐπηκολούθησε ῥητὴ ἀπαγόρευσις τῶν κερδοσκοπιῶν εἰς μετοχὰς ἐπὶ ὑποσχέσει. Οἱ ὠφεληθέντες λοιπὸν ἐκ τοῦ πρότερον κερδοσκοπικοῦ τούτου τρόπου, καὶ τούτων εἰς ἦν καὶ ὁ Κ. Μιρὲς, ἦσαν ἐκτεθειμένοι (ἀδικώτατα βεβαίως) εἰς ἀεινὰς κατηγορίας· καὶ τινες τῶν πραγματευομένων τὰς μετοχὰς ταύτας, λέγει ὁ Κ. Μιρὲς, «ἠρυθρίων ὡς ἐγκληματίαι, ἂν ἐγίνετο γνωστὸν, ὅτι ἐκέρδησαν χρήματα ἐκ μετοχῶν!» Ἀλλ' ἐπειδὴ λόγοι ἐγγιγκτοὶ δὲν σπᾶζουσι κόκκαλα, οὕτω καὶ τὸ ἐρυθρὴν δι' ἄνομα κέρδη δὲν κενόνει τὰ πλήρη βαλάντια· μεταβολὴς δέ τινος γενομένης περὶ τον τρόπον τοῦ πραγματεύεσθαι τὰς μετοχὰς, ὅπερ ἐθοῦη εἰς χεῖρας τακτικῶν «συνωλλακτῶν,» ὁ Κ. Μιρὲς συνείδη ὡς πρεξεντὴς μετὰ τινος τῶν μεστῶν τούτων, καὶ ταύτην τὴν θέσιν κατέχει, ὅτ' ἐξέρχεται ἡ ἐπανάστασις τοῦ φεβρουαρίου, ἀνκτρέπουσα πᾶν εἶδος οἰκονομικῆς ἐπιχειρήτεως.

Ὁ Κ. Μιρὲς ἐκ νέου εἰς τὰ κρύα τοῦ Λουτροῦ εὑρεθὶς (διότι τὶς ἡ χρεία προξεντῶν, ὅταν οἱ συνάλλακται παραιτήσωσι τὰς ἐργασίας) ὑπήκουσεν εἰς τὴν πρότασιν Μιλλὰρ τινος, ὅπως συναγοραασιν ἐφημερίδα τινὰ καλουμένην Ἐφημερίδα τῶν σιδηροδρόμων· καὶ τότε, λέγει, ἤρξατο «τὰς ἐπιχειρήσεις ἐκείνας, τὰς ὁποίας τοσοῦτον ἀστόργως κατέκρινον, μερολήπτικῶς θεωρόντες τὴν πρᾶγματα καὶ μὴ βλέποντες, ὅτι αὐτὴ μόνη ἡ δημοσιότης, ἂν ἐπιασθῇ, ἦν ἀλεθὴς ἀπόδειξις τῆς εἰλικρινείας μου.» Οὕτω δ' ὁ Κ. Μιρὲς ἐν πνεύματι ἐντελοῦς εἰλικρινείας προβαίνει διεγράμενος τὴν ἱστορίαν πασῶν τῶν κερδοσκοπειῶν, ἃς ἐπεχείρησαν ἔχων ἐδραίαν πεποίθησιν, ἢ φανόμενος ἔχων τοιαύτην, ὅτι οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ἢ κομψωτέρων ἢ οἰκονομικῶς ὀρθοτέρων τῶν ἐπιχειρήσεων, ἃς τοσοῦτος μὲν κατέστρεψαν, αὐτὸν δ' ἤγαγον εἰς τὰς δικαιοσύνας τὰς ἀφύτους χεῖρας.

Πραγματεύσεται λεπτομερίστατα πάσας τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ ὁ Κ. Μιρὲς μετ' εἰλικρινείας, ἵτις βεβαίως θέλει ἐκπλῆξε πάντα, ἀν ὅλεγε τὴν ἀλήθειαν. «Μίλλων νὰ διεξέλθω» λέγει, «περὶ τῶν ὑποθέσεων καὶ ἐπιχειρήσεων, ἃς διεξήαγον ἀπὸ τοῦ 1848 μέχρι τοῦ 1861, κατὰ φυσικὸν λόγον ὀφείλω, ὅπως ἐντελῆ κατιστήσω τὴν ἱστορίαν τοῦ οἰκονομικοῦ μου σταδίου, νὰ περιγράψω ὁπόσον μέρος ἐλκθὸν εἰς τὰ πρώτιστα οἰκονομικὰ συμβάντα, τὰ ὁποῖα ἐπέλθον κατὰ τὴν πέριοδον ταύτην. Δύναμαι δὲ μεθ' ὑπερχφανείας νὰ εἴπω, ὅτι μεγάλως εἰς αὐτὰ συνετέλεσα, καὶ, ἂν αὐτὸς πρῶτος ἦν ὑπεκίνησα, τοιοῦκχιστον ὅτι ἐγενόμην παρρηκτὴς τῆς πρακτικῆς ἰδέας, ἥτις ἐνεργεν αὐτὰ εἰς μίσον.» Ἀς παῖχωσι τὰ ἄτομα, ὅσον θέλωσι, τῆς πατρίδος καθόλου ὁ Κ. Μιρὲς ἀπομαίνεται ὅτι ἐγένετο ὁ μέγιστος ἐυεργέτης. «Εὐτυχῶς διὰ τὴν Γαλλίαν», λέγει, «τὰ τρία μεγάλα οἰκονομικὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα διάσημα κατάστησαν τὰ τελευταῖα δέλίγα ἔτε, καὶ τὰ ὁποῖα καὶ νὸν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θέλουσι συντελεῖ εἰς τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς, ἐν δύνανται νὰ καταστραφῶσι. Τὰ τρία ταῦτα γεγονότα εἶναι ὁ σχηματισμὸς τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης ἐπὶ κινητοῖς· ἡ παραδοχὴ τῆς δημοσίας καταγραφῆς συνδρομῶν διὰ δάνεια, καὶ ἡ ἀποκατάστασις τοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας.» Ὁ Κ. Μιρὲς ἀξιοῖ, ὅτι αὐτὸς ἔθωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸ πρῶτον τούτων διὰ τῆς πρακτικῆς, ἀλλ' ἀτελοῦς ἀποπείρας, ἣν ἔκαμε τὸ 1850 καὶ 1853 ὑπὸ τὸν τίτλον Ταμεῖον τῶν Ἡνωμένων Μετοχῶν· καὶ τοῦ δευτέρου δ' οὐχ ἧττον ἀμέσως μετέσχε· τὸ δὲ τρίτον ἀξιοῖ ὅτι αὐτὸς κατέστησε διὰ προτάσεων γενομένων ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Γαλλίας, αἵτινες, καί τοι μὴ γενόμεναι εὐθὺς παραδεκταὶ, μετέπειτα ἐφαρμόσθησαν ἐν μέρει. Τὰς περιστάσεις ταύτας ἀνακαλεῖ εἰς μνήμην ὁ Κ. Μιρὲς, «διότι ἐπαυξάνουσι τὰς ὑπηρεσίας ἃς ἀπέδωκεν εἰς τὴν φιλοπονίαν ἀπὸ τοῦ μηνὸς σπτεμβρίου τοῦ 1848, ὅτε ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος τῶν σιδηροδρόμων, ἥτις ἔπαυσεν ἐκδιδομένη μετὰ τινας ἑβδομάδας ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ φεβρουαρίου. Διὰ τὴν ἐφημερίδα ταύτην, ἐφ' ἣ μεγάλως σεμνύνεται ὁ Κ. Μιρὲς, ἔθν ἔδωκε περισσότερον τῶν χιλίων φράγκων. Πρώτη δ' αὐτοῦ φροντὶς, ἡμέρας ἔτο νὰ ἐνισχύσῃ τὸ δημόσιον πνεῦμα, νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν καταδιδεῖσαν πίστιν διὰ τὴν ἀξίαν τῶν σιδηροδρομικῶν μετοχῶν καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πώλησιν αὐτῶν εἰς καταστρεπτικὴν τιμήν. Ὁ δὲ τρόπος τοῦ ἐκδίδειν αὐτὴν ὡραίαζε τὸν τῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσσίας καὶ Βολτάιρον. «Κατὰ πρώτον,» λέγει ὁ Κ. Μιρὲς, ἐδοαμάσα δυσπολίαν τινὰ εἰς μετάδοσιν τῶν λογισμῶν μου οὕτως, ὥστε νὰ ἐπιφέρσι τὴν ἐντύπωσιν, ἢν ἤθελον. Ἔγραφον τὰ ἄῤῥητα ὅπως ἐπενόουν αὐτὰ, καὶ ἐδίδον εἰς ἕτερον, ὅπως διορθώσῃ τὸ ὕφος. Ἔκειτν ὅμως τὰς ἀκρ' ἀμέρας ἐπὶ πολὺ ἔτη ἐπιμονὴς ἐπίτυχον νὰ ἐκφέρω τοὺς λογισμούς μου μετ' εὐκολίας, ἢν οὐδέποτε προσεδόκων, ὅτε πρότον ἐγενόμην ἰδιοκτήτης τῆς ἐφημερίδος.

Καὶ τοῦτο δὲν ἦτο ἡ μόνη ἐπιτυχία αὐτοῦ. Ὁ Κ. Μιρὲς κατώρθωσε νὰ πείσῃ τὸ κοινόν, ὅτι τὰ καλλίτερα πράγματα, τὰ ὁποῖον ἐδύνανατο νὰ πράξωσιν, ἦτο νὰ λάβωσι μετοχὰς εἰς ἑταιρίας, ἃς αὐτὸς συνίστα. Ἡ πρώτη τούτων ὠνομάσθη «Ταμεῖον τῶν Ἡνωμένων μετοχῶν,» καὶ σκοπὸς αὐτῆς ἦν ὁ σχηματισμὸς οἰκονομικῆς ἑταιρίας, ἧς τὸ κεφάλαιον ἔμελλον νὰ μεταχειρίζωνται εἰς ἀγορὰν μετοχῶν, ἃς ἐμέλλον νὰ μεταπωλῶσιν ἐπὶ κέρδει μεταξὺ τῶν μετόχων διανεμηθησομένῳ. Ἀλ ἀδύκοποι εἰδοποιήσεις, δι' ὧν ὑπισχνεῖτο κέρδος τριακοντα ἕως τεσσαρακοντα τοῖς ἑκατὸν, κατέστησαν τὸν σκοπὸ ἐπιτυχῆ (βεβαίως εἰς τὸν Κ. Μιρὲς ἀν οὐχὶ εἰς τοὺς μετόχους) διότι μετὰ τριῶν ἐτῶν παρέλευσιν, ὅτε ἡ ἑταιρία διελύθη, ὁ Κ. Μιρὲς ἦν εἰς κατάστασιν νὰ ἐνεργήσῃ ἐπιχειρήσεις γιγαντιαίας. Κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἠγόρασεν ἔτι δύο ἐφημερίδας τὸν Τόπον καὶ τὴν Συτταματικὴν καὶ οὕτως ἔχων εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ δύο τῶν πρωτίστων ὀργανων τοῦ τύπου, ὥρμησε πλησίεως. Διὰ τὰς δύο ταύτας ἐφημερίδας ὁ Κ. Μιρὲς ἐπλήρωσε, λέγει, δύο ἑκατομμύρια ἐπτακοσίας χιλιάδας φράγκων καὶ προσθέμενος τριακοσίας χιλιάδας περιπλέον, συνέστησεν ἑταιρίαν μὲ κεφάλαιον τριῶν ἑκατομμυρίων, τὸ ὁποῖον ἐπὶ ἐνοῖα ἦτο παράγκαρι κατὰ μέσον ὅρον ἐνὸς τοῖς ἑκατόν. Ἀπὸ δὲ τοῦ χρόνου τούτου περὶ οὐδεμιᾶς τῶν συνῆθων ἐπιχειρήσεων ἀκούομεν ὅτι δὲν ἐκφράζεται διὰ ποσοῦ ἑκατομμυρίου καταγρονεῖται ὡς χυδαῖον κλάσμα. Τῷ 1852 ἡ πόλις τῶν Παρισίων ἐχρειώζετο δάνειον 50,000,000 φρ., πάντες οἱ μεγάλοι οἰκονομικὴν ἐπιῤῥὴν ἔχοντες ἠγνοίσθησαν διὰ τοῦτο καὶ ἡ κατακύρωσις ἐγένετο εἰς τι κατοχτῆρι, μεθ' οὗ ὁ Κ. Μιρὲς συνέδεετο. Ἐκ νέου τῷ 1853 ὁ Κ. Μιρὲς ἦλθεν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Πιστωτικῆς τραπέζης ἐπὶ ἀκινήτων τῆς πόλεως Μασσαλίας καὶ Νεβὲρ, ὅπως χορηγήσῃ ἀκριτὴ 24 χιλιάδας φράγκων· αἱ συμφωνίαι ὅμως ἠκυρώθησαν διὰ τὴς μεσολαβήσεως ἰσχυρῶν τινων οἰκονομιόλογων τῶν Παρισίων καὶ ἀποτέλεσμα τούτου ἦν ζημία τοῦ Κ. Μιρὲς 500 χιλιάδων φρ. Παρατηρεῖται διὰ τὴν ζημίαν ταύτην· ἀλλὰ τί ἦτο τοῦτο εἰς αὐτὸν, τοῦ ὁποίου αἱ κερδοσκοπίαι ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν τοῦ σταδίου αὐτοῦ συνεποσοῦντο εἰς τὸ ἀπίστευτο ποσὸν 2,100,022,003 φράγκα; Ἡ δὲ μεγάλη ἐμπορικὴ ὑπόθεσις τοῦ 1853 ἦτο ὁ σχηματισμὸς τοῦ Γεν. Ταμείου τῶν σιδηροδρόμων, τῆς σιδηροδρομικῆς τραπεζικῆς Ἑταιρίας, ἧς ἱδρυτὰ ἦσαν ὁ βαρῶνος Πονταλδὲς καὶ οἱ ΚΚ. Βλαὶζ καὶ Σολὰρ οἱ τραπεζῖται. Σκοπὸς τοιαύτης φύσεως δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ χωρήσῃ εἰς τὰ πρῶσω ἄνευ τῆς συνδρομῆς τοῦ Κ. Μιρὲς· καὶ κατὰ κακὴν τύχην (ὡς λέγει) συνήνεσε νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν Κ. Βλαὶζ ἢ δ' οἰκονομικὴ διοίκησις τῆς Ἑταιρίας αὐτῆς ἀπετελεῖτο ὑπό Ι. Μιρὲς καὶ Σα. τὴς «Σας.» συνυπαμένης ἐκ μόνου τοῦ Κ. Σολὰρ, ὅπτις εἶχε τὴν γνῶσιν νὰ μὴ πεῤῥμένῃ νὰ διακοσθῇ, ὅτε αὐτὸς καὶ ὁ Κ. Μιρὲς κατὰ πρῶτον ἐνήχθησαν.

Τὸ κεφάλαιον τῆς νέας ἑταιρίας ἦτο τὸ πρῶτον μόνον δώδεκα ἑκατομμύρια φραγκων, ἀλλὰ ταχέως ἠξέχθη εἰς πεντήκοντα· καὶ ὡς βάσιν τῶν ἐπιχειρήσεων ἔχων ὁ Κ. Μιρὲς τὸ κεφάλαιον τοῦτο πρόβῆς. Καὶ πρῶτον μὲν ἠγόρασε τὰ ἀνθρακωρυχεῖα τῶν Πόρτες καὶ Σενεστρῆ μετὰ τῆς καταπελοῦς τοῦ ἀνακαλοῦ σιδηροδρόμου, ὅπως προμηθεύῃ ἀνθρακας εἰς Μασσαλίαν εἰς εὐτελεστέτην τιμὴν. Μετὰ τοῦτο ἤρχονται τὰ σιδηρουργεῖα τοῦ Ἁγίου Λουδοβικοῦ εἰς τὰ προάστεια τῆς Μασσαλίας, ἐργαζόμενα μὲταλλα τῆς Ἑλβας δι' ἀνθράκων τῶν Πόρτες· ἐπιχειρήσεις ἐπιβοηθεῖσαι τοῖς ἀνθρακωρυχείοις. Μετὰ τοῦτο ἐγένετο ἡ συμφωνία πρὸς φοτισμὸν τῆς Μασσαλίας διὰ γαζίου, τῶν τεσσαρων ἐπιχειρισμάτων εἰς μίαν ἑταιρίαν συγχωνευθέντων. Ἤθελον δὲ καὶ ὁυὸ ἕτερα ἐπιχειρήσεις προστεθῇ, ἡ ἀγορὰ γῆς ἐν Μασσαλίᾳ πρὸς κατοικισιν νέων νεωρίων καὶ τινος συμπλέγματος σιδηροδρόμων Πυρηναϊκοῦ κλιθησομένου, ἀν ἕνεκεν ἀνεξηγάτου τινὸς οἰκίας δυσμενείας, δύο κατὰ διακόψχν ὑπουργοῦ τῶν δημοσίων ἔργων οἱ ΚΚ. Μάνις καὶ Ῥουὲ δὲν ἠρνοῦντο τὴν συναίνεσιν αὐτῶν εἰς τὴν πόλησιν τοῦ μὲν καὶ τὴν παραχώρησιν τοῦ δὲ εἰς τὸν Κ. Μιρὲς. Ἡ ἐπιμονὴ δ' αὐτῆ ἐκπλήττει ὑπερβαλλόντως τὸν Κ. Μιρὲς. «Οὐδέποτε ἐδυνήθην νὰ ἀνακαλύψω» λέγει, «πόθεν ἡ συμφένεια αὕτη προῆρχετο· ὡς ἰδιοκτήτης ἐφημερίδων φιεμενάνων εἰς τὴν ὑπερασπιστὴν τῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως, κατέπτυον τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν εἰς τὸ Διευθυντήριον τοῦ Τόπου καὶ μόνον ἔξεχε τὸ ἀποκαμὼν νὰ πληρώνω τοὺς γράφοντας πολιτικὰ καὶ φιλολογικὰ ἄῤῥρα, δι' ὃ ἐδάπανων 300 χιλ. φράγκων κατ' ἔτος.

Μεταθέμεν δὲ νῦν εἰς τὰς ξένας ἐπιχειρήσεις, αἵτινας ἐπροκεζουσιν οὐχὶ τὴν τιμὴν τοῦ Κ. Μιρὲς, τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, ἀλλὰ τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὰ αἰσθήματα. Τούτων δὲ πρόστατευε οἱ Ῥωμαϊκοὶ σιδηρόδρομοι· τούτοις ἔπεται τὸ Ἱσπανικὸν δάνειον 400 ἑκατομμυρίων φραγκων· εἴτα δ' ἡ κατασκευὴ τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Παμπελόνας εἰς Σαραγόσσαν, καὶ ἐν τέλει τὸ Ῥωσσικὸν δάνειον 400 ἑκατομμυρίων φραγκων καὶ τοῦτο. Ὁ Μιρὲς διεξηγεῖται, ὅτι οὐδὲν τῶν ἐπιχειρημάτων τούτων ἦν παραβολή, καὶ ὅτι ἐν καλῇ πίστει ὑπῆρχεν, ἐσως ὁμέμφε μεγάλη διαφορὰ ἤθελεν ὑπάρχει μεταξὺ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ αὐτοῦ· ἀλλ' ὅτε καὶ ἐν τῇ ἐπιχειρήσει τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Παμπελούνας ἐξ χιλιάδες τριακόσιοι δώδεκα μετοχαὶ, παριστῶσαι ἀξίαν 25,077,800 ἐξεδόθησαν περιπλέον τοῦ ἀριθμοῦ, δι' ὃν τὸ πρῶτον ἐγίνοντο καταγραφαὶ, φαίνεται βέβαιον, ὅτι οἱ κατοχοι τῶν περιπλέον τούτων μετοχῶν τοιλάχιστον διεκινδύνευσαν ἀρκετὸν ποσόν. Ὁ Κ. Μιρὲς, γράφων περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀντιδράσεως, ἥτις ἔλαβε χώραν τὸ 1857, παραπονεῖται, ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ἐστράφη ἐναντίον τοῦ, ὀθουμένου εἰς τοῦτο ὑπὸ τῶν δραματοποιῶν καὶ πολιτικῶν συγγραφέων. Κατὰ πρῶτον ἐρώνο ἀρᾶμα τι, γεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Κ. Πονσάρ, τὸ Χρηματιστήριον, τὸ ὁποῖον μεγάλως ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος ἐπιδοκιμάσθη, μετὰ ταῦτα τὸ χρηματικὸν ζήτημα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ τοῦ νεωτέρου· καὶ μετὰ τινας μῆνας εἰ διαχρειστὴ τῶν χρηματῶν, ὑπὸ τοῦ Κ. Οὐκὴρ Δεβοῦλ, εἰσαγγελέως ἐν τῷ Αὐτοκρ. δικαστηρίῳ τῶν Παρισίων. Συγχρόνως δ' οἱ Παρίσιοι ἐπλημμύρουν βιεγραφιῶν τῶν πρωτίστων νεοπλούτων οἰκονομιόλογων, παριστασῶν αὐτοὺς δυσμενεῖς· ταῦτα δὲ ταχέως ἐπηκολούθησε σμῆνος φυλλαδίων καὶ ἄῤῥων ἐν ταῖς ἐφημερίσι, ἀποκυήματα τύπου ἐξηγορασμένου, τὸ ὁποῖα «ἂν καὶ διέγειρον ἀγανακτοῦντα ἐπὶ τῶν ἀδίκων αὐτῶν καὶ τοῦ ἀτιμωτικοῦ χαρακτῆρος, ὑπιθέτον ὅμως ἐν τῷ βαθεῖ τὰς κακὰς τασεις τοῦ ἀμαθοῦς ὄχλου, ὅστις εἶναι πανοτοτε πρόθυμος νὰ ἀφίνῃ φωνὴν κατὰ τοῦ πλούτου καὶ τῆς ἐπιτυχίας.» «Αἱ δημοσιεύσεις αὗται, ἐξακολουθεῖ ὁ Κ. Μιρὲς, ὧν τινας ἐνεθυμήρνον, καὶ ἑτέρας ἀνείχοντο, ἀναγραλὰς παρέσυραν τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ μετέτρεψαν ἐπὶ τέλους τὴν γενικὴν ἀπόχρεων κατὰ προσώπων τινῶν.» Τὸ πρότιστον ἀντιπείμενον τῶν αἰδίκων ταύτης ἐπιθέσεως ἦν τὸ γεν. ταμεῖον τῶν σιδηροδρόμων, τὸ ἀντιπροσωπευόμενον ὑπὸ τοῦ Κ. Μιρὲς. Ὁ μέγιστος ἐπενεχθεὶς κατ' αὐτοῦ κτύπος ἤλθεν ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως αὐτῆς, ἐν εἴδει ἐπιτιμήσεως συνεπείᾳ ἄῤῥου τινὸς περὶ τῆς καταστάσεως τῆς νομισματοκοπῆς, δημοσιευθὲν ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Σιδηροδρόμων. Ὁ Κ. Μιρὲς ἀπέντησε κρατηρὸς πρὸς τοὺς δραματοποιοὺς, οὕτινες λαθραίως ἀκούσι ὕβριζον. Ἀλλ' ὅτε ἡ κυβέρνησις ἐστράφη κατ' αὐτοῦ, τοῦτο ἦτο σπουδαῖον· ἀπιφάσιεν ἀμέσως νὰ ἀποχωρήσῃ καὶ συγκαλέσῃς συνέλευσιν τῶν μετόχων τοῦ γεν. ταμείου τῶν σιδηροδρόμων, ἵθωκε τὴν παραίτησίν του· ἀλλ' ἡ συνέλευσις δὲν ἐδέχετο αὐτὴν, ἀλλ' ἐπέμενε νὰ μείνῃ εἰς τὴν θέσιν του, εἰς ὁ συνφνεσε ἀκουσίως. Ἀν δὲ τὸ 1857 ὑν δυστυχὲς ἔτος εἰς τὸν Κ. Μιρὲς, τὸ 1857 ἦν χαιρότερον· ἀπὸ τούτου δὲ τρόνοτε χρονολογεῖ τὰς συμφορὰς αὐτοῦ. Τὰ ἔργα ἐν Μασσαλίᾳ ἐμποδίσθησαν, καὶ ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας οὐ μόνον ἐμπόδιση τὴν ἔκτασιν τῶν Ῥωμαϊκῶν σιδηροδρόμων, ἀλλὰ μεγάλως ἐπῆρεασε τὴν πίστιν τοῦ γεν. ταμείου τῶν σιδηροδρόμων, ὅπερ δὲν ἠδύνατο ἐπὶ πλέον, ἐκδίδων μετοχὰς, νὰ προμηθεύσῃ τὰ κεφάλαια, ὧν εἶχε χρείαν πρὸς ἐπιπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ. Καίτοι δ' ἐπιθόντος τοῦ ἀπωσίου τούτου γεγονότος, αἱ ἐργασίαι τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Παμπελούνας τὸ 1859 τυχῆς προεχώρουν, καὶ τὸ 1860 τὸ Τουρκικὸν δάνειον διεπραγματεύτο. Βεβαίως αἱ δύο αὗται ἐπιχειρήσεις, ἂν συμφωνήσωμεν μετὰ τοῦ Κ. Μιρὲς, ἤθελον ἀνεγείρει αὐτὸν ἀσφαλέστερον παρὰ ποτε. Ἀλλὰ πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἐλπίδων τούτων ἀπαισία περίστασις ἐπηκολούθησε. Τὴν 15ην δεκεμβρίου τοῦ 1860, τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ Κ. Μιρὲς εἰδοποίησε τοὺς μετόχους τοῦ γεν. ταμείου περὶ τῶν ἐπικαιρῶν ὅρων, ἐφ' οἷς συνομολογήθη τὸ Τουρκικὸν δάνειον, ὡς κερκυνὸς ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ κεφαλὴς ἐπῆλθεν ἡ δικαστικὴ ἀνάκρισις προκεβεῖσα ὑπὸ τοῦ βαρώνου Ποντάλδα, ὅστις ἀπόδοτασα καὶ σαφέστατα κατέγγιλε τὸν φίλον καὶ συνάδελφον Κ. Μιρὲς, ὡς ἀνακτίρμονα δολοπλόκον. Ἡ δικα

## ΩΡΑΙΑΙ ΤΕΧΝΑΙ.

ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ.

ΩΡ. ΤΕΧ.—ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ.

Ἡ μικρὰ αὕτη ὡραία εἰκὼν ἐξετέθη εἰς τὸ Βρεττανικὸν κατάστημα τῶν ὡραίων τεχνῶν κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1859 καὶ ἐπηνέθη. Ἡ ὑπόθεσις αὐτῆς παριστῶσης μητέρα, περιποιουμένην τὸ βρέφος αὐτῆς καὶ ἐνδύουσαν αὐτὸ τὰ νυκτερινά του, εἶναι ὅλως κοινὴ καὶ ἁπλουστάτη, καὶ δὲ αὐτὸ τοῦτο ἀπαιτοῦσα πλειοτέραν τέχνην καὶ ἐπιδεξιότητα πρὸς ἐπίτευξιν εὐδοκίμου ἀποτελέσματος. Ὁ καλλιτέχνης Ἔυνος, εἰς τὸ παρακείμενον ἔργον του ἐπέτυχεν ἄριστα περὶ τὴν παράστασιν φυσικῆς ὅλως καὶ ἀπροσποιήτου φαιδρότητος ἐπὶ τῶν προσώπων. Τὸ βρέφος δύναται να ἐκληφθῇ ὡς τύπος βρεφικότητος, καὶ ἤθελε λογισθῆ ἄξιον βραβείου εἰς πᾶσαν ἔκθεσιν νηπίων ἐντὸς τοῦ Κράτους τῆς Ἀγγλίας. Καθότι ἡ μὲν σάρκωσις αὐτοῦ εἶναι θαυμασίως ἐξειργασμένη, τὸ δὲ ἐν τῷ προσώπῳ μειδίαμα ἐμφαίνει πλήρη ὑγείαν καὶ εὐεξίαν. Ἡ παρὰ τῇ μητρὶ δὲ καθημένη κόρη εἶναι εὐάρεστός τις προσθήκη εἰς τὸ ἔργον, ὡς παριστῶσα καθαρὰν ἰδέαν ἐνδομύχου εὐχαριστήσεως, ἀνέσεως καὶ ἀγάπης.

## ΞΑΝΤΗΡΙΟΝ ΛΙΝΟΥ.

Ἡ κατωτέρω εἰκονογραφία παρίστησιν ἓν ἐκ τῶν ἐργοστασίων, εἰς ἃ κορασία ἀπὸ τετραετοῦς μέχρι δεκαπενταετοῦς ἡλικίας κατοικοῦνται καθαριζοντα, ξαίνοντα καὶ προπαρασκευάζοντα τὸν λίνον πρὸς νῆσιν. Τοῦ εἴδους τούτου ἡ ἐργασία εἶναι λίαν βαρεῖα, κοπιαστική, ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν ὑγείαν καὶ χεῖρων, ὡς λέγουσι, τῆς βαμβακουργίας.

Εἶναι ἀκαρὸν, τῷ ὄντι, νὰ βλέπῃ τις εἴκοσι καὶ τριάκοντα κόρας τρυφερὰς, διαφόρου ἡλικίας, περιωρισμένας ἀπὸ τῆς ἑβδόμης προινῆς ὥρας μέχρι τῆς ἑνάτης ἑσπερινῆς, ἐκτὸς τῶν μεταξὺ ἡμιωρίων ἀνέσεων, εἰς δωματίον ἀναλόγως στενόχωρον, ἀναπνεούσας τὴν ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀναπνοῶν καὶ τῆς ἀποφορᾶς τοῦ λίνου μεμολυσμένην ἀτμοσφαῖραν τοῦ δωματίου, ἀναλυομένας ὑπὸ τοῦ καύσωνος, ἐπηρεαζομένας τὴν ὑγείαν, νοσερὰς τὴν ὄψιν καὶ καταπεπονημένας εἰς πρώιμον μαρασμὸν, καὶ ὅμως ὑπὸ τῆς δεινῆς ἀνάγκης τῆς πενίας ἐξακολουθούσας τὸ τοιοῦτον ἐπάγγελμα διὰ μόνον τὸν ἐπιούσιον.

## ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΤΟΥ ΛΙΒΑΝΟΥ.

Τὸ Ὄρος τοῦ Λιβάνου κατοικεῖται ὑπὸ δύο φυλῶν, τῆς τῶν Δρούσων καὶ τῆς τῶν Μαρωνιτῶν. Ἡ τῶν Δρούσων κατέχει τὸ μεταμβρινὸν τμῆμα τοῦ ὄρους, καὶ τὰ μεγάλα ὀχυρώματα αὐτῶν εὑρίσκονται περὶ τὴν Ἰεξὶν τὸ Μουκταρὴχ καὶ εἰς τὴν κοιλάδα Βαρούκ. Πολλοὶ δ' ἐξ αὐτῶν κατοικοῦσι καὶ εἰς τὰ χωρία τῶν ἀνατολικῶν καὶ δυτικῶν κατωφερειῶν τοῦ ὄρους Ἑρμών. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν λογίζεται ἀναβαίνων εἰς 78,000. Εἶναι δὲ συνεσωματωμένοι μᾶλλον πολιτικῶς ἢ θρησκευτικῶς. Διαφέροι δὲ οὗς πρὸς τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων συμμορφοῦνται εὐκόλως κατὰ πάντα τοῖς πᾶσι πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν των. Αἱ θρησκευτικαὶ αὐτῶν δοξασίαι εἶσὶν ἀνεξιχνίαστοι καὶ πολλαὶ τῶν τελετῶν των ἀκατανόητοι. Ὅ,τι γνωσκομεν ἐξ ἰδίας αὐτῶν ὁμολογίας εἶναι, ὅτι πιστεύουσιν· α') εἰς ἕνα καὶ μόνον Θεὸν, ὀρθέντα ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ τὸ πρόσωπον διαφόρων ἀτόμων, ὧν τελευταῖος ὑπῆρξεν ὁ Χακὴμ· β') εἰς πέντε ἀϊδίως ζῶντας ἀνωτέρους πνευματικοὺς αὐτοῦ ὑπουργοὺς κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐμφανισθέντας ὑπὸ ἀνθρώπινον μορφὴν, ὧν οἱ πρότεροι κτὲν ὁ Χάψας καὶ ὁ Χριστός· γ') εἰς τὴν μετάβασιν τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων εἰς ἀνθρώπινα αὐθις ὄντα, οὐχὶ δέ ποτε καὶ εἰς σώματα ζώων, καὶ δ') εἰς τὴν προσδοκίαν ἐποχῆς, καθ' ἣν θέλει θριαμβεύσει ἡ θρησκεία των. Ἀντὶ δὲ τῶν πέντε τῆς θρησκείας τῶν Μωαμεθανῶν ἐντολῶν, ἔχουσιν οὗτοι τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλάνθρωπιαν, τὴν ἀμοιβαίαν ὑπεράσπισιν καὶ ἀρωγὴν, τὴν ἀπόπταξιν ὅλων τῶν ἄλλων θρησκειῶν, τὴν ὁμολογίαν ἑνὸς καὶ μόνου Θεοῦ, τὴν εὐκρέσκειαν εἰς τὰ ἔργα του, τὴν ὑποταγὴν εἰς τὸ θέλημά του, καὶ τὸν χωρισμὸν ἀπὸ τῶν πεπλανημένων καὶ τῶν δαιμόνων. Τοὺς εὐκτηρίους αὐτῶν οἴκους κτίζουσιν εἰς ἀποκεντρα μὲν, ἀλλὰ περιφανῆ μέρη, τοὺς πλείστους ἐπὶ τῶν κορυφῶν λόφων, μακρὰν τῆς τύρβης τῆς κοινωνίας. Εἶσὶ δὲ ἐν καιρῷ μὲν εἰρήνης φιλόπονοι ἐν καιρῷ δὲ πολέμου τολμηρότατοι καὶ θηριωδέστατοι.

Ἡ αἵρεσις τῶν Μαρωνιτῶν κατὰ τὴν περὶ Συρίας καὶ Παλαιστίνης διατριβὴν τοῦ Μουρὰ ἔσχε τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν ἑβδόμην ἑκατοστὸν τεσσαρακοστὸν ἀμφισβητήσεων τῶν Μονοθελητῶν. Μονοχῆς τις, ὀνόματι Ἰωάννης Μαρὼν, ὅστις ἀπέθανε κατὰ τὸ 701, ἐχρημάτισεν ὁ μέγας παρ' αὐτοῖς τούτοις τοῖς αἱρετικοὶς ἀπόστολος, ἐξ οὗ καὶ Εἴκοσιν τὸν ἐπωνυμίαν. Ἀλλὰ κατὰ τὸ 1180 ἀρνηθέντες τὸ Μονοθελητικὸν δόγμα, ὑπετάγησαν εἰς τὴν κυριαρχίαν τοῦ Πάπα, ἔκτοτε χαρακτηρισθέντες δι' ἀπερκμίλλου ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν ἕδραν τῆς Ῥώμης.

Οἱ Μαρωνῖται εὑρίσκονται διεσπαρισμένοι κατὰ μικρὰς κοινωνίας εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις ἀπὸ τῆς Δαμασκοῦ μέχρι τῆς Ναζαρέτ· ἀλλ' οἱ πλείστοι τούτων ἀναγνωρίζουσιν ὡς πατρίδα των τὸ Λίβανον. Κατοικοῦσι δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐν ὅλῃ τῇ ἐκτάσει τῆς συρᾶς τούτου τοῦ ὄρους. Ἀλλὰ τὰ μεγάλα των ὀχυρώματα εὑρίσκονται εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κεσρουάν. Ὁ πληθυσμὸς τῆς ὅλης αὐτῶν φυλῆς ἀναβαίνει εἰς 220,000 ἀτόμων. Ὁ πατριάρχης αὐτῶν ἐλέγεται μὲν ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων, ἐπικυροῦται δὲ ὑπὸ τοῦ Πάπα, καὶ διαμένει κατὰ τὴν Μονὴν Κανοβὶν, τὴν κειμένην εἰς τὴν τερπνὴν κοιλάδα τῆς Καδίσχα, εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μιλίων ἀπὸ τῶν Κέδρων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Μαρωνιτικῶν Μονῶν ὡς πρὸς τὸν πληθυσμὸν τοῦ ἔθνους εἶναι μεγαλείτερος τῶν παρὰ ταῖς ἄλλαις χριστιανικαῖς αἱρέσεσι. Τὸ ὄρος τοῦ Λιβάνου εἶναι τὸ κατοικητήριον τῶν μονοχῶν· Ἐνταῦθα ὑπάρχουσιν 82 Μοναί, περιλαμβάνουσαι ὑπὲρ τοὺς 2,000 μοναχοὺς καὶ καλογραιοὺς, νεμομένων 70,000 λιρῶν ἐτήσιον εἰσόδημα. Ἡ παιδεία τοῦ λαοῦ καὶ τῶν πλείστων κληρικῶν, ὡς καὶ εἰς τὴς πλείστας τῶν ἐνταῦθα χριστιανικῶν αἱρέσεων, εἶναι παρημελημένη.

Οἱ Μαρωνῖται εἶναι γενναῖοι, ἀνεξάρτητοι καὶ φιλόπονοι. Ἡ δὲ ὁρινὴ πατρίς των, καίτοι δύσβατος καὶ βραχώδης, εἶναι ὁ παράδεισος τῆς Συρίας. Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποί εἰσιν ἀγράμματοι καὶ δεισιδαίμονες, ὅτοι κλῆρος αὐτῶν ἐξαστεῖ ἐπ' αὐτὸν ἀπερισκεπτοτερον ἐξουσίαν ἐπὶ τε τοῖς πολιτικοῖς καὶ τοῖς θρησκευτικοῖς.

Ἡ παρακειμένη εἰκονογραφία παριστῶσα τὸ ὄρος τοῦ Λιβάνου, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ χωρίον Βεϊτ-Μαρὶ, τὸ θερινὸν τοῦτο ἀναχωρητήριον τῶν ἐν Βηρυττῷ κατοίκων Εὐρωπαίων, κείμενον εἰς θέσιν ὡραιοτάτην, καὶ εἰς ὕψος 2 χ. ποδῶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ ἔχον κάτωθεν ἀξιοθέατον τὴν ἀκτὴν τῆς Συριακῆς θαλάσσης, ἥτις, ἐπεκτεινομένη πρὸς βορρᾶν καὶ νότον, παρεμβάλλει μεταξὺ τοῦ λαμπροῦ κυανοῦ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης καὶ τῶν χλοερῶν εὐφόρων πεδιάδων ὡς ὅριον, ταινίαν λευκὴν ἄμμου, διακοπτομένην μόνον ἐνταχοῦ ὑπὸ τῶν βραχωδῶν ἀκρωτηρίων καὶ ἀναφαινομένην ἐκ νέου μετὰ ταῦτα. Φαίνεται δ' ἐκ τῆς εἰρημένης κώμης ἐπίσης καὶ ἡ Βηρυττὸς εἰς μακρὰν ἀπόστασιν κειμένη ἐπὶ προτεινοῦς τινος ἀκρωτηρίου, καὶ τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἐλλάβει τις ὡς σωρείαν ἀνωμαλῶν βράχων, ἐὰν δὲν ἐγνώριζεν, ὅτι εἶναι πόλις.

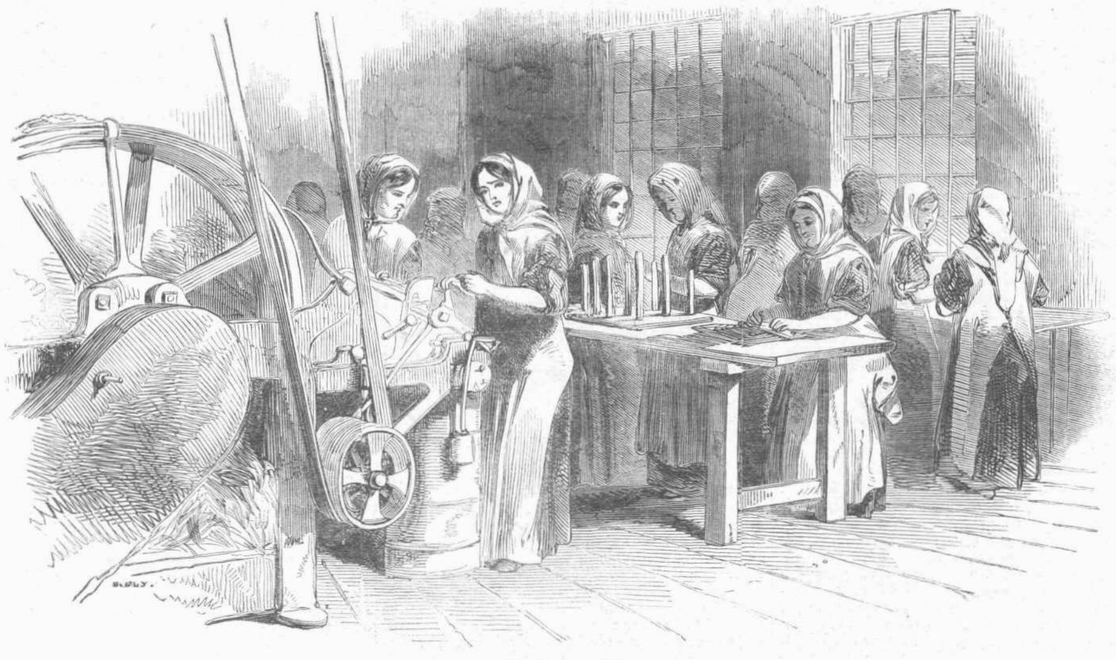

ΞΑΝΤΗΡΙΟΝ ΛΙΝΟΥ.



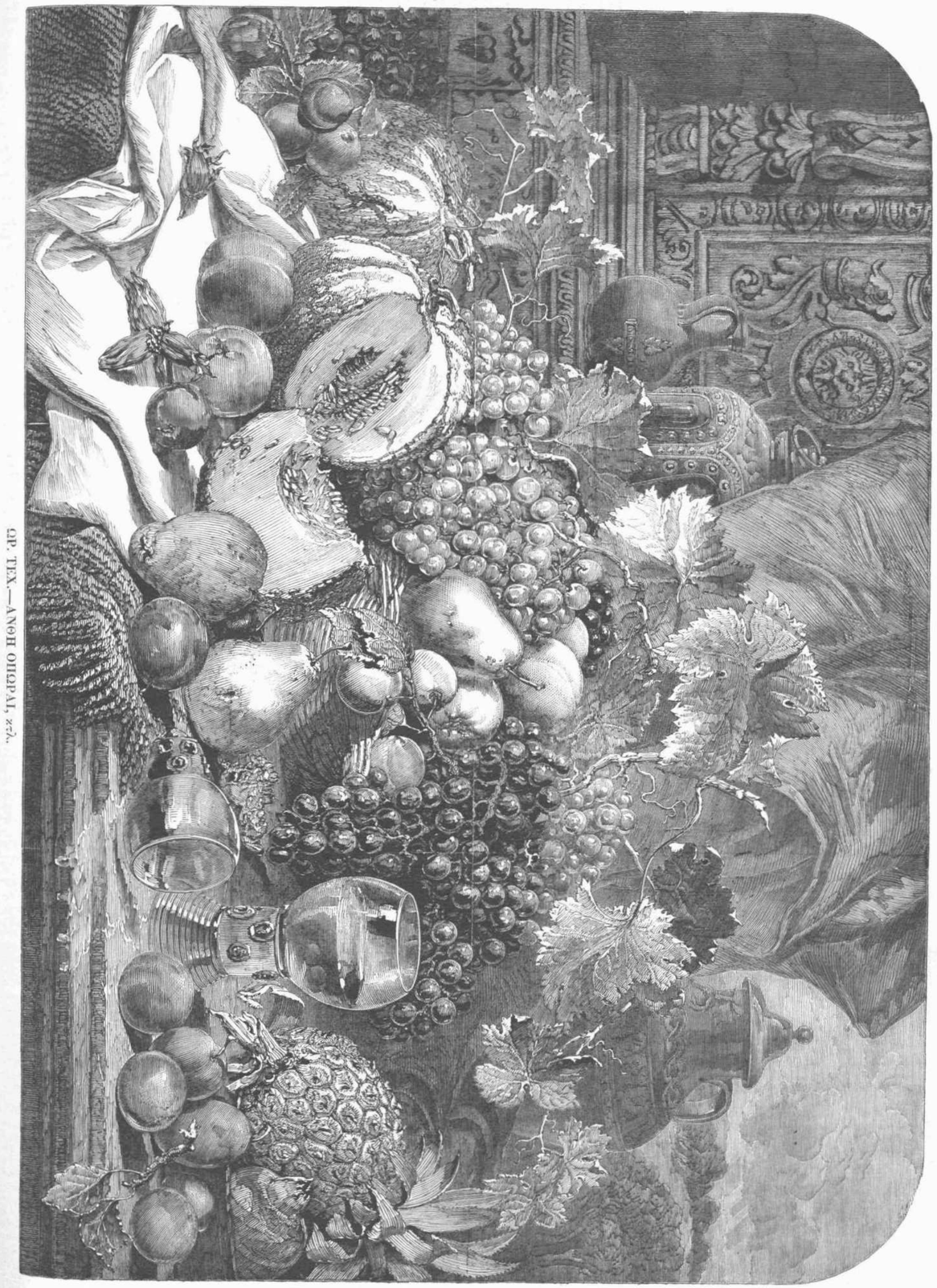

ΩΡ. ΤΕΧ.—ΛΑΝΘΗ ΟΙΦΟΙΑΙ, κτλ.

## ΤΟ ΟΡΧΟΥΜΕΟΝ ΥΔΩΡ.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΤΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΑΘΙΓΚΑΝΩΝ.

Ἡ φυλὴ τῶν Ἀθιγκανῶν, διασκορπισμένη καθ' ἅπασαν τὴν γῆν, ἐστὶν ἔτι ἀκμὴ πολυμερίδιος, ὅπως ἀποτελεῖ ἔθνος. Ἡ ἀρχὴ τῆς μεγάλης ταύτης οἰκογενείας τῶν περιπλανομένων Ἀθιγκανῶν, ἡ ἀνφερομένη ὑπὸ τῆς παραδόσεως εἰς μίαν τῶν ἀπολεσθεισῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ματαίως ἀνιχνεύεται ἐν μέσῳ τῶν νεφῶν τῶν ἐπισκιαζόντων τὴν γραμμὴν τὴν διαιροῦσαν τὴν ἱστορίαν ἀπὸ τοῦ μύθου, ὡς ὁ ἀΐδιαιος ὁρίζων ὁ μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ θαλάσσης, ὅστις ἀπαπτᾷ τὸν ἄπειρον θεατήν. Καὶ ἡ διέγρασις δὲ τῆς διασπορᾶς αὐτῆς ἀπωλίσθη ἐν τῷ σώματι· ἀλλὰ μέχρι τῆς σήμερον οἱ Ἀθίγκανοι ὑπάρχουσιν ἀνὰ μυριάδας ἐν μέσῳ τῶν κατοίκων τῆς Εὐρώπης, Ἀφρικῆς καὶ Τῆς Ἀνδικῆς ἠπείρου. Ἐκεῖ δὲ διατροῦσι τὰ ἀρχαῖα χαρακτηριστικὰ τῆς φυλῆς αὐτῶν, τὰ ἴχνη τῆς ἀλυδοῦς ἱστορίας οὐδέποτε ἐξαλειφθέντοι ἐκ τοῦ κόσμου. Ἔν τισι χώραις εἰσὶν ἀγύρται, κλέπται, καὶ ἀπαντηχοῦ περιφρονούντων· ἀλλὰ πολλοὶ τῶν Ζαγγαριακῶν διατροφοῦσι ὅτι ἐν ἑαυτοῖς τὴν καθαρὰν ἀπλότητα ἀδιαφθόρου φύσεως. Μία δὲ οἰκογένεια αὐτῶν, ἥτις ἱδρύθη ἐπὶ τῶν ὑδάτων τοῦ Ἀνατολικοῦ Πικεκοῦ, διέμεινεν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐκείνῃ χώρᾳ ὑπὸ τὴν λάμψιν διηνεκοῦς εἰρήνης. Ἠνομάθησαν δ' οὗτοι Πραβαλάσσιοι Ἀθίγκανοι, ὡς ζῶντες διηνεκῶς ἐντὸς ἕλκφλων καὶ κομψῶν λίμνων, καὶ διάγοντες ἅπαντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν εἰς τὴν περίπλοκον τῶν μεγαλοπρεπῶν νήσων τοῦ Ἰνδικοῦ Ἀρχιπελάγους. Τὰ κυανὰ ὕδατα, οἱ λαμπροὶ οὐρανοί, αἱ πλουσίαι κεχρωματισμέναι γαῖαι, αἵτινες ἀνκπτύσσουσι τὰ θήλγρα αὐτῶν, ὅπως τέρψωσι τὸ ἄμμα τοῦ περιηγουμένου τὰς ἐυδλίους ταύτας χώρας, ταῦτα πάντα ἀπετέλουν δι' αὐτοὺς τὸν Παράδεισον ἐκείνου, οὗ τινος τὸ ἐνδαίμα καταθέλγει τὴν φαντασίαν. Θὰ ἦν λίαν εὐάρεστον νὰ ἐκθέσωμεν τὴν εὐτυχίαν, ἣς ἀπήλαυον· ἀλλ' ἀρέλομεν νὰ παραλείψωμεν τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ἕνα ἴδωμεν πῶς ἕλθον εἰς τὰς Ἀνυποτάκας νήσους. Πῶς δ' ἐξηφανίσθησαν ἐκεῖθεν; τοῦτο ἀποτελεῖ μέλαγχολικὴν ἱστορίαν ἐξευτελιστικὴν εἰς τὸν ἀνθρώπινον πολιτισμόν. Αἱ κατακτήσεις τῶν δημοσίων πνευμάτων, ὅσον ἐπιφυλεῖς καὶ ὀν φαίνονται, ἀποσαρδοῦσιν ἅμως σωπηλὰς ἐμπροσθεν αὐτῶν ἅπαντα τὰ ἴχνη τῆς εὐτυχοῦς ἀπλότητος, τῆς φυσικῆς εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ ἀδιαφθόρῳ αὐτοῦ καταστάσει. Ἀλλὰ τὰ καθίκαστα ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἱστορικὸν, οὐ τινος μεγιστον καθῆκον ἔσται τὸ νὰ περιγράψῃ τὸ θέαμα τῆς καταστροφῆς, ἣν αἱ ἰευκαὶ φυλαὶ τῆς Εὐρώπης κατὰ πρώτον ἐπήνεγκον εἰς τὰ ἔθνη τῆς Ἰνδίας, ὡς καρπὸν τοῦ πολιτισμοῦ, δι' ὃν κομπαζουσι.

Κατὰ τινα ἀόριστον χρονικὴν περίοδον, ὑπερβαίνουσαν τὰ ὅρια τῆς ἱστορίας, ἐπὶ τῆς ἠπείρου τῆς Ἰνδίας κατῴκει κοινότης τις, ἀνήκουσα εἰς τὴν φυλὴν τῶν Ἀθιγκανῶν. Καὶ οὗτοι ὅσαν ἐν τῶν ὀλίγων, οἵτινες περιπλανέθησαν εἰς τόπους, ὧν ἡ γεωμετρὸς εἴλκυσεν αὐτοὺς, ὥστε νὰ διαμείνωσιν ἐπὶ πρυτάνευτο μόνον νὰ ἀναπαυθῶσι καὶ ἐκεῖθεν νὰ προθῶσι περαιτέρω. Ἡ φυλὴ αὕτη κατὰ τὸ διάστημα τῶν τλανῶν αὐτῆς εἰσέλθοι εἰς τὴν Κοιλὰδ τῶν Ἠδέων Ὑδάτων, ἧς τὰ πλούτα καὶ τὰ κάλλη ὤθησαν αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ μεταβαλλωσι τὰς σκηνὰς αὐτῶν εἰς κλοῦδας. Ἐκ δὲ τῶν καλυβῶν τούτων βαθμηδὸν ἀπεπλάσθη χωρίδιον, καὶ τὰ περιπλανώμενα τέκνα τῆς Ζαγγαριακῆς φυλῆς ἀπεκκτεστάθησαν, ὅπως κάλλιον γένωσι τὴν γῆν, καὶ συλλέξωσι τοὺς καρποὺς τῆς νίας ταύτης Ἐδὲν ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Μικρὰ λίμνη, σπιαζομένη ὑπὸ λόφων ἔκειτο ἐν διηνεκεῖ γαλήνῃ ἐν τῇ πρασίνῳ κοίτῃ τῆς κοιλάδος. Αἱ δὲ ἀνωφέραι, αἱ ἀνυψούμεναι ἑκατέρωθεν, ἐκοσμοῦντο ὑπὸ ἀρβόνου χλόης, ἐποτίζοντο ὑπὸ στιλβόντων ῥυάκων, καὶ ἐπαιωζίοντο ὑπὸ τῶν τερπνῶν καὶ μακροβίων φοινίκων, ἀποτελούντων μεγάλα ἄλση. Ὑπεράνω δ' αὐτῶν τὸ σκοτεινὸν θάσος περιστρέφετο ἐξ ἀδιακόπου γραμμῆς, καὶ ἐπεκτεινόμενον πῆρα τῶν κατερῶν ὀρέων ἐνεκλείετο ἐν τῷ ἐυρεῖ ὁρίζοντι, ἐνῷ ἐφ' ἁπαντῶν τούτων ἀνεπαύοντο τὰ κυανὰ βάθη τοῦ οὐρανοῦ, τὰ βατὰ ὑπὸ μόνου τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς φαντασίας ἢ τῆς πίστεως.

Ἐπὶ πολλὰς γενεὰς οἱ Ἀθίγκανοι διέμενον ἐν τῷ εὐαρίστῳ τούτῳ τόπῳ. Ὁ πλάνος αὐτῶν βίος ἐλησμονήθη, καὶ βαθμηδὸν οὐδὲ ἔχος τῆς μνήμης αὐτοῦ διέμεινεν εἰς τὸν νοῦν αὐτῶν. Παρεδόθοντο δὲ πολλοῦ χρόνου, ἐφωτισθέντων, ὅτι ἐγεννήθησαν ἐκ τοῦ ἐδάφους, ὅπερ ἐκαλλιέργουν, καὶ παραδόσεις αὐτοχθονικὴς ὑπάρξεως ἦσαν μία τῶν κληρονομιῶν τῶν τέκνων αὐτῶν. Ἐνομοθέτησαν νόμους, καὶ ἐνεπιστεύθησαν τὰ τῆς κοινότητος εἰς συμβούλιον συνετῶν ἀνδρῶν, ἐκλεγομένων ὑφ' ἁπάντης τῆς φυλῆς. Οὕτω πᾶσα φιλοδοξία καὶ ἰδιοτέλεια ἦν ἄγνωστος παρ' αὐτοῖς, καὶ ἦσαν εὐτυχεῖς, διότι ἦσαν συνετοί.

Μεταξὺ δὲ τῶν θεσμῶν αὐτῶν ἦν καὶ ὁ ἔξῆς. Ἑὰν ἄνθρωπός τις ἐκ προμελέτης ἢ ἄλλως πως χύσῃ τὸ αἷμα τοῦ γείτονος αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ ἐξέρχεται ἐκ τῆς κοιλιάδος, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τὰς ἀναγκαίας προμηθείας καὶ θηρευτικὰ ὅπλα, καὶ νὰ περιπλανᾶται διὰ παντὸς ἐν μέσῳ τῶν ἀγρίων τῆς ἀγνώστου χώρας. Ὁ λαὸς τῆς φυλῆς ταύτης, κεκλεισμένος ὢν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν τῇ Κοιλαδὶ τῶν Ἠδέων Ὑδάτων ἐθιώρει τὸ πᾶν πῖρον αὐτῆς ὡς φοβερὰν ἔρημον, πλεθουσαν τῶν φυσικῶν ἐχθρῶν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἡ παρ' αὐτοῖς εἰσοδος ἐθεωρεῖτο ὡς θανατος. Ἡ ἐξορία ἐπομένως ἦν ἰσοδύναμος τῇ πλκγῇ ἐγχειριδίου· ἀλλ' ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐθεωρεῖτο τοσοῦτον ἱερὰ, ὥστε ἡ ἀμάρεις αὐτῆς δι' οἱουδήποτε τρόπου, ὑπὸ οἱαυδήποτε πρόφασιν, ἀπέκλειε τὸν φονέα πάσας ἐπιμελείας πρὸς τὴν φυλὴν αὐτοῦ. Ἡ δὲ ἀρμονία τοῦ λαοῦ ἦν τοσοῦτον βεβαία καὶ ἡ φρὴκη τῆς ποινῆς ταύτης τοσοῦτον μεγάλη, ὥστε πολλὰ κατὰ συμμχειαν ἔτη παρῆλθον χωρὶς προσωπόν τι νὰ καταδικασθῇ εἰς τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἐξορίαν τὴν πῖραν τῶν λόφων.

Ἀλλὰ τὸ πάθος ἔχει παγκόσμιον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἰσχύν. Τὰ ἄριστα τῶν ἀγαθῶν ἀποξεκρύνονται ὑπὸ τῆς πνοῆς αὐτοῦ· διεχίει ὁμίχλην πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν παντὸς ἀνθρώπου· χρωματίζει δι' ἀπατηλῶν χρωμάτων, καὶ περιβάλλει διὰ ψευδῶν σχημάτων πᾶν ἀντικείμενον τῆς φύσεως. Καὶ ἐν τῇ Κοιλαδὶ ἐπομένως τῶν Ἠδέων Ὑδάτων ἡ γενικὴ εὐδαιμονία διεκόπη διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν συμβεβηκότα τινὰ συνέβαινον ἀποδεικνύοντα τὴν τυραννίαν τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ. Ἐξ ὅλων τῶν φυσικῶν φαινομένων οὐδὲν ἐστι μᾶλλον ἀξιοσημείωτον ἢ ἡ προθυμία τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ νὰ γεύωσι θοῦλοι τῆς δυσαιδαμονίας, τοῦ πάθους, τοῦ χρυσοῦ ἢ, ὅπερ ἐστὶ χείριστον πάντων, τῶν ὁμοίων αὐτῶν ἀνθρώπων. Ἀλλ' ἐκ τούτων τῶν χειρίστων πάντων τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν οὐδὲν ὑπέρχον ἐν τῇ Κοιλαδὶ τῶν Ἠδέων Ὑδάτων. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἡ ἀριστότης τοῦ πάθους ἐμάνε καὶ τὴν τέως εὐδαίμονα ταύτην χώραν.

Νέος τις τῆς φυλῆς ταύτης τῶν Ἀθιγκανῶν ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ὡς σύζυγον αὐτοῦ τὴν θυγατέρα ἑνὸς τῶν ἐκλεκτῶν ἀρχηγῶν, ἐφύετο ἐν τῇ ἐξῇρε τοῦ πάθους αὐτοῦ ἀντεραστήν τινα, οὗ τινος αἱ αὐδαδίας ἀπαιτήσεις ἐπεδείχθησαν δ' ἐξωθριστικοὶ καὶ ὑπερφαπτικοὶ τρόπου. Τὸ ἐπεισόδιον καθ' ἑκατὸ ἀποτελεῖ ὁλόκληρον ἱστορίαν, ἀλλὰ δὲν δυναμεθα νὰ εἰσέθωμεν εἰς πλάρη αὐτοῦ ἔκθεσιν. Ὁ νέος προσέχθη ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν πρεσβυτέρων, καὶ αὐτοὶ, καὶ τοι συμπαθοῦντες ἐν ταῖς δυστυχίαις αὐτοῦ, κατεδίκασαν αὐτὸν εἰς αἰώνιον ἐξορίαν. Ἤφειλεν ἐπμείνος νὰ ἀχθῇ εἰς τὴν κορυφὴν λόφου τινὸς, καὶ ἐκεῖ νὰ ἐγκαταλειφθῇ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ ἐπαλθῇ ποτέ. Πολλοὶ ἤθελον μετρίσει τὴν ποινὴν αὐτοῦ, ἐὰν ὁ ἐκ τῆς θυσιδιαμονίας προερχόμενος φόβος θὲν ἀπεκάλυεν αὐτοὺς, καὶ ἅπαντες μετ' ἀποστροφῆς ἐξέδοντο τὴν σκληρὰν ἀπόφασιν. Ἠ νύκ, ἦν ἐγάπα ὁ Σιδαὺς, ὡπειρα τὴν τύχην αὐτοῦ· ἀλλ' αἷμα ἐχύθη, καὶ ἡ κλὴς τοῦ ἐγκλήματος ἦν ἀνεξλείπτος μέχρις οὗ ὁ φονεὺς ἀπάρχετο πῖρων τῶν ὁρίων. Ἦν λυπηρὰ ἡμέρα ἐν τῇ Κοιλαδὶ τῶν Ἠδέων Ὑδάτων, ὅτε ὁ Σιδαὺς ἔστη ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς κυνηδὸς κορυφῆς, ὅπως ῥίψῃ τὸ τελευταῖον βλέμμα ἐπὶ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐγκατέλιπεν πᾶν ὅτι ἠγάπα.

Ἐπὶ τριῖς μῆνας ὁ Σιδαὺς περιπλανᾶτο διὰ μέσου ἐκτεταμένης ἐρημίας, σκιαζομένης ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου δάσους, καὶ κατοικουμένης μόνον ὑπὸ ἀγρίων θηρίων. Ἐπὶ τέλους δε περὶ τὴν ἑσπέραν ἀφικετο εἰς τοὺς πρόποδας ὑψηλῆς σειρᾶς ὀρέων, καὶ ἤρξατο νὰ ἀναβαίνῃ αὐτὴν. Οἱ πόνοι δε τοῦ μακροῦ αὐτοῦ ὁρόμου εἶχον ἐξασθενήσει τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, αἵτινες κατ' ἀρχὰς ἐφαίνοντο αὐτῷ ἀνεξάντλητοι. Ἐκεῖ δὲ πάλιν εἰσέθυσεν εἰς τὸν νοῦν αὐτοῦ ἐλπὶς ἐπικούδου εἰς τὴν εὐτυχῆ κοινότητα, ἣν ἐγκατέλιπεν· ἐνῷ δ' οὗτος ἐπροχώρει, ἡ φαντασία αὐτοῦ ἐνησχολεῖτο ἀνακαλοῦσα τοὺς χρωματισμοὺς καὶ τὰς εἰκόνας τοῦ παριεθόντος, καὶ σχχματίζουσα διὰ τὸ μέλλον τοὺς ἀστάτους ἐκείνους παθοῦς, ὑφ' ὧν πληρούνται τὸ στέθος παντὸς ἀτυχοῦς ἀνθρώπου. Μεγάλη δὲ μελαγχολία κατειλίφθη τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἐνῷ ἐθεώρει τὰς ὀλίγας ἀμυδρὰς ἐλπίδας τῆς ὑποδοχῆς αὐτοῦ πάλιν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ τῆς φυλῆς αὐτοῦ.

Ἐνῷ δὲ τοιαῦτα καὶ παρόμοια σκέμμα κατέῤῥυν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ἡ νὺξ ἐπεξέτεινε τὸν σκοτεινὸν αὐτῆς πέπλον, καὶ ὁ Σιδαὺς ἔγδοασε εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. Ἅπαντα δὲ τὰ πέριξ αὐτοῦ μέρη ἀμυδρῶς πως ἀπεκαλύπτοντο ὑπὸ τοῦ φωτὸς τῶν μεγίστων καὶ στιλπνῶν ἀστέρων. Σκοτεινὰ μὲν θάσος ἔκειντο ὡς σκοτεινοὶ ὄρκοι σκιᾶς ἐν ταῖς κοιλάσι ὀπισθεν, ἀλλ' ἔμπροσθεν ἐξετείνετο μέλαινα πεδιὰς ἀστράπτουσα ἐκ τῶν ἀπειραρίθμων φωτεινῶν σημείων, ἅτινα ἐφαίνοντο τρέμοντα ὑπὸ τὴν ἐπιφανειαν, καὶ λάμποντα εἰς τρομώδεις κινήσεις ὑπὸ τῆς ἀνωθεν ῥιπτομένης ἀκτῖνος. Διαρκὲς δὲ καὶ μονότονον ψιθύρισμα ἠκεῖρον τὸν ἀέρα, ἀποτελοῦν ἤχον ὁμιον τοῦ ἀφοβοῦ ἀνέμου, τοῦ διερχομένου τὸ φύλλωμα δασους τινός. Τὸ πνεῦμα τοῦ θαυσιδαίμονος ἀγρίου κατεῤῥφθη ὑπὸ παραδόξου τινὸς φόβου ἐν τῇ μονωδικῇ ταύτῃ θέᾳ· ἀλλὰ πιεζόμενος ὑπὸ τῆς λύπης, καὶ ἀπηυδηκὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, κατεκλίθη ἐπὶ τοῦ ἁπαλοῦ χόρτου ὑπὸ τὴν σκέπην δένδρου τινός.

Τὴν δὲ πρωΐαν ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου ὁ Σιδαὺς ἐγέρθη. Ὁ οὐρανὸς ἦν λίαν κυανοῦς, καὶ τὸ φῶς, ῥίπτον τὰς λοξὰς αὐτοῦ ἀκτῖνας ἐπὶ τῶν λόφων, ἐχρώσου αὐτὰς διὰ τῶν λαμπόνων Ἀνατολικῆς ἡμέρας. Ξφοῦσος ἄνεμος ἔπνεεν ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ τὰ ὄπτα τοῦ ἀγρίου ἐπλεῤῥοῦντο ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἀματαδῆτων ἠχων, οἵτινες ἀπεκοίμισαν αὐτὸν τὴν παριεθοῦσαν νύκτα. Τὸ θέαμα, ὅπερ ἔθλιπεν, ἐν ἀποκαλύψει νέου τινὸς κόσμου.

Ὁ ὠκεανὸς, ὀρχούμενος ἐν τερπνοῖς κύμασιν, ἐξετείνετο ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Μακρὰν δ' ἐκατέρωθεν τὰ ἀναπεδώντα κύματα, τὰ σχχματίζοντα μίγων ἀρρόν, παρκκολούθουν ἀλλήλα μέχρι τῆς ἀκτῆς, καὶ ἅπαντα μανιωδῶς πως προσέῤῥουον ἐπὶ τῆς ἀκτῆς. Πρὸς δεξιὰ σειρὰ νήσων ἐξετείνετο εἰς μεγίστην ἀποστασιν μετα πρασίνων ἀκτῶν καὶ τερπνῶν λόφων, διαδεχομένων ἀλλήλους, μέχρις οὗ αἱ ἀπώτεραι κορυφαὶ ἐφαίνοντο διερχόμεναι τὸ στερέωμα, καὶ πρὸς ἀριστερὰ τὰ ὄδατα ἔῤῥεον διὰ πολλῶν εὐρέων πορθμῶν εἰς μεγάλην εὐρυχωρίαν, ἔνθα ὁ ἀθίκκοος ὁρίζων ἔῤῥεκεν εἰς μεγίστην ἀπόστασιν. Ἀπκντεχοῦ τὰ ὄδατα ἀνεπτίξαν, καὶ τὰ κύματα ἀνεψύομενα, κυτέλλοον τὰς ἐξειδιμένας αὐτῶν κεφαλὰς, ὡς ὑπερηφανοι ἵπποι, ἀποβάλλοντα τὸν ἀφρὸν, ὡς εἰ ἐτέρποντο ἐν τῇ ἀθαμαστῳ αὐτῶν δυνάμει. Οἱ ὠρωῖοι οὐρανοὶ, τὰ φωτινὰ ῥύματα, ἡ μειδιῶσα θάλασσα, αἱ σμαραγδινοι ἀκταὶ, καὶ πρὸ πάντων τὰ ὀρχούμενα ἢ ἀκκπεδῶντα ὄδατα, ἐπροξένησαν τοιοῦτον θάμβος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἐρήμου ἀγρίου, ὥστε τὸ ἀμκθὲς αὐτοῦ πνεῦμα ἔτρεμεν ὑπὸ τὴν ἔκπληξιν ταύτην, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ, βυθισθεὶς εἰς τὴν εἰδωλολατρικὴν αὐτοῦ ἔκστασιν. Ἠ ὁρμὴ τοῦ σιδαιμοῦ ἀιξλθε τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡς ἠλεκτρικὸν ῥευστὸν, καὶ ἐδεέτο τοῦ παραδόξου θεάματος, ὡς εἰκν ἄπασα ἡ ὑπαρξις αὐτοῦ εἶχε συγκεντρωθῆ ἐν τῇ αἰσθήσει τῆς ὁράσεως.

Ἀναλαβὼν δ' ἐπὶ τέλους ὁ Σιδαὺς ἐκ τῆς προσβολῆς τῆς αἰφνιδίου ἐκτάξεως ἐκπλήξεως ἠγέρθη, καὶ ἤρξατο νὰ καταβαίνῃ ῥᾳδὰ τὸ τρος. Μετὰ δειλὸν δὰ βημάτων καὶ ὀφθαλμῶν προσπλωμένων ἐπὶ ὅων θορυβοῶν ὑδάτων ἐπλησίασεν εἰς τὴν ἀκτὴν. Ἐκεῖ δ' ἔστη, ἕνα παρατηρήσῃ, ἐὰν τὰ κύματα ἐπροχώρουν, καὶ ἰδὼν αὐτὰ ὑποχωρούντα πάλιν, ἐδιδάσκεν ἔτι βήματά τινα εἰς τὰ πρόσω. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐστάθη πάλιν, διότι τὰ κύματα, προσῤῥούοντα ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, ἔῤῥαινον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Ἐπὶ τέλους δε μετὰ πολλὰς ἀναπαύσεις ἔῤθασεν εἰς τὴν ἄκραν τῆς ἀκτῆς, καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα εἰς τὴν θάλασσαν, εὗρε τὸ ὕδωρ αὐτῆς ψυχρὸν καὶ οὐχὶ θερμὸν, ὡς τὸ τῆς λίμνης ἐν τῇ ἐγχωρίῳ αὐτοῦ κοιλαδὶ. Ὁ ἀγριος ἔτρεμεν ἐκ τῆς χαρᾶς, καὶ τοι ἐνυπέρχεν ἐν τῇ χαρᾷ ταύτῃ ὁ φόβος ἐκείνος, ὅστις ἐπλῆρου τὴν καρδίαν αὐτοῦ· ὁ οὐρανὸς ἠνοιξε τὰς πύλας του, καὶ θεότης τις ἐνεφανίσθε, ὅπως συγκινοποιήσῃ μετ' αὐτοῦ τὴν τῆς γῆς. Ἰσχυρὸν αἴσθημα χαρᾶς διεπέρασε τὸ σῶμα τοῦ ἀγρίου, ὅτε ἤψαυσε τὸ ἀλλόμενον ὕδωρ, καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ τινος πέτρας, ὅπως θεωρήσῃ ἐν εὐφρόσυνῳ ἐκπλήξει τὸ λαμπρὸν θέαμα, καὶ ἀκούσῃ τὸν ἦχον τοῦ ὠκεανοῦ.

Ἐπὶ πολλὰς ὥρας ὁ Σιδαὺς ἐκάθησεν ἐπὶ τῆς πέτρας βεβυθισμένος εἰς τὸ ἔμπροσθεν αὐτοῦ θέαμα. Ὁ ἀναθρασμὸς ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἠλαττώθη· ἐκ τοῦ φόβου τὸ πνεῦμα αὐτοῦ μετέβη εἰς τὸ θάμβος, καὶ ἐκ τοῦ θάμβους εἰς τὴν σιῦψιν. Ὁ ἀγριος ἐσκέφθη καθ' ἑαυτόν. Τίς ἐν ἰσχυρὰ δύναμις, ἥτις οὖτος, δι' ἀοράτου δυνάμεως, ἐφαίνετο σείουσα τὰς στερεὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης; Μετὰ δὲ ταῦτα ἐνεθυμήθη τὴν Κοιλαδὰ τῶν Ἠδέων Ὑδάτων, τὸν λαὸν τῆς φυλῆς αὐτοῦ, τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἐν τῇ ἐχθρᾷ μεγαλου πάθους ἐφύονεσε, καὶ τὴν παρθένον, ἥτις ἴσως ἐν τῇ πατριᾷ αὐτῆς εἰκίᾳ ῥίπτεται τὴν τύχην τοῦ Σιδαὺου. Ἠ ἰδέα εἰσέθεν εἰς τὸν νοῦν αὐτοῦ τοῦ νὰ μεταφῆῃ ποσότητα τινα τοῦ ὀρχουμένου ὕδατος εἰς τὴν φυλὴν αὐτοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσέλθεν καὶ ἡ ἰδέα, ὅτι ἠδύνατο νὰ τύχῃ συγνώμης διὰ τὸ κακοῦργημα, ὃ ἔπραξεν, ἐὰν ἐγνωστοποίει τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ἀγνώστου κόσμου. Ἐπλήρωσεν ἐπομένως τὸν κολοκύνθιν αὐτοῦ θαλασσίου ὕδατος, ἐξεπράλιτον αὐτὸν διὰ κάλῳ πεπλεγμένης χλόης, καὶ μετὰ μακρὸν καὶ θορυῶδες βλέμμα πρὸς τὸν ἀλλομένων ὠκεανὸν ἐστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὅπως περιπλανοῦῃ πρὸς ἀναζήτησιν τῆς κοιλιάδος, ἐν ᾗ ἐγεννᾶθη.

Μακρὸν καὶ ἐπίπονον ἦν τὸ ταξείδιον. Ἐπειδὴ ὁ Σιδαὺς εἶχε σημειώσει τὴν ὁραμον αὐτοῦ ὁδὸν ἀπὸ τῆς Κοιλιάδος τῶν Ἠδέων Ὑδάτων μέχρι τῆς θαλάσσης, προστιθέσθαι τὰ ἀνεύρῳ τὰ σκιεῖα τὰ διεκνόοντα τὴν πρατέραν αὐτοῦ ὁδὸν. Ἠ θέσις ὅρου τινὸς, ἡ διαθεσις ῥύακος, ἐγκοπαί τινες ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ τῶν δένδρων, σωροὶ λίθων παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ αἱ κινήσεις τῶν οὐρανίων σωμάτων, ἐχρησίμευσαν, ὅπως ὁδηγήσωσιν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ὁδοιπορίᾳ. Ἀλλ' ὅμως πολλαὶς ἀπεμακρύνετο τῶν ἐχνῶν τούτων, καὶ μόλις ἀνεῦρισκεν αὐτὰ μετὰ μακρὸν καὶ ἐπίπονον ἀναζήτησιν. Τὰ νύκτα ἀνεπαύετο ἐν τινι φυλλοῦσι κοιλώματι, παρκτηρῶν τὸν σελήνην διαγρωμένον τὸν νυκτερινὸν αὐτῆς κύκλον ἐν τῷ σῶματι, σωρὸ μόχρις οὗ ὁ ὕπνος κατελάμβανεν αὐτὸν, καὶ ἐκεῖ ἀνεῦρε ἐπανόρεον τὸ ἀτυχῆ ἐρωτεῖν ἐνώπιον τῆς βασιλίσσης τῆς μεγάλης λίμνης, ἵτις ἐξεκολούθει τὴν ἑαυτοῦ πορείαν, κρατοῦν ἐν μεγίστῃ προσοχῇ τὸν πολύτιμον θησαυρὸν τοῦ ὀρχουμένου ὕδατος. Ἀγριοι καρποὶ ἦσαν ἡ τροφὴ αὐτοῦ, καὶ ὕδωρ ἐκ τῶν πηγῶν τῆς γῆς κατέπινον τὴν μεγάλην δίψαν, ἥτις ἐν τῇ θερμῇ ἐκείνῃ χώρᾳ ἐῤῥαίνετ τὰ χείλη, καὶ παραλίει τὰ μέλη τοῦ σώματος μᾶλλον ἢ ὁ πόνος τοῦ ταξιδίου. Ἠ φαντασία αὐτοῦ ἔπκτο ἐν τῇ κοιλιάδι τῶν Ἠδέων Ὑδάτων καὶ τὰ ἐνδαίματα τῆς χώρας, ἐν ᾗ ἐγεννήθη, κατεῤῥαττον τὴν ἀνήσυχον αὐτοῦ ψυχήν.

Οὕτως ἡ εἰκὼν τῆς Κοιλιάδος τῶν Ἠδέων Ὑδάτων παρίστατο ἀδιαλείπτως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Σιδαὺου, ἐνῷ προεβαινεν εἰς τὴν πορείαν αὐτοῦ, ὁτε μὲν παρακολούθων τὰ ἴχνη τῆς προτέρας αὐτοῦ ὁδοῦ, ὁτὲ δὲ ἀποπλανώμενος αὐτῶν καὶ μετὰ πολλοὺς ὁπισθεν ἀναζητῶν αὐτὰ. Διεῤῥχόμενος δ' ὁ ἀγριος τὰ δάση ἐπαρκετὸ ἀνὰ πᾶν βῆμα ἐκ τῶν ἐνώπιον αὐτοῦ παρισταμένων ἀντιπαιμόνων. Ἠ ἀγρία πίστις τῶν προγόνων αὐτοῦ, ἡ παριστῶσα τὰ δάση κατοικουμενα ὑπὸ φαντασμάτων, ἐπκτεν ἐν τῷ φαντασιῶδει αὐτοῦ πνεύματι ζῶντα ὄντα εἰς πᾶν πρὸ αὐτοῦ ἀντιπαίμενον. Εἰδὲν ἀνθρωπίνους μορφὰς εἰς τὰ δένδρα, φαντάσματα ἐν τοῖς διερχομένοις νέφεσι, θαύμανας ἐν τοῖς μελάνοις σκιαῖς· ἤκουσε τὸν ψιθυρισμὸν μὴ ἐπιγείων ὄντων ἐν τῇ ἠχῳ τῶν φύλλων, καὶ ἀιέρινε φωνὰς ἐν τῇ πτώσει τῶν πηγαίων ὑδάτων.

Συνοδευόμενος ὠκεανὸς ὑπὸ τῶν τρόμων τούτων ὁ θειὸς ἄγριος ἐξιδαῖζε βῥᾳδέως πρὸς τὴν Κοιλιάδα. Μετὰ δὲ ἑπτάμηνον περιπλανηστν διὰ μέσου τῶν ἐρήμων, ἐν μέσῳ πυκνοτάτων καὶ μεγαλοπρεπῶν δασῶν, καὶ ἐπὶ πλουσίων πεδιάδων, ἤῤθασεν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους, ὅπερ κατεῖχε κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐξορίας αὐτοῦ. Ἠ καρδία τοῦ Σιδαὺου ἤῤξατο νὰ πάλλῃ ταχέως, καθόσον ὁ ἀγριος ἐν τῇ ἀπλουστατῇ αὐτοῦ καταστάσει ἐστὶν ὁν ἀγάμων καὶ φερόμενον ὑπὸ τοῦ πάθους, καὶ τὴν ἰσχυρὰν ὁρμὴν, καὶ ἔχων στῆθος, ἐν ᾧ ἡ ἐλπὶς καὶ ὁ φόβος, τὸ μέτοος, ὁ ἔρως, ἡ ζηλοτυπία καὶ ἡ χαρὰ, ἐπιμαρτοῦσι διαδοχικῶς. Μετὰ ἔλαφρὰ καὶ ἐλκστικοῦ βήματος ἀνέβη τὴν πλευρὰν τοῦ ὄρους, ἐτάκχυνε τὰ βήματα αὐτοῦ, ἔτρεξε, καὶ ἐνῷ ὁ ἥλιος ἔδυεν ἐν μεγάλῳ λάμψει ὀπισθεν τῶν λόφων, ἤῤθασεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, καὶ εἶδε πάλιν τὴν Κοιλάδα τῶν Ἠδέων Ὑδάτων.

Ἀνεκάυθη ἐπὶ τινας στιγμὰς καταλληλοῦς ἐκ τῆς ἰσχύος τοῦ αἰσθήματος τοῦ κατοικόντος τὴν ἑαυτοῦ καρδίαν, καὶ τρέμων ὡς φύλλον δένδρου ἐν τῇ πνοῇ σφοῦρῶ ἀνέμου. Ἐν μᾷ στιγμᾷ ἀνεκκλέπετ εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σειρὰν ὁλοκλήρου ζωῆς, καὶ ὥρμησεν εἰς τὰ πρόσω μετὰ ἀνεκφράστου χαρᾶς πρὸς τὸ χωρίον, τὸ κείμενον ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τῆς γαλκκιαίας ἐκείνης λίμνης. Μετὰ τινας δὲ στιγμὰς ὁ

ΤΟ ΟΡΟΣ ΛΙΒΑΝΟΥ ΚΑΙ Η ΕΠΓ ΑΥΤΟΥ ΚΩΜΗ ΒΕΝΤ-ΜΑΡΥ. (Ἰδε σελ. 84.)



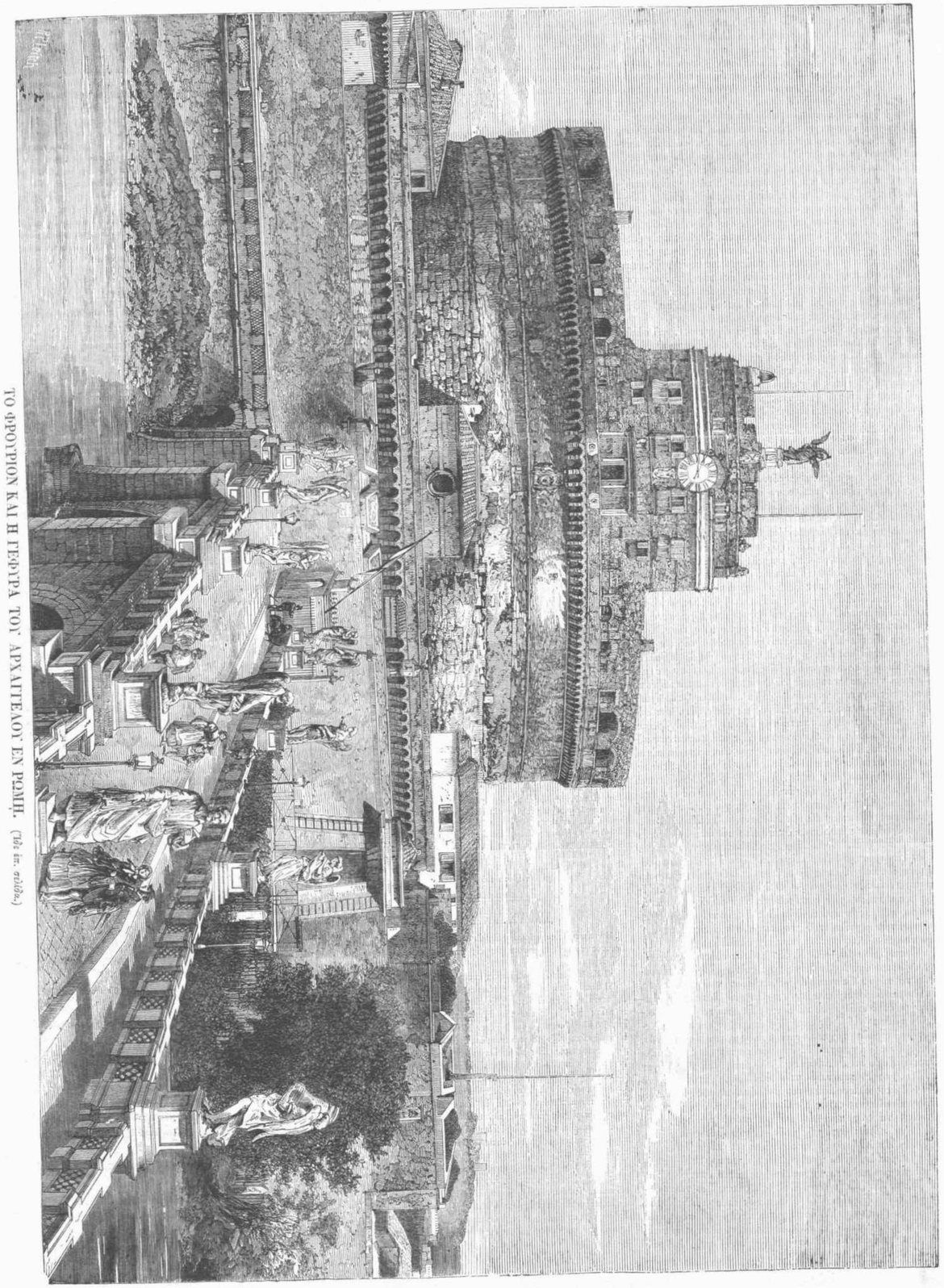

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΚΑΙ Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΕΝ ΡΩΜΗ. (Ἰδε εν σελίδι.)

(Συνέχεια της σελίδος 87).

*καὶ ἀκούω, ὅτι δὲν θέλει γίνει ὑποδοχὴ εἰς τὴν Αὐλὴν ἐφ' ὅσον αὐτὴ διατρίβει ἐδῶ. Ὁ λόρδος Νέλσων, ἀκούων ὅτι ὁ Ἐλέκτωρ ἐπεθύμει νὰ μὴ ἴδῃ αὐτὴν, εἶπε πρὸς τὸν Κ. Ἐλλιῶτον — «Σὶρ, ἂν τοιαύτη τις δυσκολία ἀπαντᾶται, ἡ Δέδη Ἀμιλτῶνος θέλει ἐκθρονίσει τὸν Ἐλέκτορα, καὶ — ἐγὼ ἐπίσης θέλω ἐκθρονίσει αὐτόν.» Καὶ' ἀρχὰς δὲν προσεκλήθη εἰς τῆς Κυρίας δὲ Δώς, δι' ὃ ὁ λόρδος Νέλσων ἔπεμψε τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ, ὅτι οὐδ' αὐτὸς δύναται νὰ ὑπάγῃ, καὶ τότε ὁ Κ. Ἐλλιῶτος ἔπεισε τὴν Κυρίαν δὲ Δώς νὰ προσκαλέσῃ αὐτήν. Μετὰ ἴην ἐπίσκεψιν τῆς Κυρίας δὲ Δώς ἐπεσκέφθην τὴν Κυρίαν Νιούμαν, γυναῖκα λίαν εὐπροσήγορον καὶ ὁμιλητικὴν, ἀνήκουσαν εἰς τὴν λεγομένην τρίτην κοινωνικὴν τάξιν, κατόπιν μετέβην νὰ δειπνήσω εἰς τῆς Κυρίας Ῥωδὰν. Ἐκεῖ ἔτυχον τὴν Δέδην Οὐ— ἐν μέσῳ λίαν θερμῆς συζητήσεως περὶ πρωτείων, ἥτις ὡς ταχέως ἀνεκάλυψα, προῆλθε διότι ὁ Κ. Ἐλλιῶτος με ὁδήγησε εἰς τὸ γεῦμα τῆς Κυρίας δὲ Δώς πρὶν ἐκείνης καὶ ἄλλης τινὸς κυρίας. Αὐτὴ μετ' εὐγενείας με εἶπεν, ὅτι ὁ κύριος ἔδειξε διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἄγρυπναν καὶ αὐθάδειαν, καὶ ἐλυπεῖτο ὅτι ἐκεῖνος δὲν ἐγίνωσκε κάλλιον νὰ προσενεχθῇ. Τόσον διεσκέδασα ἐκ τῆς συνδιαλέξεως τοῦ Κ. Ἐλλιώτου κατὰ τὸ γεῦμα, ὥστε ἐντελῶς ἐλησμόνησα τὴν ἀπρέπειαν.*

*«Ὀκτωβρίου 9. — Λαμπρὸν πρόγευμα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Ἐλλιώτου, δοθὲν εἰς τὴν συνοδίαν τοῦ Νέλσωνος. Ἡ Δέδη Ἀμιλτῶνος ἐπανέλαβε τοὺς διαφόρους συσχηματισμοὺς μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Ὅλη ἡ συναναστροφὴ, ἐκτὸς τῆς συνοδίας αὐτῶν καὶ ἐμοῦ, ἀνεχώρησαν πρὶν τοῦ γεύματος· μεθ' ὃ ἡ Δέδη Ἀμιλτῶνος, ἥτις ὡμολόγησεν ὅτι ἀγαπᾷ ἐμπαθῶς τὸν καμπανίτην οἶνον, ἔπιε τόσον πολὺν ὥστε μὲ ἐξέπληξεν. Ἀλλὰ καὶ ὁ λόρδος Νέλσων δὲν ἔμεινεν ὀπίσω κατὰ τοῦτο κραυγάζων παρὰ τὸ σύνηθες νὰ τραγῳδήσωσιν ἐγκώμια ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὴν τόσιν πολλῶν ποτηρίων, μόχρι χείλους πλήρων, ἐπρότεινε πρόποσιν ὑπὲρ τῆς βασιλίσσης τῆς Νεαπόλεως» προσθέτων ταῦτα «Αὕτη εἶναι ἡ βασίλισσά μου· αὐτὴ εἶναι καθ' αὐτὸ βασίλισσα.» Ὁ ζωυτυχὴς Κ. Ἐλλιῶτος, ὅστις σφόδρα ἐπεθύμει ἵνα μὴ ἐκτεθῇ περισσότερον ἡ συντροφία ἡ ὅσον ἀχρί τοῦδε ἐξετέθη, καὶ ἠὐχετο νὰ διέλθωσι καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας ὡς τὸ παρελθὸν, ἐπροσπάθησε νὰ ἀναστείλῃ τὸν ῥοῦν τοῦ καμπανίτου οἴνου, καὶ κατώρθωσε τοῦτο μετά τινος δυσκολίας. ἀλλ' οὐχὶ πρὶν ἢ ὁ Λόρδος καὶ ἡ Δέδη — ἢ ὡς ἀποκαλεῖ αὐτοὺς, ὁ Ἀντώνιος καὶ ἡ Κυρὰ Κλεοπάτρα—εἶχον προῇδῃ ἀρκετὰ ἐὰν τὴν οἰνοποσίαν. Ἤμην τόσον ἀπηυδημένη, ὥστε ὑπέστρεψα οἴκαδε εὐθὺς μετὰ τὸ γεῦμα, ἀλλ' οὐχὶ πρὶν ἢ ὁ Κλεοπάτρα μοι ἐλάλησε πολλὰ περὶ τῆς ἀμφιβολίας αὐτῆς ἂν ἡ βασίλισσα δεχθῇ αὐτήν· «Ὀλίγον με μέλει περὶ τούτου· προτιμῶ μᾶλλον νὰ ἤθελε διατάξει τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως τοῦ Σὶρ Γουλλιέλμου ὑπὲρ ἐμοῦ. Ἀφ' οὗ ἀπῆλθον ὁ Κ. Ἐλλιῶτος με ἐδιηγήθη, ὅτι αὐτὴ παρέστησεν ἀθλιέστατα τὴν Νίναν, καὶ ἐχόρευσε τὴν «Ταράντολαν.» Διαρκούσης τῆς παραστάσεως αὐτῆς ὁ λόρδος Νέλσων ἐξέφραζε τὸν θαυμασμὸν αὐτοῦ διὰ ἤχου συνήθους παρὰ τοῖς Ἰρλανδοῖς καὶ ἐμφαίνουσας ἐπευφημίαι μετ' ἐκπλήξεως, ἀλλ' ὃν δὲν δύναταί τις νὰ μιμηθῇ διὰ γραμμάτων, ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν ἐκραύγαζε· «Ἔμπρὸς εἰς αὐτὴν, τ . . . . νὰ ἔχῃ ἡ περίφημος ἠθοποιὸς Κυρία Σίδδονς.» Ἡ Δέδη Ἀμιλτῶνος ἐξέφρασε μεγίστην ἐπιθυμίαν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Αὐλὴν, καὶ ἡ Κ. Ἐλλιῶτος ἐβεβαίωσεν αὐτὴν ὅτι δὲν θέλει εὐχαριστηθῇ ἂν ὑπάγῃ, καὶ ὅτι ὁ Ἐλέκτωρ οὐδέποτε ἔδωκε γεύματα ἢ δεῖπνα. «Πῶς; ἀνέκραξεν,» «τίποτε διὰ τὴν κοιλιάν!» Ὁ Σὶρ Γουλλιέλμος ἐπ' ἴσης παρέστησε τὴν ἐσπέραν ταύτην διάφορα γυμνάσματα, κυβιστῶν καὶ πηδῶν ἐν τῷ δωματίῳ, τὸν βραχίονα, τὸν μηρὸν, τοῦ παρασήμου τοῦ ἀστέρος καὶ τῶν ταινιῶν ὅλων πετωμένων εἰς τὸν ἀέρα.*

*«Ὀκτωβρίου 10.—Ὁ Κ. Ἐλλιῶτος εἶδεν αὐτοὺς τέλος σήμερον ἐπιβιβασθέντας πρὸς ἀναχώρησιν. Ἤκουσε κατὰ τύχην ἓν τινος ἀγγελιαφόρου τοῦ βασιλέως, ὅτι ἐν μονόκροτον πλοῖον ἐπερίμενεν αὐτοὺς ἐν Ἀμβούργῳ, δι' ὃ ἐτόλμησε νὰ ἀναγγείλῃ τοῦτο ῥητῶς· λέγει δὲ ταῦτα· «Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐπεβιβάζοντο, τετέλεσται καὶ ὡραῖαι τέχναι, καὶ στάσεις, καὶ ἠθοποιΐαι, καὶ χορὸς καὶ ᾄσματα. Ἡ ὑπηρέτρια τῆς Δέδης Ἀμιλτῶνος ἤρξατο νὰ ἐπιπλήττῃ Γαλλιστὶ, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐλησμονήθησαν τινὰ τῶν ἐφοδίων, μετεχειρίζετο δὲ γλῶσσαν ὅλως ἀδύνατον νὰ ἐπαναληφθῇ, ἐπειδὴ ἀπήγγειλε λέξεις τινὰς Γαλλικὰς μόνον ὑπὸ τῆς κατωτάτης τάξεως τῶν ἀνθρώπων προφερομένας, καὶ ἐφώναζεν αὐτὰς ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην λέμβον. Ἡ Δέδη Ἀμιλτῶνος ἤρξατο βοᾶσα νὰ φάγῃ Ἰρλανδικὸν στουφάδον, ἡ δὲ ᾠραία μήτηρ ἀνεκκομβώθη πλύνουσα τὰ γεώμηλα, ὅπερ καὶ ἐξετέλεσεν ἐπιτηδειότατα. Ἦσαν δὲ ἐνδεδυμέναι ἀπαράλλακτα ὡς τὰς ἠθοποιοὺς τοῦ ζωγράφου Ὀγάρβου τὰς ἐνδυομένας ἐντὸς τοῦ σιτοβολῶνος.» Τὸ ἑσπέρας μετέβην νὰ συγχαρῶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Κ. Ἐλλιώτου· διότι ἐλυπρώθησαν, καὶ εὗρον αὐτοὺς τὰ μάλιστα εὐχαριστηθέντας διὰ τὴν ἀπ' αὐτῶν ἀπαλλαγήν. Ὁ Κ. Ἐλλιῶτος δὲν ἤθελε νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν σύζυγον αὐτοῦ νὰ ὁμιλῇ δυνατὰ, καὶ πότε καὶ πότε ἔλεγε· «Λοιπὸν, μὴ γελάσωμεν ἀπόψε· ὁμιλήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἕκαστος κατὰ σειρὰν, καὶ διατηρήσωμεν ἡσυχίαν.»*

## ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΚΑΙ Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΕΝ ΡΩΜΗ.

Σήμερον παρέχομεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν σκιαγραφίαν ἐκ τῆς πάλαι κοσμοκρατείας πόλεως τῆς Ῥώμης, παριστάνουσαν τὸ φρούριον καὶ τὴν γέφυραν τοῦ Ἀρχαγγέλου. Τὸ Μαυσωλεῖον τοῦ Ἀδριανοῦ, νῦν φρούριον τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἐστὶ τὸ περίφημον παπικὸν φρούριον ἐν Ῥώμῃ. Τὸ μέγα τοῦτο οἰκοδόμημα ἀνηγέρθη ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ περὶ τὸ 130 ἔτος μ. Χ. ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Τίβερεως, ἐντὸς τῶν κήπων τῆς Δομητίας, θέσις τοῦ Νέρωνος. Τὴν ἰδέαν δὲ τῆς ἀνεγέρσεως αὐτοῦ πιθανῶς συνέλαβεν ὁ Ἀδριανὸς ἐν τοῦ Μαυσωλείου τοῦ Αὐγούστου, τοῦ ἱσταμένου ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ὄχθης τοῦ ποταμοῦ. Ὁ τάφος οὗτος συνεπλήρωθη ὑπὸ Ἀντωνίου τοῦ εὐσεβοῦς, ὅστις μετεκόμισε τὰ λείψανα τοῦ Ἀδριανοῦ ἐκ τοῦ Πουτεολίου, ἔνθα κν τεθαμένος· εἰς πρόσκαιρον τάφον. Ὁ Ἀδριανὸς ἀπέθανεν ἐν Βαΐαις τῆς Κιμπανίας· ἀλλὰ γνώσκομεν κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Δίωνος Κασσίου, ὅτι ἐνεταφιάσθη παρὰ τὴν Αἰλιανὴν γέφυραν ἐν τάφῳ, ὃν αὐτὸς ἀνήγειρεν· διότι τὰ λείψανα αὐτοῦ ἐνεταφιάσθησαν ἐνταῦθα. Μετὰ δὲ τὸν Ἀδριανὸν τὸ Μαυσωλεῖον τοῦτο ἐχρησιμευεν ὡς τάφος τοῦ Λουείου Βήρου, τῶν Ἀντωνίνων καὶ πολλῶν τῶν διαδόχων αὐτῶν μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου. Ὁ Ἀντωνῖνος εὐσεβὴς ἐνεταφιάσθη ἐνταῦθα τῷ 161 μ. Χ., ὁ Μάρκος Αὐρήλιος τῷ 180, ὁ Κόμμοδος τῷ 192, ὁ Σέπτιμος Σεβήρος τῷ 211. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο, τὸ χρησιμεῦσαν ὡ, τάφος τοσούτων αὐτοκρατόρων, ἐστὶν ἀγκύλος κυκλοτερὴς πύργος, ἔχων 987 ποδῶν περίφερειαν, καὶ ἱσταμένος ἐπὶ τετραγώνου βάσεως, ἧς ἑκάστη πλευρὰ ἔχει μῆκος 247 ποδῶν. Ὁ προκόπτοις εἶδεν αὐτὰ κατὰ τὴν ἕκτην ἐκατοντετηρίδα πρὶν ἢ ἀρχίσῃ νὰ καταρᾷδῃ, καὶ ἐπομένως ἢ ὑπ' αὐτοῦ γενομένη περιγραφὴ τοῦ μνημείου τούτου ἐστὶν ἡ ἀρχαιοτέρα καὶ βασιμωτέρα ἁπασῶν τῶν μέχρις ἡμῶν διασωθεισῶν. Ἐξ αὐτῆς δύνασαι τὰς νὰ σχηματίσῃς ὑπνοσῶν ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς ἀρχικῆς κατασκευῆς αὐτοῦ. «Ἔστιν ὁλοσφαιρικὸν, λέγει, ἐκ Παρίου μαρμάρου· οἱ ἀκρογωνιαῖοι λίθοι προσαρμόζουσι πρὸς ἀλλήλους ἄνευ τῆς παρεμβολῆς ἤλυαρῶν ἢ ἄμμου. Ἔχει δὲ τέσσαρας ἴσας πλευρὰς, καὶ κατὰ τὸ ὕψος ὑπερβαίνει τὰ τείχη τῆς πόλεως, κοσμούμενον ἄνωθεν ὑπὸ ἀγαλμάτων ἐκ Παρίου μαρμάρου, παριστώντων ἄνδρας καὶ ἵππους ἐξωτικοὺς κατασκευῆς.» Προβαίνων δὲ περιπτέρω λέγει, ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ μετεβλήθη εἰς φρούριον, χωρὶς ἔμως νὰ φθαρῶσι τὰ κοσμήματα αὐτοῦ, καὶ ὅτι κατὰ τοὺς μετὰ ταῦτα Γοτθικοὺς πολέμους τὰ ἀγάλματα ἀπεκόπησαν ἐκ τῶν βάσεων αὐτῶν ὑπὸ τῶν πολιορκουμένων καὶ ἐρίφθησαν ἐπὶ τῶν πολιορκητῶν. Ἡ πρώτη δὲ μετοβολὴ τοῦ Μαυσωλείου τούτου εἰς φρούριον ἐγένετο ἐπὶ Ὀνωρίου ἐν ἔτει 423. Γνώσκομεν, ὅτι κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ Ἰουστινιανοῦ κατείχετο ὑπὸ τῶν Γότθων καὶ Ἑλλήνων, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους περιῆλθε εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐξαρχῶν, καὶ κατέστη ἡ ἀκρόπολις αὐτῶν ἐν Ῥώμῃ. Περὶ δὲ τὰ τέλη τῆς ζ' ἑκατονταετηρίδος τὸ Μαυσωλεῖον ὠνόμασθη φρούριον τοῦ Μαρζελία, ἐνῷ Γρηγόριος ὁ Μέγας ἐνησχολεῖτο εἰς προσευχὰς πρὸς τὸν Ἅγιον Πέτρον, ὅπως καταπαύσῃ τὴν πεῖναν καὶ τὴν πάνδημόν, τὴν συμβᾶσαν ἐν ἔτει 589, ἐκφανεῖσθαι ὁ Ἀρχάγγελος ἐπὶ τῆς κορυφῆς, ὅπερ μετὰ ταῦτα ἀντικατέστη ὑπὸ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ἐντεῦθεν προῆλθε τὸ ὄνομα τοῦ φρουρίου, ὅπερ ἔστοτε ὠνομάσθη φρούριον τοῦ Ἀρχαγγέλου. Κατὰ δὲ τὴν Ι' ἑκατονταετηρίδα τὸ Μαυσωλεῖον ὠνομάσθη φρούριον τοῦ Μαρζελία, καὶ ὑπῆρξεν ἡ σκηνὴ τῶν πολυαριθμων ἐκείνων γεγονότων, ἅτινα κατέστησαν τὸ τε τίθον αὐτοῦ ὄνομα, καὶ τὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ τεσούτον ἀπαίσιον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς παρχμάδους ταύτης περιόδου. Ἰωάννης δὲ ὁ ΙΒ' εἶναι ὁ πρώτος τῶν παπῶν, ὅστις ἐν ἔτει 960 κατέλαβε τὸ φρούριον τοῦτο ὡς μεγάλην ἐχον στρατιωτικὴν σημασίαν. Τῷ δὲ 985 κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Κρεσζίου Νομεντανοῦ, ὅστις ηὔξησε καὶ ἐνίσχυσε τὰ ὀχυρώματα, ὅπου ὑπεροπαιθῆ ἑκατὸν κατὰ "Οθωνος τοῦ Γ', τοῦ πέμψαντος στρατὸν εἰς Ῥώμην πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ πάπα, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπωνομάσθη φρούριον τοῦ Κρεσζίου, ὁμ' ὃ ὄνομα περιγράφεται ὑπὸ πολλῶν ἀρχαίων συγγραφέων. Κατὰ δὲ τὸν ΙΑ' καὶ ΙΒ' ἑκατονταετηρίδα περιῆθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ὀρσίνων, καὶ ὑποτίθεται, ὅτι τὸ παρὸν σχῆμα ἐδόθη αὐτῷ ἐν ἔτει 1378, ὅτε ὑπὸ τῶν Γάλλων παρεπιεζόμενος, οὗτινες ἀντέπραξαν εἰς τὴν ἐλεγχὴν τοῦ Οὐρβανοῦ Ζ'. Ὁ Βονιφάκιος Θ' ἀνεκεύασε τὸ φρούριον, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Ζ' περὶ τὸ 1500 ἔτος ἀνήγειρε τὸ ἀνάκτορον αὐτοῦ μέρος, ἐνίσχυσε τὴν βάσιν, καὶ συνεπλήρωσε τὴν στοὰν τὴν ἄγουσαν ἐκ τοῦ φρουρίου εἰς Βατικάνον. Οὐρβανὸς δὲ ὁ Η' κατεσκεύασεν ἐν ἔτει 1644 τὰ ἐξωτερικὰ προχώματα, καὶ ἔθηκεν ἐντὸς τοῦ φρουρίου χαλκᾶ τηλεβόαν.

Τοιαῦτη ἐστὶν ἡ γένεσι ἡ ἱστορικὴ ἔκθεσις τοῦ φρουρίου τοῦ Ἀρχαγγέλου, ὅπερ κατὰ μὲν τοὺς σκοτεινοὺς χρόνους τοῦ μεσαίωνος ἐθεωρεῖτο ὡς ἀπόρθητον, ἀλλὰ σήμερον ἐκ τῆς τελειοποιήσεως τῆς πολεμικῆς τέχνης καθέστηται ἀνίσχυρον καὶ ἄχρηστον.

Ἡ δὲ γέφυρα τοῦ Ἀρχαγγέλου, πάλαι ποτὲ γέφυρα τοῦ Αἰλίου ἐξ ἐνὸς τῶν ὀνομάτων τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ἀνέρχεται ἄνω τοῦ Τιβέριος ἀντιπρὸ τοῦ φρουρίου τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ὠκοδομήθη δὲ καὶ αὕτη ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ, καὶ ἔχει τρεῖς μεγάλας καμάρας ἴσου μεγέθους· εἰς τὸ κέντρον, καὶ ἄλλας μικροτέρας ἐφ' ἑκατέρας πλευρᾶς. Ἐπιγραφὴ δ' ἐπ' αὐτῆς ἐσῴζετο πρὸ τινος χρόνου, ἀναφέρουσα, ὅτι ἡ γέφυρα αὕτη ἠγέρθη ἐπὶ τῆς τρίτης τοῦ αὐτοκράτορος τούτου ὑπατείας. Ἐν ἔτει δὲ 1530 ὁ Κλήμεντος Ζ' ἔδρυσεν ἐπὶ τῶν ἄκρων αὐτῆς τὰ ἀγάλματα τοῦ Ἁγίου Πέτρου καὶ Ἁγίου Παύλου. Τῷ δὲ 1688 ὁ Κλήμεντος Θ' προσέθηκε δέκα ἀγγέλους, ἐπεξεργασθέντας ὑπὸ τοῦ Βερνίου καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

## ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΑΓΓΛΙΑΣ.

Παραλυτικός τις γέρων μόλις δυνάμενος νὰ περιπατήσῃ, Γεώργιος, Βρεττός τὸ ὄνομα, προσῆχθη εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπως δικασθῇ ἐπὶ ἀγραμίᾳ.

Ὁ Κ. Μεδδὸς ἦν ὁ δημόσιος κατήγορος.

Ἡ δίκη ἦν παράδοξος. Φαίνεται, ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐνυμφεύθη κατὰ πρώτον ἐν Καντερβουρίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1823, καὶ μετὰ τινα ἔτη ἡ σύζυγός του τὸν ἐγκατέλιπε· δι' ὃ ἐνυμφεύθη πάλιν ἐν ἔτει 1843 γυναῖκα, ὀνομαζομένην Μαρίαν Ἄνναν Λεμάνου. Ἡ δευτέρα δ' αὕτη σύζυγος φαίνεται, ὅτι ἐγίνωσκε τὸν πρῶτον γάμον τοῦ κατηγορουμένου· ἀλλ' οὗτος ἔλεγεν εἰς αὐτὴν, ὅτι ἡ πρώτη του σύζυγος εἴχεν ἀποθάνει, καὶ ἐξηκολούθουν νὰ συζῶσι μέχρι τοῦ παρελθόντος φεβρουαρίου, ὅτε ἡ δευτέρα σύζυγος ἔγεινε σελκνιακή, καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὴν νόμιμον αὐτῆς διαμονὴν ἐν Καμβερδίλλῃ, ὑπὸ τὸ παρθενικὸν αὐτῆς ὄνομα «Μαρία Ἄννα Λεμάνου.» Ἐκ τινων δ' ὑποψιῶν περὶ τῆς γυναικὸς ταύτης ὠθθῆς ἡ τοῦς πέντας περιῆλθε· πουσα ἑταιρία τὴν Καμβερδίλλῃς εἰς τὸ νὰ ποιήσῃ ἐρεύνας τινὰς παρὰ τῷ κατηγορουμένῳ, ὅστις εἰς ἀπάντησιν εἶπεν, ὅτι ὁ γάμος αὐτοῦ μετὰ τῆς δευτέρας του συζύγου ἦν ἀπίθη καλῶς, καθόσον εἶχε καὶ ἑτέραν σύζυγον ζῶσαν. Ὁ τὰς ἐρεύνας ταύτας ποιῶν ὑπάλληλος τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας ἀκούσας ταῦτα εἶπεν εἰς τὸν κατηγορούμενον, ὅτι θὰ τὴν ἔχῃ κακὰ, ἐὰν δὲν προσέχῃ εἰς ὅσα λέγει· ἀλλ' οὗτος ἐξεκαλούθησε λέγων· «Ἐμπιστεύομαι εἰς τὸν Κύριον· διότι ἔλαβον τὴν συμβουλὴν ἐνὸς τῶν προφητῶν μας, καὶ μοὶ εἶπεν ἐὰν ἡ γυνή μου μὴ ἀφῇσῃ καὶ ποιήσῃ μοιχείας, θυναμαι νὰ νυμφευθῶ πάλιν.

Ὁ κατηγορούμενος προσαλθεὶς ν' ἀπολογηθῇ εἶπε ψευδῶς, ὅτι ἔζη μετὰ τῆς μητρὸς του, ὅτις ἔγεινε τόσον γραῖα, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ διατηρῇσῃ τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπομένως ἡ Μαρία Ἄννα Λεμάνου, ἡ δευτέρα σύζυγος, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπως δουλεύῃ ὑπὸ ἡμερομίσθιον. Ἀφοῦ δὲ παρῆλθεν ἡ περίοδος ἑπτὰ ἐτῶν, ὁ κόσμος, εἶπεν, ἐσυνηθίζε νὰ ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ νὰ μοὶ λέγῃ «Βρεττέ, τὴν περνᾷς πολὺ καλὰ, δύνασαι ἐξαίρετα νὰ λαβῇς εἰς γυναῖκα καὶ τὴν Μαρίαν Ἄνναν Λεμάνου.» Πρὸς τοῦτος δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ πρώτη του σύζυγος ἐγκαταλείψασα αὐτὸν, ἀνεχώρησεν μεθ' ἑνὸς ἄλλου ἀνθρώπου, καὶ ἄν ἐγίνωσκεν, ἐὰν ἤτο ζῶσα ἢ νεκρὰ, καὶ ὑπὸ τὰς περιστάσεις ταύτας ἐνόμισεν, ὅτι ἐδικαιοῦτο κατὰ τὴν βίβλον νὰ νυμφευθῇ πάλιν. Ἐσπέρᾳ ὅτε, ἐπειδὴ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἄν ἔμαθε τίποτε περὶ τῆς πρώτης του συζύγου (ὡσὰν νὰ ἐρρόντεσε περὶ τοῦτου), ἦν ἐλεύθερος νὰ λαβῇ εἰς γυναῖκα τοῦ τὴν Μαρίαν Ἄνναν Λεμάνου διὰ τὴν μεγάλην καλωσύνην, ἣν ἔδειξε πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν, προηγηθέντων τοῦ γάμου αὐτῶν. Κατὰ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐνυμφεύθη αὐτὴν, ἄν εἶχεν μαθεῖ τίποτε περὶ τῆς πρώτης του συζύγου ἐπὶ ΙΒ ἔτη, καὶ ὅτε τὸν ἐγκατέλιπε καὶ ἀνεχώρησεν εἶπεν εἰς αὐτὸν, ὅτι ἐπροτίμα νὰ μείνῃ μὲ ἕνα ποδὰ παρὰ νὰ γυρίσῃ ὀπίσω. (γέλως). Ὑπῆρχεν εἰς Λονδῖνον μετὰ τινος ἀνθρώπου, καὶ ἄν ἤκουσεν ἔκτοτε οὐδὲν περὶ αὐτῆς, εἰμὴ ἐσχάτως μετὰ τὸν θεύτερον γάμου, ὅτε εἶδεν αὐτὴν ἐξερχομένην ἐκ τοῦ πιθηροδρόμου, καὶ ἤκουσεν ἐξ αὐτῆς τὰς ἑξῆς λέξεις, «Γεώργιε, θὰ ἤκην ἐδῶ πρὸ πολλοῦ, ἐὰν ἐγνώριζον, ὅτι θὰ σ' εὕρω.» (γέλως).

Οἱ ἔνορκοι εὗρον τὸν κατηγορούμενον ἔνοχον, καὶ ὁ ὁρὸς δικαστὴς εἶπεν, ὅτι θὰ σκεφθῇ περὶ τῆς ποινῆς, ἵν ὀφεῖλει νὰ ἐπιβαλῇ εἰς αὐτὸν κατὰ τὰς ἀεδομένας περιστάσεις.

## ΠΤΑΙΣΜΑΤΑ.

### *Ἀπώλεια δείπνου τινὸς τῆς κυριακῆς καὶ αἱ ἐντεῦθεν συνέπειαι.*

Ὁ ἐργάτης Γουλλιέλμος Βεσθρούῆς προτήχθη ἐνώπιον τοῦ Κ. Ἰγγάμου, ὅπως ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἀρτοποιοῦ Λουδοβίκου Δρασίγγου, κατηγορήσαντος αὐτὸν, ὅτι διετάρασε τὴν ἡσυχίαν του κτυπήσας τὴν θύραν του ἄνευ νομίμου ἀδείας.

Ὁ ἐνάγων, Γερμανὸς τὴν καταγωγὴν, εἶπεν, ὅτι ὁ ἐναγόμενος κατῴκει πλησίον αὐτοῦ. Τὴν δὲ προκρυφοῦσαν κυριακὴν ἔφερεν εἰς αὐτὸν μίαν κρεατόπηταν, ὅπως τὴν θέσῃ εἰς τὸν φοῦρνον, καὶ ἐπανέλθεν, ἵνα λάβῃ αὐτὴν πέντε ἢ ἓξ λεπτὰ μετὰ τὴν 1½ ὥραν Μ. Μ., ὅτε οἱ φοῦρνοι κλείουσι καὶ ἀστυνομικὸν διάταγμα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ πέκειτο εἰς πρόστιμον 10 σελλινίων, ἐὰν ἐθίδεν οἰονδήποτε ὀπτὸν ἐν λεπτὸν μετὰ τὴν 1 1/2 ὥραν Μ. Μ., εἶπεν εἰς τὸν Βεσθρούῆς νὰ ὑπάγῃ νὰ λάβῃ τὴν κρεατόπηταν τὴν ἐπομένην ἡμέραν. Ἀλλ' ὁ ἐναγόμενος ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ τὴν ἀκόλουθον πρωΐαν, ὑπῆγε περὶ τὸ μεσονύκτιον μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ θυγατρὸς του, καὶ ἐκτύπησε τὴν θύραν τοῦ πτωχοῦ ἀρτοποιοῦ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν, ὥστε κατετάραξεν ἅπαντας τοὺς γείτονας.

Ὁ ἐναγόμενος εἶπεν, ὅτι ἐπερίμενε μέχρις οὗ παρῆλθεν ἐν τέταρτον μετὰ τὸ μεσονύκτιον, καὶ ἐπειδὴ ἡ ὥρα αὕτη ἀνήκει εἰς τὴν ἐπομένην πρωΐαν, διὰ τοῦτο ὑπῆγε νὰ λάβῃ τὴν κρεατόπηταν του. Ἐκτύπησεν ἡσύχως τὴν θύραν, ἀλλὰ δὲν ἔλαβεν οὐδεμίαν ἀπάντησιν. Εἶδε κλητῆρά τινα τῆς ἀστυνομίας, καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν, ἐὰν ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ τὴν πητὰν του, καὶ ὁ κλητὴρ εἶπεν, ὅτι ἠδύνατο. Ὁ ἐναγόμενος εἶχε μεγάλην οἰκογένειαν, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀρτοποιὸς ἐρώτησε τὴν πητὰν, ἀπαντα τὰ μέλη αὐτῆς ἐστερήθησαν τοῦ δείπνου τῆς κυριακῆς. Ὑπῆγε πάλιν καὶ ἐκτύπησεν ἐκ νέου τὴν θύραν, ὅτε ἡ σύζυγος τοῦ ἐναγοντος ἐξῆλθεν εἰς τὸ παράθυρον, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν διαβόλον. (ἀγοῦρος γέλως).

Ὁ Κ. Ἰγγάμος εἶπεν, ὅτι ἐλυπεῖτο, διότι ὁ ἐναγόμενος ἐστερήθη τοῦ δείπνου τῆς κυριακῆς, ἀλλὰ δὲν ἔτο κατάλληλος ὥρα τοῦ ἑνὸς τετάρτου μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἵνα ζητήσῃ τὴν πῆτὰν του, καὶ οὕτω νὰ ταράξῃ τὸν ὕπνον τοῦ ἀρτοποιοῦ. Ἐπομένως ἐὰν ἐπλήρωνε τὰ ἔξοδα τῆς δίκης, δὲν θὰ ἐπιβαλλεν εἰς αὐτὸν οὐδὲν πρόστιμον.

Ὁ ἐναγόμενος ἐπλήρωσε τὰ ἔξοδα τῆς δίκης· ἀλλ' ἠρώτησεν, ἐὰν ἠδύνατο νὰ ἀποζημιωθῇ παρὰ τοῦ ἀρτοποιοῦ διὰ τὴν πῆτὰν του. Ἔλαβε τὴν πῆτὰν του, ἀλλ' ἦν ψυχρὰ καὶ ἄνοστος.

Ὁ Κ. Ἰγγράμος εἶπεν, ὅτι καλλίτερα ἀποζημίωσις θὰ ἦνει δι' αὐτόν, νὰ μὴ στεῖλῃ ἄλλην πῆταν εἰς τὸν ἀρτοποιόν.

## ΓΝΩΜΙΚΑ.

Δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκτήσωμεν γνώσεις ἄνευ κόπων καὶ μόχθων.—

Πῶς δύνατάι τις νὰ ἐλπίζῃ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς νὰ εὕρῃ χρυσὸν, ἐνῷ ἀνορύττομεν τὰ ἔγκατα αὐτῆς πρὸς εὕρεσιν τοῦ εὐτελεστέρου τῶν μετάλλων;

Οἱ περισσότεροι προσέχοντες εἰς περιποιήσεις ἐν συναναστροφῇ εἶναι οἱ ὀλιγώτερον περιποιητικοί. Ὁ ἀξιώτερος ἐν συναναστροφῇ εἶναι ὁ ὀλιγώτερον ὑποφερόμενος τοὺς ἄλλους.

Οἱ τοὺς ἄλλους συκοφαντοῦντες προσπαθοῦσι νὰ κρύψωσιν οὕτως τὴν ἑαυτῶν ἀτιμίαν.

Ὁ φθονερὸς πυροβολεῖ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ φθονουμένους καὶ πλαγώνει ἑαυτόν.

Ὁ ἐνάρετος ἄνθρωπος πάντοτε ὑψοῦται εἰς τὸ πεῖσμα τοῦ φθονεροῦ.

Ὀφείλομεν νὰ περιποιώμεθα τοὺς ἐχθρούς μας· διότι προεῖδον τοῦ χρόνου δύνανται νὰ γείνωσι φίλοι μας.

Οἱ πεπαιδευμένο

λιγκτώνος, ἐδείχθη μετριόφρων καὶ γενναῖος πρὸς τὸν κοινὸν ἐχθρόν. Ὁ Οὐελλιγκτὼν ἐτέθετο τὸ ὄνομόνον τοῦ Βοναπάρτου καὶ οὐ ἦν ἐνδιαιτιεὶς πρὸς αὐτόν, ἀλλ' ἀντέπαλος τοῦ συστήματος αὐτοῦ.

Ἀλλ' ἄπαξ μεταβολὴ ἐπῆλθεν ἤδη εἰς τὰ πράγματα τῆς Εὐρώπης! Ὁ χρόνος αὐτὸς οὐν στρέψεται πάλιν ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς ἐν Βιέννῃ συνθήκης, καὶ ἡ Ἀγγλία ἀνέστρεψε τὸ ἄλοτε ὑπ' αὐτῆς ἀποκαθόμενον μέγα ἔργον τοῦ πρώτου αὐτῆς ἥρωος, καὶ ἠλόρωτε τὴν ἐν Βιέννῃ συνθήκην τοῦ 1815. Κατὰ τὴν ἡμέρας ἡμῶν εἴδομεν συνθήκας σχιζομένας καὶ ξεπατομένας εἰς τὴν ἄκρα, ὅπαν σχεδὸν τὸ κοινωνικὸν σύστημα τῆς Εὐρώπης μεγίστην λαβὸν μεταβολὴν, βασιλεῖα ἀνεμορφωνται καὶ ἀπελευθερούνται ἐκ τῆς τυραννίας, τυράννους βασιλεῖς ἐξομένους ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῶν ὑπηκόων, καὶ τὰ δίκαια τῶν λαῶν μὴ περιφρονούμενα ὡς πρότερον.

Τοιούτων δ' αὐτῶν τῶν τελευταίων ἐν Εὐρώπῃ μεταβολῶν, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ θαυμάσωμεν καὶ τὸ ἔργον τοῦ Οὐελλιγκτώνος ὡς πρὸς τὰ βραχέα μὲν, ἀλλὰ μεγάλα αὐτοῦ ἀποτελέσματα. Μετὰ τοὺς φοβεροὺς πολέμους, καὶ τὰς τρομερὰς ἐρριγὰς, τὰς συμβάσας μέχρι τοῦ ἔτους 1815, ἐπῆλθε πλουγκόνος ἐν Εὐρώπῃ εἰρήνη, ἥτις συντέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν πνευματικὴν πρόοδον τῶν λαῶν, καὶ παρήγαγεν ἐν πολλαῖς χώραις τῆς Εὐρώπης τοὺς ἀγλαοὺς καρποὺς τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας.

Ἐν τῇ κάτω εἰκονογραφίᾳ ἡμῶν παρίστανται αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ τῆς ζωῆς τοῦ Οὐελλιγκτώνος Ἐκ τῆς μεγίστης μεταβολῆς, ἣν ὑπέστη ἡ ὑγεία αὐτοῦ ἐκ τῆς νόσου, ἐμάνθανετο, ὅτε ὁ Δοῦξ εὑρέκετο εἰς τὸ τέρμα τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Ἡ Δούκισσα εἰσῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον, καὶ γονυπετήσασα πρὸ τῆς κλίνης, ἐφ' ἧς ἔκειτο ὁ εὐγενὴς Δοῦξ, ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τῆς χειρὸς, καὶ κατέλαβε ὑπὸ τοσαύτης συγκινήσεως, ὥστε ὁ λόρδος Κάρολος ἠκκρίσθη νὰ μεταφέρῃ αὐτὴν εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον. Μετ' ὀλίγας δὲ στιγμὰς ὁ δοῦξ παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Περὶ τοῦτον δὲ ἱστάντο κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὁ λόρδος Κάρολος Βελλεσλέες, ὁ ἰατρὸς Ἀρθοῦρ, ὁ φαρμακοποιὸς Χοὺλ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτι δὲ ὁ θεράπων καὶ ὁ τραπεζοκόμος.

Παρουθέτομεν δὲ καὶ ἑτέραν εἰκονογραφίαν παριστάνουσαν φωτογραφικῶς τὸν χρόνον, ἀναρπάζοντα τὸν ἥρωα τῆς Ἀγγλίας.

Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον θέλομεν δημοσιεύσει ὀλίγα ἔτι περὶ τοῦ δουκὸς εἰκονογραφίας, παριστανούσας τὸ νεκροφόρον ἅρμα, καὶ τὸ μέσον, ἐνθα ἐτέθησαν τὰ λείψανα αὐτοῦ.

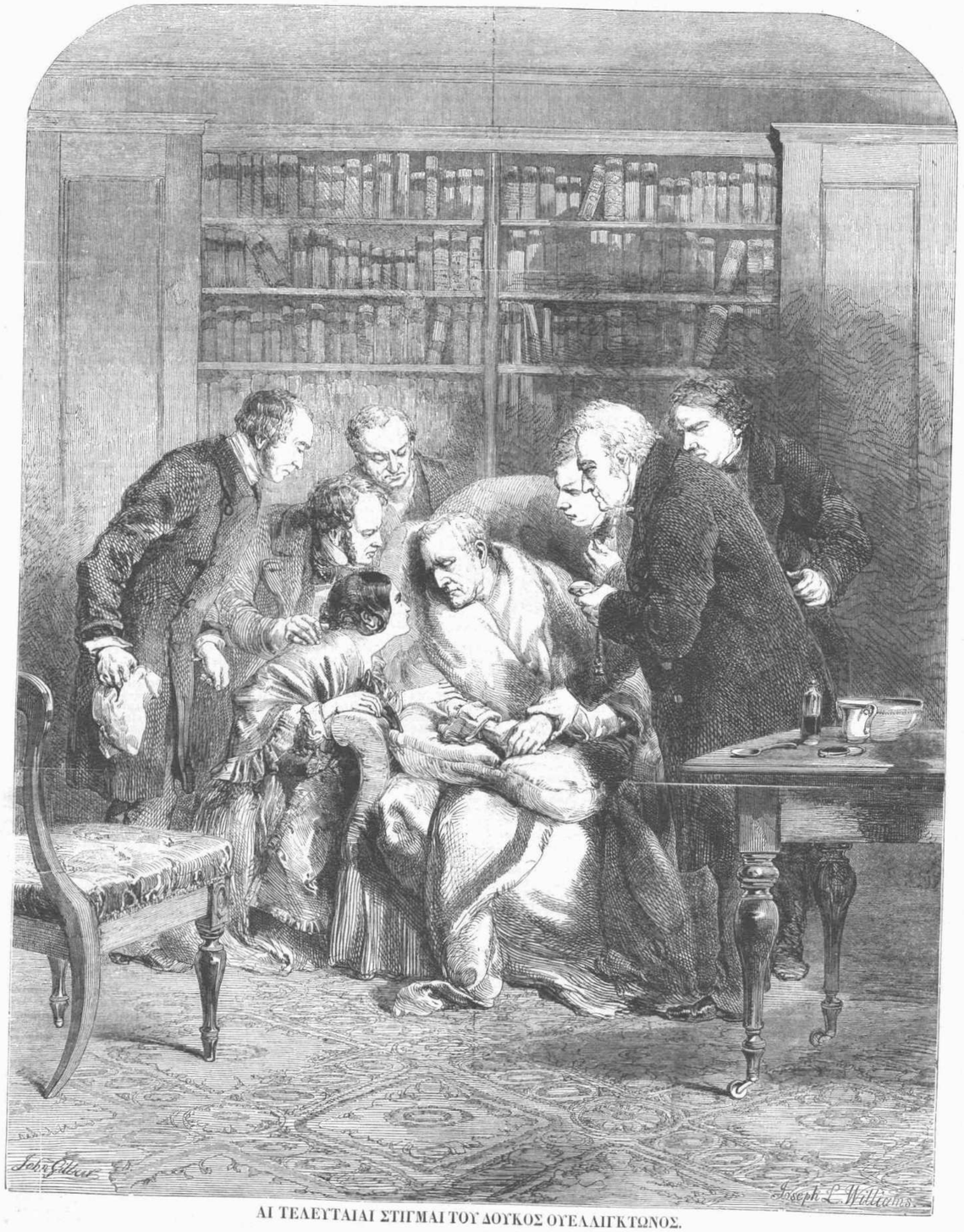

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ ΟΥΕΛΛΙΓΚΤΩΝΟΣ.

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΑΝΑΡΠΑΖΩΝ ΤΟΝ ΗΡΩΑ.

## ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΙΜΩΝΟΣ ΙΩΝΑ

### Πρὸς τὸν πρεσβύτερον αὐτοῦ φίλον Κ. Παντιάν.

Ἐν Πράγῃ τῆς Βοεμίας, τῇ 8 ἰουλίου 1861.

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ, τῆς Σαξωνίας, Χεβρενεγγασσε, δωματιον ἀρ. 3.

—

Φίλε Κ. Παντιά,

Ἀφορισμός τις πρεσβύτερος καὶ σοῦ τὴν ἀρχαιότητα λέγει· «Πρέπει νὰ ἀναγινώσῃς διὰ νὰ μανθάνῃς.» Τὸν ἀφορισμὸν τοῦτον εἶχες βέβαια ἀκούσει πρὶν βάλῃς ζωνάρι· ἀλλ' ἴσως (καὶ χωρὶς ἴσως) δὲν ἔμαθες ποτὲ τί νὰ ἀναγνώσῃς καὶ τί νὰ μάθῃς.

Τὸ πρῶτον πρὸς τὴν Ἀθηναϊκὴν βᾶμα τὸ ἔκαμες· ἔμαθες τὸ ἀλφάβητον ἀπὸ τὸν παππᾶ Καλλίνικον, εἰς τὸ Κοντάρι· τὸ διαβάζεις καὶ τὰ γράφεις· ἔπομενως ὑπάγεσαι εἰς τὴν τάξιν τῶν γραμματιζουμένων. Λοιπὸν, ἐὰν θέλῃς νὰ μαθῃς, σὲ συμβουλεύω νὰ μὴ ἀκαγνώσῃς. Δὲν θὰ ἔγραφα, ἐὰν ἤξευρα πῶς δὲν μὲ ἐδιάβαζες. Ἄφες λοιπὸν τὴν φυλλάδα τοῦ Συντίπα καὶ τοῦ Σαυράκογλου τὴν ἱστορίαν κατὰ μέρος, παράκτησε τὸν Βρεττανικὸν Ἀστέρα εἰς τὸν ἀνεμψὸν σου νὰ ἀποτίζεται, ἀνάγνωσε με καὶ θὰ μάθῃς πολλὰ πράμματα, περισσότερα ἀφ' ὅσα μανθανεις ἀπὸ τὴν προτελευταίαν σελίδα τοῦς Πόντς καὶ τὴν πρώτην τοῦ Φαμελυ Ἐρωλδ.

Μὴ λησμονήσῃς ὅμως, ὅτε ἤμεθα ποτε (προπέρυσι ἀκόμη) ἀρκατάσιδες, καὶ ἐσφαλλαμεν μαζὶ 14 φοραὶς τὴν ἡμέρα, θυλωδὴ 7 φοραὶς περισσότερον ἀφ' ὅ,τι σφαλλουν οἱ σορόι. Ἐμὲ ἡ ἀκαπαραδιὰ μ' ἔφερε τώρα σὲ θεογνωσίαν· ἐλπίζω ὅτι καὶ σὲ τὰ γεράματα σὲ περιμαζῶξεν. Ἀς λαλήσωμεν λοιπὸν σπουδαῖα· καὶ ὅπου δὲν μὲ καταλαμβάνεις, μὴ τρέπεσαι, ρώτασε, γρὰ νὰ μὴ φαίνεσαι πάντοτε μπούφος ἀπὸ πολὺ φιλοτιμία, καθὼς τώπωβες πολλακις, καὶ πρὶ πάντων στὸ ἀτμόπλοιο, ὅταν ὡμιλοῦσες μὲ τὴν ὡραίαν λοΐδυ Τριαστερίσκους, καὶ ἔλεγες πάντοτε γιὲς, χωρὶς ν' ἀπειτάζῃς γρῦ. Καὶ λοιπὸν, θὰ μὲ ἀκαγνώσῃς· τὸ εἶπαμε, n'est-ce pas?

Τώρα πρίπει νὰ μοῦ πῆς τί θίλεις νὰ σοῦ 'μολογήσω· περὶ κομάτου; περὶ πολιτικῆς; περὶ τύπου; περὶ ἱστορίας; περὶ ζωολογίας; περὶ γαμου; περὶ σχιστὸ Μαμπῆ; περὶ Κριμόρη; περὶ Πυρωδὰς γάρδεν; περὶ Κρὼλ; περὶ ξανθῶν, μελαγχρινῶν, κασταναῶν, ρούσων; περὶ Μῆρές; περὶ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς; περὶ τινος νεοδμήτου ἡερουσιακοῦ; ἢ περί τινος ἐπισκευαζομένου ἀρχαίου διπλωμάτους; ἢ περὶ τοῦ φίλου σου γορίλλου;

Πάγει καλὰ· περὶ ὅλων ὁμοῦ θίλεις. Θὰ πασχίσω τὸ λοιπὸν νὰ σοῦ φθειάσω ἕνα πό-πουρὶ φιλολογικόν, ὄχι σὰν ἐκεῖνο τὸ πόπουρὶ μουσικὸν παίζει (ἐλλειπτικὴ τοῦ ὁ πού) ἢ Κ. Α... καὶ σὲ ἀποκομίζει ἐπάνω στὴν πολτρίκα — ..... ἀπροπὸ, πῶς εἶναι ἡ Κ. Α...; πολλὰ πολλὰ προσκυνήματα! — Λοιπὸν θὰ σοῦ γράψω ἕνα πόπουρὶ λαουσάμπιλε, σὲ βεβαιόνω. Καὶ ἐπειδὴ αἱ προσαρτήσεις εἶναι τώρα στὴ μόδα (πρόσεχε μὴ προσαρτηθῇς καὶ σὺ πουθενὰ, στὰ γεράματα), θὰ κάμω τὰ συνατά μου νὰ προσαρτίσω ὅλα μαζὶ ὅσα μοῦ ζητεῖς.

Καὶ πρῶτον θὰ λαλήσω περὶ Σιάμ. — Τί φουσκόνεις; θυμόνεις; μπους ἔξρεις τοῦ εἶναι ἡ Σιάμ; δὲν εἶναι ἐντροπὴ, ἀδελφέ! Ὅταν ὁ μάκαρ Νεόφυτος Βάμβας ἐδίδασκε τὴν γεωγραφίαν, σὺ ἐπουρελιάζες καὶ τὴν καφιὰ σου καὶ τὸ ζιπούνι σου μαζὶ στὰς βάτους τῶν καντουνιῶν· ἀπὸ ἀπαιτοῦσι· θυμᾶσαι κάμποιο σπίτι κοντὰ στὸν Ἅγιο Θωμᾶ...; Δὲν μιλῶ γιὰ τὴν Ἀτσικὴ, διότι φοβοῦμαι νὰ μὴ σοῦ θυμήσω τὸν μακαρίτη τὸν Καπαμαλῆ... γελᾷς, ἤ; τὸ κατάλαβες.

Καὶ λοιπὸν, τὸ βασίλειον τοῦ Σιὰμ ἢ τῆς Θοῆς εἶναι μία ἐκ τῶν τριῶν μεγάλων ἐπικρατειῶν τῆς Ἰνδοκίνας, καὶ συνορεύει, πρὸς μὲν βορρᾶν, ὑπὸ τοῦ Γιοὺν-νὰν (ἐν Κίνᾳ)· πρὸς δὲ ἀνατολὰς, ὑπὸ τοῦ Λαος καὶ τοῦ Καμπότζε τοῦ ἀναμιτικοῦ· πρὸς δυσμὰς, ὑπὸ τοῦ βαγγαλικοῦ κόλπου καὶ πρὸς νότον, ὑπὸ τῶν ἀνεξαρτήτων Κρατῶν τοῦ Μολακκὰ (μὲ συμπάθιο), τοῦ κόλπου τῆς Σιὰμ καὶ τῆς σινικῆς θαλάσσης. (Δὲν σοῦ φαίνομαι πῶς μιλῶ κινέζικα; Ἄκουε.) Ἔχει μῆκος, ἀπ' ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν, 1,400 χιλιόμετρα στάσια, καὶ πλάτος μέσον 300 σταδίων (ἐννοεῖς ἀπὸ ποῦ σὲ ποῦ.....)· κατοίκους δὲ 3,000,000. — Μὴ μὲ διακόπτῃς, Παντιά! σοῦ εἶπα πολλάκις· ὅταν ἤσουν νέος, τὰ ἐλαττώματά σου ἦσαν σφάλματα· τώρα ὁποῦ ἐγέρασες, τὰ σφάλματά σου εἶναι ἐλαττώματα... κατάλαβες;

Ἡ πρωτεύουσά του εἶναι ἡ Βαγκόκ, ἀπέχουσα 80 σταδίων ἀπὸ τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ πρωτευούσης Σιάμ· κεῖται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Μεϊνάν, καὶ ἔχει κατοίκους 90,000, τοὺς πλείστους Κινέζους. Αἱ οἰκίαι εἰσὶ ξύλιναι, πλὴν τοῦ βασιλικοῦ παλατίου καὶ ἑνὸς ναοῦ περιεργοτάτου, ἀφιερωμένου εἰς τὸν Βοῦδα (μὴ πρὸς βάρος σας). Τὸ ναυτικὸν ἐμπόριον — ἀ! ξυπνᾷς ἤ; — τὸ ἐμπόριον εἶναι λοιπὸν πολὺ σημαντικόν, πλὴν..... μεγάλαι, ὑψηλαὶ καὶ φαρμγγώδεις ὀροσειραὶ ταρσόουσι (καταλάβες;) τὰς χώρας αὐτοῦ καὶ παρέχουσι φωλεὰς εἰς τὰς τίγρεις, εἰς τοὺς λύγγας, εἰς τοὺς πιθῆκας καὶ τοὺς ἐλέφαντας, ὧν τοὺς λευκοὺς λατρεύουσιν οἱ Σιαμοὶ ὡς θεοτήκας· (πῶς σοῦ φαίνεται; ξέρεις γιατὶ οἱ ἀρμπιδὲς ζωργαφίζουν τὸν διαβολὸν ἄσπρο; ἐγὼ κραπῶ καλλίτερα μία σκλαβὰ μαύρη παρὰ μιὰ κυρὰ ἄσπρη· ἀμ' ἐσύ; ...)

Τὰ εἰδικὰ προϊόντα τοῦ τόπου εἶναι, τὸ βαμβάκι, τὸ σάκχαρ, ἡ ὄρυζα, τὸ πέπερι, ὁ κανονὲς, τὰ βέταλα (ξέρεις;) κτλ. Τὰ πάντα εἶναι εὐθηνὰ, καὶ ὁ ἄρτος, ὡς πρώτιστον στοιχεῖον ζωῆς, τιμᾶται ἐν ἡμιεθδομῷ ἢ λίτρᾳ.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Σιὰμ εἶναι ἄκρως δεσποτικὴ· ἢ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἶναι ὁ βουδισμὸς (τὸ πίστευες;)· ὑπάρχει ὅμως ἀνεξιθρησκεία καὶ οἱ παραδόπιστοι δύνανται ἐλευθέρως νὰ ἐξασκήσωσι τὰ τοῦ δόγματός των. — Μαθε ὅμως ὅτι αἱ γυναῖκες, τὰ ἄνθη καὶ ἄλλο ἐν ἀγαθὸν ἐν χαμογελοῦν....

Οἱ Σιαμοὶ εἶναι οἱ ἐπιώτεροι καὶ οἱ πλέον ἄκακοι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου. Ὁ Κ. Παλλεγρονὶ, ὅστις ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἔζησε μεταξὺ αὐτῶν, λέγει ὅτι οἱ ἐλεφαντόπιστοι οὗτοι ἄνθρωποι εἶναι χαρακτῆρες ἐλαρροὶ, ἀπερισκέπτοι, θελοὶ καὶ εὔθυμοι. Μισοῦν τὰς φιλονεικίας, καὶ ἀποστρέφονται πᾶν ὅ,τι παρακλήσιον θυμοῦ ἢ ἀγανακτήσεως. Εἶναι μετακότσικοι, ἐλεήμονες, φιλόξενοι, καὶ δὲν ἀρέσουν ποτὲ πτωχὸν νὰ ἀπέλθῃ, χωρὶς νὰ προσφέρωσιν αὐτῷ κ α ο υ ρ ί δ α τινὰ, ἤτοι ἐκ τῶν σμικρῶν ἐκείνων κογχυλίων τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἐν χρήσει ἀντὶ νομίσματος εἰς πολλὰ μέρη τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ἀφρικῆς. Δίδουσιν αὐτῷ ὄρυζαν, ἢ ὀπώρας, καὶ θέλουν προσφέρει καὶ πατάτας ἐὰν εἶχον. Ὁ βασιλεὺς αὐτοπροσώπως διανέμει καθ' ἑκάστην ἡμέραν βρώματα εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας πτωχῶν.

Ἡ πτωχία ἐκεῖ δὲν εἶναι ἐντροπὴ· καὶ περισσότερον αἰσχύνεται ὁ μὴ δίδων παρὰ ὁ αἰτῶν. (Τί λές, σ' ἀρέσει;).

Σπανίως συμβαίνουσιν ἔριδες εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου ἐκείνου· ὁ φόνος θεωρεῖται λίαν ἔκτακτον συμβεβηκὸς, καὶ πολλακις παρέρχεται τὸ ἔτος χωρὶς νὰ φονευθῇ κανείς. Ἐν τῇ φιλοξενίᾳ τῶν οἱ Σιαμοὶ μεριμνῶσιν ἀδιαλείπτως ὑπὲρ τῶν ταξειδιωτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἔχουσι δι' αὐτοὺς οἰκίσκους προκηταιμαμένους, εἰς τοὺς ὁποίους εὑρίσκεται ἄπυλον, ἀνάπαυσις καὶ «πάντα ὅσα τὴν μαγειρικὴν ἀορρᾶ» (ὡς λέγει ὁ Κ. συντάκτης τῆς πολιτικῆς ἐπιθεωρήσεως)

Ἀλλ' ἡ φιλανθρωπία τῶν Σιαμῶν δὲν περιορίζεται μόνον ὡς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· διστάζουσι νὰ φονεύσωσιν οἱονδήποτε ζῶον, ὡς καὶ τὸν κώνοπα αὐτὸν τὸν ῥοφῶντα τὸ αἷμά των· (καὶ σὺ σκληρὸς τὸν κάτεις ζωντανόν). Εἰς τινας τοῦ ἔτους ἐποχὰς οἱ πλούσιοι ἀγοράζουσι τοὺς ἰχθῦς ὁλοκλήρων πλοιαρίων, καὶ τοὺς ῥίπτουσι εἰς τὸν ποταμὸν, δι' εὐσπλαγχνίαν πρὸς τὰ ζῶα.

Ἰδοὺ πρᾶγμα ἀπόκρυφο, φίλε Παντιά, ὁποῖοί τινες εἶναι οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες λατρεύουσι τὸν λευκὸν ἐλέφαντα. Ἐσχάτως ἐγνώρισα εἰς Παρισίους ἕνα ἐκ τῶν σιαμικῶν πρεσβείας, ἄνθρωπον σοφὸν, σοφώτερον καὶ κάπποιου νεοκαταρτήτου καθηγητοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ πανεπιστημίου. Μεταξὺ πολλῶν καλῶν πραγμάτων ὁποῦ μὲ εἶπε, ἐπαμείσαμε μερικὰ γνωμικὰ του, ἄκουε·

«Ἀπόφευγε τοὺς στεφάνους, ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ στεφανωθῇς δι' ἀκανθῶν· τὰ ἄνθη πίπτουσιν, αἱ ἄκανθαι διαμένουσι.

«Ἡ εὐτυχία ἐφόνευσε πολλακις τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἡ δυστυχία δὲν κατέβαλε.

«Παραπονεῖσαι πάντοτε διὰ τὰς ἀκάνθας τῆς ὁδοῦ· διατί προεύρεσαι τὴν ὁδὸν τῶν ἀκανθῶν;

«Σὸλ εἶπαν νὰ ἀγαπᾷς τὸν πλησίον σου ὡς σὲ αὐτόν· ἀλλὰ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου;

«Ὅταν ἦσαι ἐρωτευμένος σὰν τρελλὸς, ὑπακηρύθητι διὰ νὰ ἐρωτευθῇς σὰν ἐρῶνομος.

«Εὐτυχὴς ἡ γυνὴ, ἥτις δὲν ἔχει ἄλλους ἐχθροὺς παρὰ τοὺς φίλους αὐτῆς. . . . .

«Καυχᾶσαι ὅτι λησμονῆς τὸ κακόν· κάμε καλλίτερα, συγχώρησον αὐτό.

«Ἀέναις ὅτι ὁ καιρὸς παρέρχεται,καὶ δὲν ἐννοεῖς, ὅτι ὁ καιρὸς σὲ βλέπει παρερχόμενον.

«Ἡμπορεῖς ποτὲ νὰ λαλήσῃς ἐπὶ 5 τῆς ὥρας λεπτὰ, χωρὶς νὰ εἴπῃς κακὸν διὰ τοὺς ἄλλους ἢ καλὸν διὰ σὲ αὐτόν;

«Ἐὰν ἡ ἐκδίκησις ἦναι συγχώρησις, κτύπα, ἀλλὰ συγχώρησον.

«Ἐὰν ἡ φανὸ ἔλεοῦ ἀπὸ ἀγαθότητα καὶ ἡ Μαρία ἀπὸ μετριοφροσύνην, ἀγάπα τὴν Φανυὸ, ἀλλὰ δέχου τὴν ἐλεημοσύνην τῆς Μαρίας.

«Ἡ ζωὴ εἶναι μία ἡμέρα, ὁ θάνατος μία νύξ, ἀλλ' ὁ ἥρως εἶναι μία στιγμή. Τάχυνε. . . . .

«Ἐνθυμοῦ ὅτι ἡ εὐτυχία εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν πραγμάτων, ἅτινα ἐλαττοῦνται ὅταν ὄν αὐξάνουσι.

«Ὁ ἀνὴρ ἔχει ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ βλέπῃ· ἡ γυνὴ τοὺς ἔχει διὰ νὰ βλέπουσιν οἱ ἄλλοι.

«Ἀγάπα κάλλιον ἕνα καλὸν διάβολον ἢ ἕνα κακὸν ἄγγελον.

«Ὅταν προσφέρῃς 99 ὑπηρεσίας εἰς ἕνα φίλον σου, μὴ τοῦ ἀρνηθῇς καὶ τὴν 100ην, διότι θὰ λησμονήσῃ τὰς 99 διὰ νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἄρνησιν.

«Ὀπόσοι ἄνθρωποι θὰ σὲ ἐσεβόντο περισσότερον, ἐὰν ἐτίμας αὐτοὺς ἐλιγώτερον!

«Ἐὰν δὲν δύναται νὰ καταρθώσῃς νὰ σὲ ἀγαπῶσι πολύ, κάμε ὥστε νὰ σὲ φοβῶνται ὀλίγον τι.

«Διατί παραπονεῖσθε διὰ τὴν φιλαρέσκειαν τῶν γυναικῶν, ἀφ' οὗ τὴν συναρέσκειαν αὐτῶν καὶ μόνην ἀγαπᾶτε;

«Δὲν ὑποφέρεις νὰ σὲ ὀνομάσῃ ἔνοχον ὁ ἀνὴρ· θέλεις νὰ σὲ ὀνομάσῃ ἄθῶον ἡ γυνή; . . . . .

«Ὁ ἔρως εἶναι κοινὸς τοῖς πᾶσι· μόνη ἡ φιλία δεικνύει ἔξοχον ψυχήν.

«Ἡ καρδία ἔχει καὶ παρακῳρεῖ πολλὰς θέσεις, ἀλλὰ δὲν ἔχει καὶ δὲν δωρεῖ εἰμὴ μίαν καὶ μόνην.

«Ἔσχατος ἔρως, ἐσχάτη σανὶς ἐλπίδος.

«Αἴτει φιλίαν ἀπὸ τοὺς ἄνθρας, διὰ νὰ ἀπολαύσῃς κάτι ὀλιγώτερον· αἴτει φιλίαν ἀπὸ τὰς γυναῖκας, διὰ νὰ ἀπολαύσῃς κάτι περισσότερον.»

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ γνωμικὰ, ἀκακέ μου Παντιὰ, μοὶ εἶπεν ὁ σοφὸς Σιαμός· (Μὰ τί διαβολὸ! πάλιν ἀπεκοιμήθησες.) Κατόπιν θὰ σοῦ πῶ ἀκόμα κάμποσα, ἐὰν ἦσαι φρόνιμο παιδί. Τώρα προχωρῶν εἰς τὸ πό-πουρί μου ἤθελα ὕστερα ἀπὸ τοὺς Σιαμοὺς, ὁποῦ λατρεύουν ἕνα ἐλέφαντα, νὰ σοῦ λαλήσω περὶ τῶν Αἰγυπτίων, οἵτινες ἐλάτρευον ἕνα βοῦδι, βοῦδι γέρικο, πολὺ γέρικο, πρὸ ἑλικιωμένο κρὰπὸ σένα· μὰ πέρασε κρὰπὸ τὸ θαῦμα, ὁποῦ τρόμαξε ὅλαις τῆς ἐφημερίδες ἀπὸ τὴν Αὐγὴν ἕως τὴν Ἑσπέραν· μὰ, ἀφοῦ ἐσηχωρήθηκε, καὶ ἔβεν εἶναι πιὰ Ἐλπὶς γιὰ νὰ ξαναγυρίσῃ πάλι, ἂς κουρεύεται, διότι καὶ ὁ Αἴων μας αὐτὸς δὲν τὸ θέλει πιὰ, καὶ ἡ Ἡμέρα δὲν τὸ δέχεται, καὶ ὁ Πρόδρομος τῶν ἀγαθῶν κομάτης τὸ ἀποκρύττει. Τοῦ λοιποῦ λοιπὸν, ἐὰν καὶ σὺ φοβεῖσαι τὸ Φῶς τοῦ ἡλίου καὶ θέλῃς νὰ κρυφθῇς, πρίπει νὰ ἀρνηθῇς τὰ ἀδίκκατα δόγματα τῆς Ἀθανὲς καὶ νὰ πῇς, μαζὶ μὲ τὴν ψυχομένα σου τὴν Ἀνατολὴν, «τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα, εἰς ἐρέκα τὸν γέροντα.» Μὴ ἐρευνᾷς τοῦ λοιποῦ περὶ Ἀνεγέρσεως κοιμωμένων, φρόντιζε περὶ Ἑνώσεως τῶν κεχωρισμένων, καὶ πίστευσον ὅτι τὰ πάντα ἐτρέπησαν ὑπὲρ τοῦ Μίλλονος. Ἐπίβησον καὶ σὺ κέρματι, οὐχὶ τὸ στόμα σου, διότι δὲν λαλεῖς ποτὲ, ἀλλὰ τὴν πουζουνάρα σου, τὴν ὁποίαν ὅλην τὴν ἡμέραν γεμίζεις, καὶ τὴν ὁποίαν ὅλην τὴν νύκτα ὁ ἀνεμὸς σου πολεμᾷ νὰ ἀδειάσῃ. Ἐγλυτώσαμεν καὶ ταύτην τὴν φορὰν ἀπὸ τὸν κομάτη, σοῦ δίνω ἐγγύησιν πῶς 50 χρόνια ἀκόμα θὲν φοβούμεστε πιὰ ἄλλον. Καίρου λοιπὸν καὶ ἐγλέντιξε ἀφοβα. Βάνε μπογιὰ στὰ μαλλιά σου, βανε στὰ φρύδια σου, βάνε στὰ.... (ἐλησμόνησα ἐὰν εἶχες τὰ μουστάκια σου), μὰ μὴ βάλεις καὶ βερνίκι στὰ πέτσινα παπούμια σου· γιὰ νὰ τὰ περνᾷς γιὰ λουστρίνι! Ὁ θεὸς σου βέβαια θὲν μαλόνει γι' αὐτό, μὰ ἡ θείτσα σου ἂν τὸ μάθῃ, ἄλλοι στὴ μοίρα σου!

Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν, φίλε Παντιά, τὰ εὐτράπελα· ἂς μὴ ἐρευνήσωμεν διατί μία ἐφημερὶς γραφει τὸ γελοῖον μὲ ὅλω λαδάκι· γράφε καὶ σὺ ἀφτὸς ἀντὶ αὐτοῦ, καὶ ἐβ γενῆς ἀντὶ εὐγενὴς ὅσο θέλεις· ἂς καταγρεῖ καὶ τὰ πνεύματα καὶ τοὺς τόνους ὁ λεοντόψυμος μαντσεστερινὸς φίλος σου, καὶ ἂς βρέχῃ ὁ ἰούλιος ἀκκάπαυστα! Ἡμεῖς τώρα πρίπει νὰ λαλήσωμεν σπουδαῖα καὶ σπουδαῖοι, καὶ ὁ λόγος ἡμῖν περὶ κομήτου! Βγάλε λοιπὸν τὴν μάχραν ντσαφεστίνιαν σκαφιαν σου ἐνόπιον τοῦ σοροῦ διδασκάλου τῶν Παρισίων Κ. Βαθινετ, καὶ κάμε τὴν καλλίτερη ῥιβερίντσα σου πρὸς τὸν σορώτερον αὐτοῦ ἄγγλον καθηγητὴν Γολσμιθ, διότε καὶ οἱ δύο ὁμοῦ ἀνεγγείλαν τὸν κομήτην Κερόλου τοῦ Ε', ἀμα εἶδον τὸν προχθεσινὸν μουσαφηρὴν μας, ὅστις ἤλθε χωρὶς νὰ μᾶς προειδοποιήσῃ. (Ἀγνοῶ ἐὰν εἰς Ἀγγλίαν εἰδοποίησε, καὶ ἐὰν, κατὰ τὰ ἐθισμένα, φενακοφόρος τις ὑπηρέτης ἀνοίξας τὴν θύραν ἀποτάμας ἔκραξε, «μέστερ κάμετ!»). Ἡμεῖς εἰς Πράγαν τὸν εἴδομεν τὸ σάββατον τὸ ἑσπέρας, 29ην τοῦ μακαρίτου ἰουνίου, καὶ μὲ τὴν ἄθειαν τῆς ἀστρονομίας καὶ ἔχοντες τὰ διαδιάτριβά μας εἰς τὴν τεμπίκη, ἀνέβημεν εἰς τὰ ὑψώματα τῆς ἀρχαίας πόλεως, (ἐκεῖ ὅπου ὁ σιδηρὸς ἄνθρωπος ἐνεγκαλίζετο τοὺς κατοικίους κατὰ τὸν μεσαίωνα καὶ ἀπὸ πολλὴν ἀγάπην τοὺς ἔσφιγγεν ἕως ὅτου τοὺς ἔθλιβε λαδὶ·), καὶ ἐπαρατηρήσαμεν αὐτὸν χασκαζόντες. Νὰ εἴξερες πῶς σ' ἐθυμήθηκα, καϊμένε Παντιά! ἐὰν ἐφτερνίστηκες; Ὕστερα κατεβήκαμε καὶ ἐμάθαμε ὅτι τηλεγραφήματα ἀνήγγειλαν ὅτι συγχρόνως εἶδαν τὸν ταξειδιώτην ἀστέρα καὶ εἰς Πορτογαλλίαν, καὶ εἰς Παρισίους, καὶ εἰς Λονδῖνον, καὶ εἰς Ἰταλίαν, καὶ εἰς τὴν Ἱσπανίαν αὐτὴν, μόλον ὅτι οἱ κοινοκτημονικοὶ κατεπροσώπησαν ἐν ᾗ πόλει Λοχία, (ξέρεις).

Ἡ κόμη τοῦ συχνοφρυστοῦ μας ἐφαίνετο κάθετος ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος (ξέρεις), ἀλλ' ὀλιγότερον λαμπρὰ ἀπὸ τὴν περοῦκα τοῦ δοκατέιο κομήτου, ὅστις σὲ ἔκαμε πρὶ τρίων ἐτῶν νὰ πηγαίνῃς στὴν ἐκκλησία πᾶσα κυριακή. Οἱ μὲν τῶν ἀστρονόμων λέγουσιν, ὅτι εἶχε μῆκος 33 μιοῦρῶν (ξέρεις), οἱ δὲ, παρατηρήσαντες ὅτι τὸ ἄκρον αὐτῆς ἔφθανε μέχρι τοῦ Πολικοῦ ἀστέρος, ἐθίδον εἰς αὐτὴν μῆκος 45 μιοῦρῶν. Ἀπὸ, ἐὰν λογαριάσῃς κατὰ μέσον ὅρον, σὺ ὁποῦ ξέρεις καλὰ τὰ νούμερα, θὰ βρῇς ὅτι κατὰ μέσον ὅρον εἶχον μῆκος τὰ τετράξαυλα μαλλιὰ τοῦ μουσαφήρη μας, 70,621,420,000 πῆχαις πολίτικαις, ἀπ' ἐκείνας ὁποῦ μετρᾷς τὸ ταΐτι· (πῶς σοῦ φαίνεται;).

Δὲν ξέρω ἂν ἄκουσες ποτὲ, ἀλλ' εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν τὸ θυμᾶσαι κ' ἐν τάκουσες, ὅτι ὅταν ἔφυνε ὁ κομήτης τοῦ 1556, οἱ Γερμανοὶ ἐπίστευσαν ὅτι προειδωνίζει τὸν διαμελισμὸν τῆς αὐτοκρατορίας των· οἱ Ἄγγλοι, ὅτι οἱ Νορμανδοὶ θὰ ἀπεβιβάζουν εἰς τὸ νησί τους· οἱ Ἰταλοί, ὅτι ὁ πάπας θὰ πέθαινε· οἱ Τοῦρκοι, ὅτι ὁ Τετάλλης (ὁ Ἀντίχριστος) ἔρχεται· οἱ Ἕλληνες, ὅτι ὁ ἐν τῷ κῳῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας κοιμώμενος πρὸ χρόνων πολλῶν αὐτοκράτωρ θέλει ἀναστηθῇ· οἱ Ἑβραῖοι, ὅτι ὁ Μεσίας ἔρχεται· οἱ Γύφτοι, ὅτι ὁ οὐρανὸς θὰ βρέξῃ καταῤῥι· καὶ ἀν ζοῦσες ἐτὸ τότες, θὰ ἐνόμιζαν οἱ περίοικοί, ὅτι ὁ Παντιὸς θὰ πεθανῇ. Κάμποιος ὅμως θὰ σοῦ εἶπε προχθὲς ὅτι, Καρόλος ὁ Ε', (ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, ξέρεις), πιστεύων ὅτι ὁ οὐρανὸς δὲν ἠμποροῦσε νὰ στέλνῃ σημεῖα δ' ἄλλον ἄνθρωπον εἰς τὸν κόσμον, παρὰ δ' αὐτὸν ὁποῦ ἔτον ὁ κρατιοτάτος πάντων, ἐξέλαβε τὸν κομήτην ὡς σημεῖον τοῦ θανάτου του, παρκάτησε τὸν θρόνον, καὶ ἔβαλεν ἐπανου εἰς αὐτὸν τὸν υἱόν του, ὥστε νὰ πάρῃ ὁ χάρος αὐτόν, γιὰ νὰ γλυτώσῃ ὁ πατέρας· (τί λές;).

Ὦ! ἐὰν εἤξερες τί τρόμος ἐκυρίευσε τοὺς λαοὺς τῆς ἀγραμμάτου ἐκείνης ἐποχῆς· τρίμοντας, κλαίοντας, προσευχόντας, ἐδίνεαν τὰ ἀγαθά τους στοὺς φτωχοὺς καὶ ἐφρόντιζαν γιὰ τὴν ψυχή τους· ἐὰν ζοῦσες τότε καὶ σὺ, κακόστορτε Παντιά, τί χαρὰ γιὰ τὸν ἀνεῤῥό σου!

Ἐν τούτοις, ὕστερα ἀπὸ τόσαις φιλονεικίαις καὶ τόσα κακὰ, ὁ Κ. Βαθινέτος, ἰδὼν μὲ τὰ μάτια τοῦ Γολσμιθ καὶ λογίσας μὲ τὸ κονδύλι αὐτοῦ, μᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ κομήτης τοῦ 1861 εἶναι ὁ τοῦ Καρόλου Ε', καὶ τελευτῶν εἶπε· «τὸν κομήτην ὁποῦ ἐλέφαν στὰ 1556, τὸν ἔχουμε ἡμεῖς τώρα, καὶ τὸν βαστοῦμε.» Ἀλῆμα τὸν βαστᾷ ὁ σορὸς καθηγητὴς, ἀλλ' ὁ νέος κομήτης εἶναι ὁλοκλέονουργος, μὰν ἀμριδάλλης, Παντιά μου, καὶ μὴ φοβᾶσαι, διότι δὲν σὲ πέρνει, ὅσο μεγάλος καὶ ἂν ἦναι. Ἀλλὰ δὲν πρίπει νὰ σοῦ κρύψω, τώρα ποῦ πέρασεν ὁ κίνδυνος, ὅτι κόντεψε νὰ μᾶς παῖξῃ κακὸ παιγνίδι, διότι ἐπερνοῦσαμεν μέσ' ἀπ' τὴ μέση τῆς οὐρᾶς του, καὶ ὅτι ὀλίγο ἔλειψε νὰ κολλήσουμε καὶ μεῖς εἰς αὐτὴν καὶ νὰ μᾶς πάγῃ, Κύριος οἶδε ποῦ, καὶ τότες θὰ παγαίναμε νὰ λύσουμε τὰ τόσα ζητήματά μας, καὶ τὴν διαθήκη τοῦ Κεβέκου μαζῖ, εἰς τὸ χιλιοστὸν ἔτος ἡλικιόν σύστημα τοῦ στερεώματος (ξέρεις), ἀπὸ κάτω ἀπ' τὴν οὐρᾶ τοῦ κομήτου, εἰς τὸν ὁποῖον μάτε ὄνομα ἄν καταρθώσαμεν νὰ δώσωμεν. Ἐναι ὅμως ἀληθὲς ὅτι κάπποιος κληρικὸς τῶν Παρισίων ἐπρότεινεν, ἐπειδὴ ὁ κομήτης ἐφάνη τὴν 30 τοῦ ἰουνίου, ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ κορυφαίου ἀποστόλου, νὰ τὸν ὀνομάσωμεν κομήτην τοῦ ἁγ. Πέτρου· ἀλλ' ὁ εὐλογημένος ἐλησμόνησεν ὅτι σὲ κακὴ συναναστροφὴ θὰ ἐδάκνμε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου, ἐὰν τὸ κατιτάτταμε μαζῖ μὲ τόσα εἰδωλολατρικὰ ὀνόματα τοῦ οὐρανοῦ, μὲ Ἀφροδίτιας, καὶ Ἀρτέμιθαις, καὶ Ἥραις, καὶ τόσαις ἄλλαις καὶ ἄλλους, καὶ τὸν προτείσταντε Ἐρρχχλὸν μαζῖ! Διὰ τοῦτο βέβαια καὶ ἡ ἐν Παρισίοις ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἐδιασκέλισε τὴν πρότασιν τοῦ παππᾶ, καὶ ὁ κομήτης μας ἔμεινεν ἀβαφτιστος! Οἱ κάτοικοι τῶν προαστείων τῶν Παρισίων τὸν ὀνόμασαν κομήτην τοῦ Γαριβάλδη· κάπποιοι ἐρεσσεῖα ἐφημερὶς κοντὰ νὰ τὸν ὀνομάσῃ κομήτην τοῦ Ἀδδοὺλ Μεζζίτ· ἐὰν καὶ σὺ ἐβοηθεῖς καλλίτερα τοὺς πρίγκιπας τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, ἤθελαν βεβαίως τὸν ὀνομάσει κομήτην τοῦ Παντιά! Μὰ τί νὰ σὲ κάμω, ἀφ' οὗ «τοῦ χωριάτη τὸ σχοινὶ μονὸ δὲν φθάνει καὶ διπλὸ περισσεύει. . . .» Ἐὰν εἶχες τὴν καρδιὰν σου τόσο κοντὰ στὴ ψυχή σου ὅσο ἔχεις τὸ σακκούλα σου κοντὰ στὸ μυαλό σου, θὰ κέρδιζες καὶ στὴ δόξα, καὶ στοὺς σταυροὺς, καὶ στὴν ἀγάπη, καὶ στὰ χαρτιά· «Θέλεις τα, παθαίνεις τα, τρώβα γέρο . . . . πειρασμέ.»

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἀνάφερα περὶ σταυρῶν, ἀφησέ με νὰ σοῦ πῶ ἕνα παρμξένο εἶδος παρασήμων· ἔχουν (ἐλλειπτικὴ τοῦ σέτινα) εἰς τὴν Ἀφρικὴν οἱ.....

Μὲ τὸ ἐρχ

## ΟΙ ΘΗΡΑΙΚΟΙ ΟΙΝΟΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

*Μετὰ πλείστης ὅσης προθυμίας καταχωροῦμεν εἰς τὰς στήλας ἡμῶν τὴν κατωτέρω ἀγγελίαν τοῦ ἀγαθοῦ ἡμῶν Ἕλληνος Κ. Δελέντα, καὶ ἀσμένως συνιστῶμεν τοῖς ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμογενέσι τὴν ἀφελῆ, ἀλλ' εἰλικρινεστάτην καὶ δικαιοτάτην αὐτοῦ αἴτησιν.*

*Πάντες γιγνώσκομεν ὁποίαν ἔχουσι χρείαν προαγωγῆς ἡ βιομηχανία καὶ τὰ προϊόντα τῆς φιλτάτης ἡμῶν Ἑλλάδος, καὶ οὐδεὶς ἡμῶν θέλει ἀρνηθῆ τὴν ἐφικτὴν αὐτῷ σύμπραξιν εἰς ἐπιτυχίαν τῆς ἐθνωφελοῦς ἐπιχειρήσεως τῶν Θηρέων.*

### Πρὸς τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμογενεῖς.

Τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν οἴνων, καὶ μᾶλλιστα τῶν θηραϊκῶν, ἐπίμπετο εἰς Ῥωσσίαν καὶ ἐπωλεῖτο εἰς τιμὴς λίαν συμφερούσας. Ἀλλ' ἀφ' ὅτου ἡ ῥωσσικὴ κυβέρνησις, ἄμα μετὰ τὸν κριμαϊκὸν πόλεμον, τὸν μὲν θασπὸν ἐπὶ τῶν ἐμετέρων οἴνων κτῆξεσε, τὸν δ' ἐπὶ τῶν γαλλικῶν ἐλάττωσεν, ἡ ἐν ταῖς ῥωσσικαῖς χώραις καταναλωσις τῶν οἴνων κτῆξεσν ἡ ἐλαττῶν ἀντιστρόφως τῆς αὐξήσεως ἡ ἐλαττώσεως τῶν θασμῶν. Ὑποτιμηθέντων δὲ ἐντεῦθεν τῶν ἡμετέρων προϊόντων, ὑπετιμήθησαν καὶ τὰ παράγοντα αὐτὰ ἡμέτερα κτήματα.

Πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ τούτου ἡμεῖς οἱ ἐν Θήρᾳ ἀμπελοκτήμονες ἀπὸ κοινοῦ ἐργασθέντες ἠσχολήθημεν ἐλαιῳ δυνάμει, ὅπως διὰ καταλλήλων βελτιώσεων ὑψώσωμεν τοὺς ἡμετέρους οἴνους εἰς τὴν βαθμίδα ἐκείνης, εἰς ἣν φύσις θαψιλῆς προώρισεν αὐτούς, καὶ οὕτως εἰσαξωμεν αὐτοὺς εἰς γενικὴν κατανάλωσιν, ὡς κατὰ πάντα ἐφαμίλλους τῶν γαλλικῶν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ συνελθόμεν εἰς ἑταιρίαν καὶ ἐπὶ τριετίαν ὅλην κατανενοημενοι, καὶ γάλλους οἰνοποιοὺς μισθώσαντες, καὶ ὁσημὰς παλυσδαπάνους καὶ πολυμόχθους δοκιμάσαντες, καὶ κατ' εἶδη καὶ ποιότητας τοὺς διαφόρους ἡμῶν οἴνους ταξάντες, καὶ μετὰ τῶν γαλλικῶν αὐτοὺς συμπαρεβάλοντες περιθέμεν εἰς ἐξαγόμενα ἐπιθυμητά, ἔτι δὲ καὶ ὑπέρτερα τῶν προσδοκιῶν ἡμῶν. Ἐκ τῶν διαφόρων οἴνων, ὧν τὴν κατασκευὴν καὶ κατ' ὄψιν καὶ κατὰ πρᾶγμα πληρέστατα ἐπετύχομεν, μνημονεύομεν ἐνταῦθα τὸν πρῶτον ἀφρῶδη κορινθιακόν. Πάντες οἱ λοιποὶ τῆς Θήρας οἶνοι ἠχρήσαν εἰς τὴν δυνατὴν τῆς οἰνοποιίας ἐντέλειαν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξωτερικῆς βοηθείας, ἄνευ νοθεύσεως ἢ ἀλλοιώσεως καμμιᾶς, καὶ ἑπομένως ἄνευ κινδύνου οὐδενὸς πρὸς ἀποσύνθεσιν ἢ ὀξύθωσιν.

Οἱ ἡμέτεροι οἶνοί εἰσι καρπὸς γνήσιος τῆς ἀμπέλου, ζωμὸς ἄθολος τῆς σταφυλῆς. Τοὺς οἴνους τούτους ὁ ὑπομανόμενος, ὡς μέλος τῆ διαλληφθείσης ἑταιρίας, πρῶτος ἐκόμισε ταυτὶ εἰς Ἀγγλίαν εὐελπιζόμενος, ὅτι ἀρωγῆ καὶ ἀντιλήψει τῶν ἀγαθῶν ὁμογενῶν εἰσαξῆ αὐτοὺς ἐν ταῖς εὐημερούσαις ἀγγλικαῖς χώραις. Ἠπειθὼς δὲ περὶ τῆς ἐπιτυχίας που ταύτης, ἐπικαλοῦμαι τὴν ἡμετέραν ἠθικὴν σύμπραξιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ταύτην ἐπιχείρησιν, ἥτις ὠφελοῦσα τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον περιπλεῖ συνάμα τιμὴν εἰς τὴν φίλην ἡμῶν πατρίδα.

Ἐν Λονδίνῳ, τῇ 31 ἰουλίου 1861.

Ι. Ν. Α. ΔΕΛΕΝΔΑΣ.
17 Gracechurch Sreet, London.

ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Οἶνος κοινὸς Θήρας | εἰς καταναλωσιν | πρὸς 20 | σελ. ἡ δωδ. |
| Ὀμ. μαῦρος | » | » 24 | » |
| Ὀμ. λευκὸς τοῦ ὀρ. Προφ. Ἠλίου. | » | » 30 | » |
| Ὀμ. Βλαχικὸν γλυκύ. | » | » 36 | » |
| Ὀμ. ἀφρῶδες | » | » 36 | » |
| Ὀμ. Πρῶτος Κορινθιακὸς ἀφρῶδης | » | » 42 | » |
| Ὀμ. Lacryma Christi | » | » 48 | » |


## ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

ΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ, ΧΥΤΗΡΙΟΝ ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΥ, ΠΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ.

TOY J. H. BOOBBYER,

(Πρώην Sturch καὶ Boobbyer, πρὸ 200 ἐτῶν συστηθέν.)

ΠΡΟΜΗΘΕΥΩΝ ΑΡΙΣΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΚΑΤΩΤΑΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ.

Κατὰ τὴν μεγάλην ἔκθεσιν τοῦ 1851 ἐδόθη τῷ J. H. Boobbyer μετάλλιον ἀργυροῦν διὰ τὰ ἄριστα αὐτοῦ κλείθρα. Ἐν δὲ τῇ ἐκθέσει τῶν Ἱππείων τοῦ 1855 πρώτης τάξεως μετάλλιον διὰ τὰ ἐκτεθέντα αὐτοῦ ἄριστα σιδηρουργήματα ὑπὸ τῆς παγκοσμίου ἑταιρίας πρὸς ἐυθυδρύμευσιν τῶν τεγνῶν καὶ τῆς φιλοπονίας.

Σιδηρᾶ, χαλκᾶ καὶ ἐκ λευκοσιδήρου ἅπαν προνομιοῦχα κλείθρα παντὸς εἴδους, διὰ μοχλοῦ καὶ μηχανήματος· ἐκ προπέλανος, ὑέλου καὶ ὑάλου παρατήματα μεθ' ἥλων κυητῶν. Ὁ ἀερεστὴς τοῦ ὁσκτωρος Δρυόττου 4 σελ. καὶ ὁ νέος Ἐντειπὸς ἀερεστὴς, ὁ τοσοῦτον θαυμασθεὶς, 6σ. 6. Διὰ φορα γεωργικὰ ἐργαλεῖα, καὶ πάντα τὰ εἴδη τῶν κηπουρικῶν ἐργαλείων

Προνομιοῦχα ὁλκωτὰ (mortisc) παρατήματα

Λευκὰ 1σ. 2δ. τὴν σειρὰν· μέλανα 1σ. 4δ. τὴν σειρὰν· λευκὰ καὶ χρυσὰ 2σ. τὴν σειρὰν· λευκαὶ Σινικαὶ ἰαβέδες τῶν θυρῶν 4σ. τὴν δωδεκάδα.

Τὰ ἄβοχα κλείθρα τοῦ J. H. Boobbyer μετὰ τεσσάρων μοχλῶν διὰ κομοὺς καὶ ἀρμάρια 2σ. ἑκαστον· ὡσαύτως ἀλλοκτὰ κλείθρα διὰ θύρας ὁωματίων. Κλείθρα παντὸς εἴδους κατασκευάζονται ἐπὶ παραγγελίᾳ, ὅπως τεθῶσιν εἰς θέσεις παλαιῶν κλείθρων, εἰς οἱουδήποτε τιμὴν ζητεθῶσιν, ἄν δὲν εὑρίσκωσιν ἑτοίμα.

14, Stanhope St., Newcastle St., Strand, London.

Συστατικὰ ἀπαιτούσιν διὰ τὰς ἐξωθεν παραγγελίας.



Ὁ JOHN DRAPER, χαρτοπώλης, πωλῶν καὶ ἐξάγων ἀλκοῦς, κατασκευαστὴς καταστοίχων καὶ τυπογράφος, 5, Little Tower-st. London, ἔχει πάντα τὰ εἴδη τοῦ χάρτου πρὸς γραφὴν, τύπωσιν κλπ., λαβὼν καὶ προν μοιον διὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ ἐφευρεθέντα Εὐρετικὸν Κατάλογον. Μεταξὺ δὲ τῶν μέτων τὰ ὁποῖα εἶδον ἀναφέρουσιν τὴν ἐργασιαν εἶναι καὶ ὁ Νέος Προνομοιοῦχος Κατάλογος ὑπὸ John Draper, δὲ οὗ οὐδοὺς δύναται νὰ ἀνεύρῃ τις πᾶν ὅτι ζητεῖ οἰκονομῶν τὸν χρόνον χωρὶς ν' ἀνανγκάζηται νὰ ἀναθεωρῇ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τὸ βιβλίον πρακειμένου νὰ ἐξετα θῶν περιπεπλεγμένος λογαριασμοί.

Μηχαναὶ πρὸς ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν καὶ κιθῶτια δι' αὐτούς, μελάνη καὶ πᾶν εἶδος γραφικῆς ὕλης εὐοίκονται πιοσὶ τῷ ἰδίῳ εἰς κατωτάτας τιμὰς. Πέμπονται. κατάλογοι εἰς τὸν αἰτήσαντα

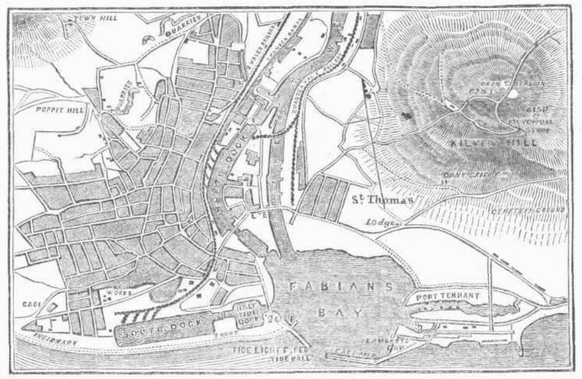


SWANSEA HARBOUR & DOCKS.—ΣΟΥΑΝΣΗΣ ΛΙΜΗΝ ΚΑΙ ΝΕΩΡΙΑ.

### ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ.

**ΑΛΟΙΦΗ ΤΟΥ ΩΛΟΓΑΙΗ.**

*Διὰ παντοειδεῖς πόνους καὶ ἄκη ὁπουδήποτε τοῦ σώματος.*

Ο πάσχων ἐξωτερικῶς ἐξωτερικὴν ἐπιζητεῖ θεραπείαν. Τῷ δὲ ἐσωτερικῶς πάσχοντι φαίνεται ἀπίθανος ἡ ἐξωτερικὴ θεραπεία· καὶ ὅμως τὸ ἄλας διακριβῶ τὸ κρέας, ὁσονδήποτε παχὺ καὶ ἂν ᾖ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ ὀζᾳ. Οὕτω διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης δύναται νὰ θεραπευθῶσι καὶ αὐτὰ τὰ ἐνδότατα πάθη.

*Διὰ κνημαλγίας, στηθαλγίας, καὶ χρόνια ἕλκη.*

Ἡ ἀλοιφὴ αὕτη δείποτε, ἐθεράπευτε τραύματα, πληγὰς, ἕλκη, ὡς ἀπὸ βιεινὸ ἐπὶ τῶν πιστοποιητικῶν τῶν ὡς ἀθεραπεύτων ἀποβληθέντων ἐκ νοσοκομείων, καὶ ὅμως διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης θεραπευθέντων.

*Δι' ἐπιδερμικὰ καὶ σκουρβουτικὰ νοσήματα.*

Εἰς ταῦτα ἡ ἀλοιφὴ πρέπει νὰ συνοδεύηται διὰ καταποτίων καθαριστικῶν τοῦ αἵματος, ἵνῳ ἐνεὴν ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ δέρματος.

*Δι' ὕδρωπα.*

Τὸ νόσημα τοῦτο σπανίως θεραπεύεται διὰ συνήθους θερκπείας. Πρέπει νὰ γεὶν ἄφθονος χρῆσις ἀλοιφῆς καὶ ὀρκστηρία τρίψις τῶν πασχόντων μερῶν, τοὐλάχιστον δὶς τῆς ἡμέρας πρὸς ἐξουδωτέρωσιν τῆς παθήσεως. Ὁ πάσχων πρέπει νὰ τρώγῃ ἀρθόνως ζωϊκὴν τροφὴν, νὰ διατάρῃ ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς ὕπαιθρον, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ καταπότια κατὰ τὰς ἐντύπους ὁδηγίας πρὸς ἐπίτευξιν τῆς θερκπείας, ἐκτὸς ἐὰν ἦναι εἰς τοιοῦτην ἡλικίαν, ἥτις ἀπαιτεῖ παράπαιον τῆς θερκπείας πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ νοσήματος.

Ἀρελοῦσι δὲ ἢ τε ἀλοιφὴ καὶ τὰ καταπότια εἰς τὰ ἑξῆς νοσήματα τοὺς ῥευματισμοὺς, τὴν ποδαλγίαν, τὴν πλευραλγίαν, τὴν κεφαλαλγίαν, τοὺς πονοκλάμους, τ' ἀποστήματα, τὸν καρκῖνον, τοὺς λειχῆνας, τὰ χέμεῖλα, τὰς ῥαγάδας, τὰ ἐξογκώματα τῶν ἀδένων, τὰς αἱμορροΐδας, τοὺς κάλους, τὰ ὀζήματα τῶν κοκώπων, καὶ ἄλλων ὀχληρῶν μυιῶν, τὴν φλεγμονὴν, τὰ καύματα, τὰς ὀσθηλίας, τὰ περικνώματα, τὰ ἐξανθήματα, τὰς τυλώσεις, τὰς χοιράδας, ἐπιδερμικὰ νοσήματα, πλγὰς, ἕλκη, καὶ καθεξῆς.

Τὰ καταπότια καὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κθθηγητοῦ Ὁλλοὐαϊς (Holloway) 224 Strand, près de Temple Bar, à Londres, καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἐντίμοις φαρμακοπώλαις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.— Τιμὴ 1σλ. 1½δ., 4σ. 6δ., 11σ., 22σ., καὶ 33σ. ἕκαστον δοχεῖον κατὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγαλείτερα λαμβάνων ἔχει μεγαλειτέραν ὠφέλειαν. Ὀδηγίαι διὰ τὸν πάσχοντα ἐξ οἱουδήποτε νοσήματος προσκολλόνται ἐν ἑκάστῳ δοχείῳ.

JOHN GOSNELL & Co. (πρώην PRICE & GOSNELL)

Προστασίου τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., ἀε ἀρωματικαὶ ῥῦσεις, πεεξῆμεναι ἐλέφρων γλυκυτάτῃ εὐωδίᾳ.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., ἡ θιλπεμένη λεβκτὴς συνεστᾶται διὰ δωμάτια ἀσθενῶν καὶ ὡς ἡ καλλιτέρα καὶ γνησιωτέρα τῶν ὅσων ἐξαθέων γίνονται.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., τὸ γνήσιον καὶ μελανὸν καπσοὶν τοῦ Οὐίντζωρ εἶναι οἰκονομικὸν καὶ παλαιόν. Ἐξαλείφει τὴν κοπνιὰν καὶ σκληρότητα τοῦ δέρματος, καὶ καθιστᾷ αὐτὸ λεῖον καὶ λευκόν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. Εὐωνὺς ἄρωμα εἶναι τὸ εὐγενέστερον—

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΠΑΧΥΜΕΡΟΝ (πομάδα) συνιστᾶται διὰ τὴν εὐωδίαν του καὶ τὴν τῆς αὐξήσεως τῆς κόμης ἐπιρρόην του.

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΣΑΠΟΥΝΙ διαιρηκ. ὡς τὸ καλλίτερον καὶ μαλακωτάτον

Τοῦ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ Ἠ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ εἶναι τὸ ἐλλεκτέρον μύρον.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. ἡ ζῦμη διὰ τοὺς ὀδόντας εἶναι ἠκαλλιτέρα ἄλων τῶν κόνεων, ἀσπρίζει τοὺς ὀδόντας, προστατεύει τὴν σμάλτου καὶ δίδει εὐωδίαν εἰς τὸ στόμα.

ΣΤΙΓΜΙΑΙ ΒΑΦΗ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ βεβαία καὶ ἀρκματίζη κάθε ἄεδους μελανοῦ ἢ μαλὶ φυσικοῦ χρώματος. Δὲν βάπτει τὴν κόμην καὶ δὲν ἔχει ὀυσωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. προνομιοῦχος βούρτσα ταυτοχρόνως πικτρεῖοι καὶ λαμπρύνει τὴν κόμην.

Στέλλονται καταλόγοι παντοῦ καὶ διατεταγαὶ ἐντελοῦνται. Κατασκευάζονται 12, Three King-Court Lombard St. London.

ΕΠΙΠΛΑ ΠΡΟΣ ΕΞΑΓΟΓΗΝ.

RICHARD LOADER & Co. γενικὸν κατάστημα ἐπίπλων καὶ ταπήτων, 23 & 24, Pavement, Finsbury, London E. C.

Πάντα τὰ ὧν εἴδη δίδονται ἐπ' ἐγγυήσει, ὅτι εἶναι εἰς καλὴν κατάστασιν.

Κατάλογοι, περιέχοντες εἰκονογραφίας τῶν πραμάτων καὶ τὰς τιμὰς αὐτῶν δίδονται ἄμα αἰτηθέντες.

ΔΓ' ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ στείλε τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα σου εἰς τὸ βασιλικὸν κηρυκευτικὸν ἐργαστήριον καὶ βιβλιοθήκην, καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλεις ἔχει ὅρθον ἀντίτυπον τῶν συμβόλεών σου ἀρμάτων. Ἀπλοῦν σύμβολον 3σ. μὲ κηρευτικὰ γράμματα καὶ ἐπιγραφὴν 6σ. Μεγάλου μεγέθους 12σ. Οἰκογενειακὰ παράσημα σὺν τοῖς ὀνόμασι τοῦ ἀρχικοῦ ὀδόντος καὶ λαβόντος αὐτὰ κτλ. 2 γουλέας. Πόαβ, περιέχων ὅλα σχεδὸν τὰ ὀνόματα τῶν δικαιούχων εἰς συμβολογράφιον, ἐξκχθὲν ἐκ τοῦ Βρεττανικοῦ μουσείου, τοῦ πύργου τοῦ Λονδίνου κτλ. τὸ ἐγχειρίδιον τῆς Κηρυκείας μετὰ 400 εἰκονογραφιῶν 3σ. 6δ. ἄνευ ταχυδρομικῶν. Ὑπὸ Τ. Culleton, γενεαλόγου κτλ. 25, Cranbourn-street, corner of St. Martin's lane, London, W. C. Τὰ δικαριτικὰ σημεῖα διὰ σταλὰς θεραπόντων 5σ.

ΣΤΜΒΟΛΑ, ΠΑΡΑΣΗΜΑ κτλ. κάλλιστα γεγλυμμένα ἐπὶ σφραγίδων ἢ δακτυλίων 7σ. ἐπὶ βεβομμένου χάλυβος 6σ. ἀρχικὰ στοιχεῖα 1σ. 6δ. ἕκαστον βιβλιοπλὰξ γεγλυμμένη μετὰ συμβόλων 10σ. ταχυδρομικὰ, ἐπιστολὴ ἐπὶ συστάσει, 1σ. περιπλέον. Δικιδυωτὴ ἢ αὐτή.

ΧΡΥΣΑ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΑ 18 καρατίων μετὰ γεγλυμμένων συμβόλων 42σ. μετ' ἁρμάτων μεγάλου μεγέθους 75σ. Διὰ τοὺ ταχυδρομείου στέλλονται εἴδη πρὸς ἐλλογὴν τοῦ σχήματος. Ἢ αὐτὴ διεύθυνσις.

Διὰ προνομιούχου τυποτηρίου τοῦ ἰδίου δύναται τις νὰ ἐτυπώσῃ ἐπὶ τοῦ χάρτου σύμβολα, παράσημα, ἀρχικὰ γράμματα, ὀνόματα καὶ διευθύνσεις 15σ. καὶ 21 τὰ καλλίτερα. Διεύθυνσις ἡ αὐτή.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ κλπ. ζωγραφιζόμενα ἐπὶ ὀχημάτων ἔργων τῆς ῥακτυνῆς 6σ. καλλίτερον ῥυθμοῦ 12σ. Γοτθικὰ καὶ νεώτερα μονογράμματα σχεδιαγραφημένα δι' κλπ. Διεύθυνσις ἡ αὐτή.

ΓΑΜΗΛΙΟΙ ΧΑΡΤΑΙ διὰ κύριον καὶ κυρίαν 50 ἑκαστος. 50 δικιγλυμμένοι φάκελλοι μετὰ τοῦ παρδεινοῦ ὀνόματος ἐνδον τυπωμένου 13σ., ἐπισκεπτήριοι χάρται χαλκίνη πλὰξ γεγλυμμένη καθ' οἱονδήποτε ῥυθμὸν μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ 50 χαρτῶν ἐκτυπωμένων ἀντὶ 2σ. ἄνευ ταχυδρ. Πᾶσα διαταγὴ ἐκτελεῖται πεμπομένου συγχρόνως τοῦ ἀντιτίμου. Ἢ αὐτὴ διεύθυνσις.

Ὁ ἴδιος κατασκευάζει προνομιακὰς ἠλεκτραγρυφούχους πλάκας πρὸς σήμανσιν ἐνδυμάτων λινῶν, μεταξωτῶν, βαμβακερῶν κλπ. ὅξυμα ποτὲ νὰ ἐξαλείφεται ἢ μελάνα. Δι' ἕκαστον ἀρχικὸν γράμμα 1σ, δ' ἓν ὄνομα 2σ. 6δ. σειρὰ κινητῶν ἀριθμῶν 2σ 6δ. ἄνευ ταχυδρ. Ὁ ἐν Ἀδελφοῖς καθηγητὴς τῆς χημείας Sheridan Muspratt συνιστᾷ αὐτὰς ὡς ἀρίστας. διότι οὔτε ἡ πότασσα οὔτε ἡ σόδα ἐξαλείφει τὰ γράμματα κατὰ τὴν αὐτοῦ πειρᾶσταν

Πᾶσα διαταγὴ διευθύνεται εἰς τὸν προνομιοῦχον καὶ μόνον κατασκευαστὴν T. Culleton 25, Cranbourn-street, corner of St Martin's lane, London, W. C. καὶ ἐκτελεῖται ἄνευ ἀναβολῆς

**OI RANSOMS KAI SIMS, IPSWICH,**

Μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας ἐξεργάζονται τὰς νέας βελτιωθείσας γεωργικὰς μηχανὰς, περιλαμβανούσας, προνομιούχα καὶ μὴ, ἀροτρα, ἀρμόδια διὰ πᾶσαν γῆν καὶ εἰς πάντα ἀσκοῦν. Βωλοκόπται, ἀροτρα πρὸς διαβωλισμὸν, κυλινδροι καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀγρόλαβα, θέρανα δ' ἵππων καὶ χοροπόνοι ἀχυρόκοπται, ῥεβοδίπτυα, συνθλαστικαὶ καὶ τριπτικαὶ μύλοι διὰ σιτηρὰ κτλ. ἀτμαμαχηκαναὶ, ἐμπυκτικόμποτοι ἢ μὴ, μετὰ προνομιούχων ἢ μὴ λεβήτων ἀτμοκινήτων ἀλωνιστικαὶ μηχαναὶ, ἐμπυκτικόμποτοι καὶ μὴ, ὑδῳ ἢ ἀτμῷ κινούσαι· ἀλωνιστικαὶ μηχαναὶ δ' ἵππων, κλιβάνιστικαὶ μηχαναὶ, ἀλευρομύλαι, ἰπποστικαὶ κτλ.

Οἱ RANSOMS καὶ SIMS πρὸ πολλοῦ φημίζονται, διότι εἰς τὰς γεωργικὰς μηχανὰς των ὑπάρχει ἀπλότης, ἀνεμπόδιστος καὶ οἰκονομία εἰς τὴν ἐπιστασίαν, καὶ εἰς ὅτι ἐργάζονται μεγάλας φροντίζουσι περὶ τῶν σπουδαίων τούτων ἀρχῶν. Οἱ R. καὶ S. ἔχουσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των πλέον τῶν 1000 ἀνθρώπων καὶ ταχύτατα δύνανται νὰ ἐκτελέσωσι οἱονδήποτε διάταγμα. Αἱ γεωργικαὶ μηχαναὶ εἶναι ἐτοιμαζόμεναι ἑκάστην Τρίτην εἰς τὸ Ἴψουϊτς ἀπὸ τῆς 12—4 μ. μ.

Κατάλογοι μετ' εἰ ονεγραμμένου, ἐλεύθεροι ταχυδρομείου, γινομένης αἰτήσεως εἰς τὸ ἐν "Ορουελ ἐργοστάσιον (Orwell works), ἢ εἰς τὸν πράκτορα αὐτῶν ἐν Λονδίνῳ, SHEPPARD RANSOME, 31, Essex-street Strand, W. C. Γίνεται ἡ συνήθης εἰς τὰ ἐμπόρια ἔκπτωσις. Αἱ ἐκ ξένων μερῶν διαταγαὶ πρέπει νὰ συνοδεύωνται διὰ πιστώσεως εἰς Λονδῖνον, πληρωτέας ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῆς φορτωτικῆς.

ΤΟΥ STEVENS ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΑ, παρασκευασθεῖσαι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, τῶν ἀνωτέρων πάσης τάξεως τῶν δημοσίων καταστημάτων, τῶν πρώτων ἀρτοποιῶν τῆς ἀριστοκρατίας, κτλ. Ἐγγυοῦνται ἕξοχον καὶ λίαν καθαρὸν ἄρτον ζυμόνουσι δὲ ποσὸν ἀπὸ μίας κουβάρας ἀλεύρου μέχρι πενταπέντε σακίων ἑκάστοτε. Τιμῶνται ἀπὸ λίρ. 2 καὶ σ. 10 ἕως 130 λίρ. ἑκάστη.

Διεύθυνσις 5, 6, 2, 7, Cambridge Road N. E.

Αἱ μηχαναὶ αὗται ἐφαρμοζονται ἐπίσης εἰς πᾶν εἶδος οἰκιακοῦ ἄρτου





# ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΤΟΥ
# ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.
(ΑΡΙΘ. 38.)


## ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐν ΛΟΝΔΙΝΩ, τῇ 7η αὐγούστου 1861.

*Καὶ πάλιν ἡ Ἀγγλία θρηνεῖ τὸν θάνατον ἐπισήμου τινὸς ἐκ τῶν πολιτικῶν αὐτῆς ἀνδρῶν. Τὴν 1ην τοῦ ἰσταμένου, ὁ λόρδος Ἔρβερτ (Σίδνεϋ), μόλις ἀποσυρθεὶς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ἐτελεύτησεν ἐν ἡλικίᾳ 50 ἐτῶν, γενόμενος θῦμα τῶν ἀτρύτων κόπων, οὓς ἐκ νεότητός του καταβαλὼν περιῆλθεν εἰς περιωπὴν μεγάλην καὶ ὑπέσχετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν κατ' εἰκοσαετίαν πρεσβύτερον αὐτοῦ λόρδον Πάλμερστον. Ἡ Ἀγγλία ἀπώλεσεν ἄνδρα πολύτιμον καὶ σπάνιον· ἡ ἐλευθερία, προστάτην ἀτίθασσον· αἱ ἐπιστῆμαι, ἐραστὴν ἄοκνον, καὶ ἡμεῖς οἱ θρηνοῦντες αὐτὸν Ἕλληνες, φίλον εἰλικρινῆ.*

*Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς κάτω Βουλῆς, κατὰ τὴν 1ην τοῦ ἰσταμένου, ἀνεγνώσθη τὸ περὶ ἐφεδρείας τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ νομοσχέδιον, οὗ τινος κύριος σκοπὸς εἶναι ἡ κατάταξις ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ ἀνδρῶν ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, ὥστε, ἐν ὥρᾳ χρείας, νὰ ἀνακαλῶνται ἀμέσως εἰς τὴν ἐνεργὸν τοῦ στόλου ὑπηρεσίαν. Ὁ Κ. Λιύδσεϋ ἐπήνεσε τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ἐκφράσας πεποίθησιν, ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ θέλουσιν οἴκοθεν καταταχθῆ ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ, καὶ ἐντεῦθεν, ὅτι θέλει καταρτισθῆ ἐφεδρεία ναυτικὴ ἐκ 30,000 ἀνδρῶν.*

*Ταῦτα εἰπὼν ὁ εὐγενὴς βουλευτὴς, καὶ περὶ ἐξοπλίσεων λαλήσας, ἐπήνεγκε καὶ πάλιν τὸ περὶ αὐξήσεως τῶν ναυτικῶν τῆς Γαλλίας δυνάμεων ζήτημα, καὶ ἐπρότεινε νὰ γείνωσι διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, «ὅπως περιορισθῶσιν αἱ ἀ»κατάπαυστοι ἑκατέρωθεν γινόμεναι ἐξοπλήσεις, καὶ »ὁρισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν πολεμικῶν πλοίων ἑκάστης »τῶν δύω δυνάμεων· διότι ἡ ἀδιάκοπος αὕτη αὔξησις »τῶν δυνάμεων φέρει εἰς βέβαιον πόλεμον.»*

*Ὁ Κ. Στάνσλανδ ἤνωσε τὰς εὐχὰς αὐτοῦ σὺν ταῖς τοῦ προλαλήσαντος καὶ ᾔτησεν, ἐὰν τοιαύτη πρότασις ἐπροτάθη, ἡ μέλλῃ νὰ προταθῇ πρὸς τὴν γαλλ. κυβέρνησιν, νὰ γείνῃ τοῦτο ἀπὸ τοῦδε γνωστὸν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους, εἰς ὃ ὀφείλεται λόγος περὶ τῶν καθ' ἑκάστην δαπανομένων ἀμέτρων χρημάτων εἰς ὁπλίσεις.*

*Ἀπαντήσας ὁ λόρδος Πάλμερστων εἶπεν, ὅτι τοιαύτη πρότασις εἶναι λίαν δύσκολος, οὐχὶ μόνον πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς πᾶσαν ἄλλην ξένην κυβέρνησιν· καὶ ὅτι, καὶ κατορθωτὸν ἂν τὸ πρᾶγμα ὑποτεθῇ, ἔχει ἀποτελέσματα δεινὰ, φέρει εἰς ἀδιαλείπτους δυσπιστίας, κρίσεις καὶ ἀνακρίσεις καὶ ἐπιβάλλει ἑκατέρωθεν διηνεκῆ ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῶν γιγνομένων ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν χωρῶν. Προσέθηκε δὲ, ὅτι, ἅμα μετὰ τῆς Γαλλίας τοιοῦτος συμβιβασμὸς γείνῃ, πρέπει ἀεὶ νὰ συνομολογηθῇ καὶ μετὰ τῆς Ἀμερικῆς, καὶ τῆς ὁσημέραι αὐξουμένης Ἱσπανίας, καὶ ἄλλων ναυτικῶν ἐπικρατειῶν. Συμπεραίνων δ' ἐξέφρασε γνώμην

Ἡ Α. Μεγαλειότης πιστεύει, ὅτι τὸ περὶ βελτιώσεως τῶν νόμων περὶ χρεωκοπίας καὶ ἀναξιοχρέων μεγάλως θέλει ὠφελήσει τὰ συμφέροντα καὶ τὸν ἐμπορίαν τῶν ὑπηκόων Αὐτῆς.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ἐπαίνως ἐπεκύρωσε τὰ ψηφίσματα πρὸς ἐμπίδωσιν καὶ ἐξορκίσιν τοῦ πυκνοῦ νόμου τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ πρὸς ἀναδιώρισιν τῶν δογμάτων τῶν Βουλῶν.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ἐπεκύρωσε σπουδαῖα ψηφίσματα, τὰ ὁποῖα πιστεύει θέλουσι συντελέσει, ὅπως οἱ τε Εὐρωπαῖοι καὶ οἱ αὐτόχθονες τῶν Ἰνδιῶν κάτοικοι μετέχωσι μᾶλλον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας· ἔτι δ' εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν μέσων τῆς νομοθεσίας, καὶ ἐπέκτασιν τοῦ σκοποῦ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀνάπτυξιν τῆς εὐδαιμονίας καὶ εὐημερίας πασῶν τῶν τοιξεων τῶν ἐν Ἰνδίαις ὑπηκόων Αὐτῆς.

Ἡ Α. Μεγαλειότης εὐχαρίστως ἐπεκύρωσε τὰ ψήφισμα περὶ βελτιώσεως τῶν ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου λιμένων, καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ πλημμῆς λιμενικῶν δικαιωμάτων, καὶ τὰ περὶ βελτιώσεις τοῦ νόμου περὶ ἀνακουφίσεως τῶν ἀπόρων.

Ἡ Α. Μεγαλειότης πιστεύει, ὅτι τὸ ψήφισμα, ὅπως εὐκολύνῃ τὰ μέσα πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς γῆς, θέλει συντελέσει πρὸς βελτίωσιν τῆς γεωργίας εἰς πολὺ μέρα τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου.

Ἡ Α. Μεγαλειότης εὐχαρίστως ἐπεκύρωσε διάφορα ἄλλα ὁρίματα ὑπὲρ τοῦ κοινῆ συμφέροντος, ἀποτέλεσμα τῶν ὑμετέρων μόχθων κατὰ τὴν ἤδη λήγουσαν σύνοδον.

Ἡ Α. Μεγαλειότης μετ' ἐγκαρδίου εὐχαριστήσεως εἶδε τὴν ὑποταγὴν, τὴν τάξιν καὶ ὑπακοὴν πρὸς τὸν νόμον, τὴν ἐπικρατοῦσαν καθ' ὅλον Αὐτῆς τὸ κράτος, καὶ πέπεισθεν, ὅτι διὰ σοφῆς νομοθετικῆς καὶ δικαίας τῶν νόμων ἐφαρμογῆς, ἢ ἐξακολούθησις τῆς εὐτυχοῦς ταύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων θέλει ἐξασφαλισθῆ.

Ἐπαναβρχόμενοι εἰς τὰς ἰδίας ἑκατὸν ἐπαρχίας, σπουδαῖα ἔτι δημόσια καθήκοντα ἔχετε νὰ ἐκπληρώσητε· ἡ δ' Α. Μεγαλειότης θερμῶς εὔεται, ὥστε ἡ εὐλογία τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ νὰ παρακολουθῇ τοὺς ὑμετέρους ἀγῶνας καὶ σὺν αὐτῇ αὐτοὺς εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς θλιψεκοῦς μερίμνας τῆς Α. Μεγαλειότητος, τῆς εὐημερίας καὶ εὐδαιμονίας τοῦ λαοῦ Αὐτῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ βασιλικοῦ λόγου, ὁ σφραγιδοφύλαξ ἐκήρυξε τὴν λῆξιν τῶν βουλευτικῶν συνεδριάσεων καὶ ὥρισεν ἡμέραν τῆς νέας συνόδου τὴν 22αν τοῦ μηνὸς ὀκτωβρίου, ἡμέραν τρίτην. Ἀλλ' ὁ ὁρισμὸς οὗτος εἶναι τύπος ἁπλοῦς· διότι οὐδέποτε αἱ Βουλαὶ συνέρχονται πρὸ τοῦ μηνὸς φεβρουαρίου, ἐκτὸς ἐκτακτων καὶ σοβαρῶν περιστάσεων.

ΓΑΛΛΙΑ.— Ἡ σκανδαλοῶδης σκηνὴ ἡ ἐν Ῥώμῃ μεταξὺ τοῦ στρατηγοῦ Γκουαγὶν καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ὅπλων Μερδὸ συμβᾶσα ἐπ' ἐσχάτων καὶ περὶ ἧς προλαβόντως ἐλαλήσαμεν, ἐπασχολεῖ ἀδιαλείπτως τὸν γαλλικὸν τύπον. Ὁ μανιώδης παπᾶς, ὅστις διττῶς παρήκουσε τὸν διττῶς κύριον αὐτοῦ πάπαν, καὶ ὡς ἱερεὺς καὶ ὡς στρατιώτης, ἐξύβρισε τὴν Γαλλίαν καὶ τὸν αὐτοκράτορα τῶν Γάλλων ἐνώπιον τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ τοῦ σώσαντος καὶ ἔτι καὶ νῦν λυτροῦντος τὴν παπωσύνην ἀπὸ τῶν ὀνύχων τῆς δικαίας τῶν ἀληθῶς χριστιανῶν ἀγανακτήσεως. Ὅ,τι καὶ ἂν εἴπωμεν ἡμεῖς, κατ' οὐδὲν δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ προθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ Βουλῆς λελεγμένα κατὰ τοῦ παππᾶ Βασιλέως, καὶ ἄτινα ἐν συνόψει ἐν τῇ προηγουμένῃ ἡμῶν στήλῃ ἐμνημονεύσαμεν. Παραδίδομεν τὸν κάλαμον εἰς χεῖρας γαλλικὰς, καὶ ἀναγιγνώσκομεν τὰ γραφόμενα αὐτῶν.

Ἡ ἡμιεπίσημος παρισινὴ ἐφημερὶς Ὁ Τόπος λέγει, ὅτι τὸ σκάνδαλον, ὅπερ ὁ Κ. Μερδὸ προὐκάλεσε, καὶ ὅπερ παρήγαγε στάσιν πραγμάτων βιαίαν καὶ ὅλως ἔκτακτον, δὲν δύναται νὰ μείνῃ ἀτιμώρητον· ὅτι ἡ τιμὴ τῆς γαλλικῆς σημαίας ὡς ἐπίσης καὶ τὸ συμφέρον αὐτὸ τῆς Ἱερᾶς Ἕδρας ἀπαιτοῦσι τὴν ἀποπομπὴν τοῦ Κ. Μερδὸ, καὶ ὅτι ὁ γαλλικὸς στρατὸς, ὅςτις ἑδρεύει ἐν Ῥώμῃ εἰς διαφύλαξιν τοῦ ἁγίου πατρὸς ἀπὸ τῶν ἐπαναστάσεων τῶν ἀγυιῶν, θέλει προστατεύσει αὐτὸν καὶ κατὰ τῶν ἐπαναστάσεων τοῦ παλατίου.

Ἡ Ἐθνικὴ Γνώμη διατείνεται, ὅτι ἡ ἀποπομπὴ τοῦ Μερδὸ δὲν ἀποτελεῖ ἱκανοποίησιν ἐπαρκῆ διὰ τὴν Γαλλίαν.

Ὁ Τόπος θέτων καθαρῶς τὸ ζήτημα λέγει, ὅτι οἱ νικηταὶ τοῦ Σολφερίνου καὶ τῆς Μαγέντας, οἱ διαφυλάττοντες τὸ πρόσωπον τοῦ πάπα ἐν Ῥώμῃ, κατήντησαν σήμερον οἱ φύλακες τοῦ κομματισμοῦ τῶν νομιμοφρόνων καὶ τῶν ὑπεραλπείων· ἀλλ' ὅτι, παρελθόντος τοῦ χρόνου τῆς ἀντιδράσεως, ἐπῆλθεν ἡ ὥρα τῆς δικαιοσύνης· περαίνων δὲ αἰτεῖ τὴν ἄρσιν τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τῆς Ῥώμης.

Ὁ Καιρὸς πιστεύει, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἔγραψεν ἢ θέλει γράψει αὐτόγραφον πρὸς τὸν πάπαν ἐπιςολὴν, ἐν τάχει δημοσιευθησομένην.

Ἡ Πατρὶς καταφέρεται κατὰ τῶν κληρικῶν ἐφημερίδων, ὡς μεταμορφουσῶν τὴν σκανδαλοῶδη ταύτην σκηνήν. Τῷ ὄντι, οἱ δημοσιογράφοι παππάδες ἀποκαλοῦσι τὴν γενικὴν τῶν ἐφημερίδων ἀγανάκτησιν, concert révolutionnaire (συμφωνίαν ἐπαναστατικὴν.) Ὁ Κόσμος ὀνομάζει τὴν διαγωγὴν τοῦ Κ. Μερδὸ ἀξιοπρεπῆ καὶ ἀξίαν τοῦ ἁγίου πατρός.

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα πολλῷ χείρονα λέγουσιν αἱ ἄγιαι ἐφημερίδες.

Ἔρχονται δὲ κατόπιν τούτων καὶ αἱ αἱρετικαὶ καὶ παράτουσαι τὸ ὕδωρ πρὶν ἢ οἱ πιστοὶ, καὶ ὁ Κ. Μονταλαμβὲρτ ὁμοῦ, ἀποπτύνωσι τὸν ῥύπον τῶν ἀνομιῶν τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους.

Ὁ Ἐωθινὸς Ταχυδρόμος, μὴ φοβούμενος ἀφορισμὸν λέγει· « Ἡ λεγομένη πνευματικὴ ἐλευθερία ἐχρησίμευσεν εἰς πλοκὴν συνωμοσιῶν, καὶ κατέχησεν ἀπάσας τὰς ἐξομολογητικὰς ἕδρας τῆς Εὐρώπης ὀργανα συκοφαντίας καὶ δυσφημίσεως.....» Συμπεραίνει δὲ, ὅτι οἱ γάλλοι στρατιῶται δὲν δύνανται ἀτελευτήτως νὰ προστατεύσωσιν, « τοὺς αὐθάδεις κουρευμένους (tonsurés), τοὺς καθυβρίζοντας καὶ ἐξουδενίζοντας (vilipender) αὐτούς. »

Ἄλλοθεν ὁ ἐλεύθερος τοῦ Βελγίου τύπος καὶ αἱ φιλελεύθεροι ἐφημερίδες τῆς Γερμανίας μιᾷ τῇ φωνῇ καταρῶνται τὴν ἀκατανόμαστον τῶν παππάδων φαυλότητα καὶ αἰτιῶνται τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν ὡς ὑποστηρίζουσαν τὴν δεσποτείαν αὐτῶν.

Τί μένει ἄρα εἰς ἡμᾶς τοὺς σχισματικοὺς νὰ εἴπωμεν κατὰ τῶν ὀπαδῶν τῆς θείας ἐν τῇ γῇ βασιλείας; Ἐλπίσωμεν ἐπὶ Κύριον, διότι ἡ θεία αὐτοῦ ἀγαθότης ἡ λυτρώσασα τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τοῦ ἅδου τῶν διαβόλων, θέλει σώσει αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοῦ ἅδου τῶν παππάδων, μ' ὅλην τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Ναπολέοντος Γ'., ὅστις καὶ ἄκοντος τοῦ πάπα αὐτοῦ κατέχει καὶ θέλει κατέχει, ὡς ἀρτίως διὰ τοῦ ὑπουργοῦ του ἐκήρυξε, τὴν ἕδραν τοῦ καθολικισμοῦ, ἥτις κατέστη ἕδρα παρανομιῶν, ἑστία ἀνοσιουργημάτων, φωλεὰ τῶν ἐργαζομένων τὰ ἑπτὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα.

Ἐλέγετο, ὅτι μετὰ τὴν ἐν Σχιαλὼν ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων ἤθελεν ἀντεπισκεφθῆ τὸν Γουλλιέλμον Α'. εἰς τὸ ἐν Βρὺλ (Bruhl) τῆς Κολωνίας βασιλικὸν αὐτοῦ μέγαρον, ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν πληροφορούμεθα σήμερον, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας δὲν ἔρχεται εἰς Σχιαλὼν, καὶ ὅτι αἱ πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ διαταχθεῖσαι προετοιμασίαι ἀνεστάλησαν.

Οἱ πρέσβεις τῆς Σιὰμ, τὰ μέγιστα εὐχαριστηθέντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Σχιαλὼν, ἐπέστρεψαν εἰς Παρισίους. Βεβαιοῦται δέ, ὅτι δὲν ἔρχονται εἰς Λονδῖνον, διότι ὁ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον ἐξέφρασε τὴν ἀπαρέσκειαν αὐτοῦ εἰς ὑποδοχὴν πρέσβεων ἐρχομένων εἰς Ἀγγλίαν ὡς χάριν ἀβροφροσύνης.....

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ἐπὶ τῆς περαιτέρω καταχωρουμένης ἐκ Παρισίων ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας.

ΕΛΒΕΤΙΑ.— Ἴδοὺ εἰς συμπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἀγγλικῷ Κουνοβουλίῳ περὶ Ἐλβετῶν εἰρημένων· ὁ ἐν Τουρίνῳ ἀπεσταλμένος τῆς ἐλβετικῆς κυβερνήσεως γράψας εἰδοποίει τὸν πρόεδρον τοῦ ὁμοσπονδικοῦ Συμβουλίου, ὅτι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις προὐτίθετο νὰ ἀπαπέμψῃ τοὺς ἐν Νεαπόλει διαμένοντας ἐλβετοὺς ςρατιώτας, ὡς λίαν θιασώτας τῶν βουρβώνων. Γράψας δὲ πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν Ῥικαζόλην ἔλεγε σὺν ἄλλοις καὶ τάδε· « Ἐπιτρέψατέ μοι, κύριε πρόεδρε νὰ μνημονεύσω, ὅτι ἄνευ τῶν ἀποφάσεων τῆς παλαιᾶς Διαίτης καὶ τῆς ὁμοσπονδικῆς Συνελεύσεως, αἵτινες κατήργησαν τὰς συνθηκολογίας καὶ τὴν εἰς ξένας χώρας στρατιωτικὴν τῶν Ἐλβετῶν ὑπηρεσίαν, δυσκόλως ἤθελεν ἐκτελεσθῆ ἡ ἐν πάσῃ εὐκολίᾳ γενομένη ἕνωσις τῶν Δύω Σικελιῶν μετὰ τῆς Ἰταλίας κτλ. »

Ἡ ἐγκαύχησις εἶναι καλὴ, ὡς αἰνιττομένη τὴν ςρατιωτικὴν τῶν Ἐλβετῶν ἀνδρίαν· ἀλλ' ἀπολύει πᾶσαν χάριν, ὡς ἐνθυμίζουσα, ὅτι ἡ στρατιωτικὴ αὕτη ἀρετὴ ἐπωλεῖτο μέχρι τῆς χθὲς ἐπὶ τῶν ἀγορῶν τῆς Εὐρώπης εἰς τὸν πλεῖο προσφέροντα....

ΙΤΑΛΙΑ.—Ὁ γαλλικὸς τύπος κατακραυγάζει κατὰ τῆς ποντιφικῆς κυβερνήσεως καὶ ὁ ἀγγλικὸς στιγματίζει αὐτὴν ὡς τὴν αἰσχίστην, ἀφ' ὅσας ὑπῆρξαν ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Τὸ ζήτημα τῶν τρισμυρίων τουφεκίων μένει εἰσέτι ἄλυτον, μ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις τῆς ἡμιεπισήμου Συνταγματικῆς καὶ τῆς τριτοεπισήμου Πατρίδος περὶ ὑπάρξεως τῶν ὅπλων ἐκείνων ἐν ταῖς ῥωμαϊκαῖς ἀποθήκαις.

Αἱ σημεριναὶ τῶν Παρισίων ἐφημερίδες λέγουσιν, ὅτι ὁ μονσινιὸρ Μερδὸ μένει εἰς τὴν θέσιν του, καὶ ἐρωτῶσιν, ὁποία τις ἔσται ἡ εἰς τὴν Γαλλίαν δοθησομένη ἱκανοποίησις. Τινὲς τούτων διςχρίζονται καὶ πάλιν, ὅτι ἀφεύκτως ὁ Ναπολέων αἴρει τὸν στρατὸν αὐτοῦ ἀπὸ Ῥώμης.

Ἡ ἐν Πανσιλύπῳ ἀνακαλυφθεῖσα συνωμοσία ἐνδοχποιεῖ πολλοὺς καὶ καθ' ἑκάστην ἐνεργοῦνται κρατήσεις. Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων ἐγγράφων εὑρίσκεται καὶ κατάλογος ἐπιμήκης φέρων ὀνόματα μηνιαίων συνδρομῶν «ὑπὲρ τῆς εὐσεβοῦς ἐπανόδου Φραγκίσκου τοῦ β'.» Ἡ κράτησις τοῦ καρδιναλίου Νεαπόλεως Ῥιαρίου Σφόρτσα ἐτράπη εἰς ἀπομάκρυσιν ἀπὸ τῶν νεαπολιτανικῶν χωρῶν, καὶ εἰς ἀποστολὴν αὐτοῦ εἰς Σιβιτὰ Βέκιαν.

Πολλοὶ τῶν εὐπόρων ἰδιοκτητῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἰταλίας συγκροτήσαντες ἀποσπάσματα ἐθελοντῶν στρατιωτῶν ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἰδιοκτησίαις αὐτῶν χωρικῶν, ἐπιτίθενται κατὰ τῶν λῃςταναρτῶν, ἐπιμαχοῦντες οὕτω μετὰ τῆς Ἐθνοφυλακῆς καὶ τῶν βασιλικῶν στρατευμάτων.

Αἱ τελευταῖαι ἐκ Νεαπόλεως εἰδήσεις εἰσὶ λίαν εὐάρεστοι. Ὁ στρατηγὸς Τσιαλδίνης ἀναγγέλλει θετικώς, ὅτι, πρὶν ἢ παρέλθῃ μὴν, ἡ ἡσυχία θέλει ἐπανέλθει ἐντελῶς, καὶ ἄνευ περιττῶν μέτρων αὐστηρότητος, ἀλλὰ συμμόρφως πρὸς τὰς ἐπιεικεῖς ὁδηγίας τῆς κυβερνήσεως. Πανταχοῦ οἱ ληςταὶ καταπολεμοῦνται, νικῶνται καὶ καταστρέφονται· ὁ λευκὸς τρόμος, ὡς λέγουσιν οἱ Γάλλοι, τείνει εἰς πέρας.

Οἱ σπουδασταὶ τῆς Νεαπόλεως εἰδοποίησαν τοὺς συντάκτας ἐφημερίδων τινῶν ἀντιδραςτικῶν, ὅτι δὲν θέλουσι τοῦ λοιποῦ ἀνεχθῆ τὴν ἀντεθνικὴν παραγάνδαν. Διατὶ οἱ νεανίαι ἀποτραχύνονται οὕτω; διατὶ δὲν ἀφίνουσιν ἐν ἐλευθερίᾳ τοὺς ἀντιδρῶντας λέγουτας, καὶ διατὶ δὲν συσσωματοῦνται, ἵνα συντρίψωσιν αὐτοὺς πράττοντας;

Ὁ Πούγγουλος λαλῶν περὶ ὑποδοχῆς ἐν Ῥώμῃ τοῦ ἐξομολογητοῦ τοῦ κόμητος Καβοὺρ, τοῦ πάτερ Ἰακώβου λέγει, ὅτι ἅμα ὁ πνευματικὸς οὗτος ἀφικόμενος εἰς Ῥώμην ἤχθη ἐνώπιον τοῦ ὑπερτάτου ποντίφικος, ὅςτις δεχθεὶς αὐτὸν μετ' αὐςηρότητος ἀμέτρου ἤτησε παρ' αὐτοῦ ἐξήγησιν λεπτομερῆ τῶν διατρεξάντων ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου ὑπουργοῦ. Ὁ ἱλαρὸς καὶ εἰλικρινὴς πνευματικὸς ἀπεκρίθη μετὰ πάσης ὅσης παρῄςησίας εἴπων, ὅτι ἔπραξε χριστιανικῶς καὶ ἐντίμως τὸ καθήκον του. Ἀλλ' ὁ πάπας, ὅςτις ἄλλως ἐφρόνει περὶ τούτου, ἐπετίμησε τὰς πράξεις τοῦ ἀξίου ἱερέως, ἐκήρυξεν αὐτὸν ἀμαρτήσαντα, καὶ ἀπήτησε παρ' αὐτοῦ νὰ ὁμολογήσῃ παυδήμως, ὅτι ἔσφαλεν. Ὁ πνευματικὸς ἠρνήθη ὑςταθῶς εἰπὼν, ὅτι ἐν συνειδήσει πράξας τὸ καθῆκον του οὐδεμίαν εἶχε νὰ κηρύξῃ πάνδημον μεταμέλειαν, καὶ ὅτι ὁ Καβοὺρ οὕτω χριστιανικῶς ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του, ὥστε ηὐχετο εἰς ἅπαν τὸ ποίμνιον τῆς ἐνορίας του νὰ μιμηθῇ τὸ παράδειγμα αὐτοῦ. Τούτων εἰρημένων, Πῖος ὁ νόνος παρέδωκε τὸν πνευματικὸν τοῦτον εἰς χεῖρας τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ οἰκείου αὐτοῦ τάγματος, ἵνα καὶ παλιν πειθαναγκάσῃ αὐτὸν εἰς μεταμέλειαν, ἀπειλὼν αὐτὸν διὰ τῶν τρομερῶν αὐστηροτήτων τοῦ Ἱεροῦ Δικαςηρίου, κτλ.

Τὸ Ἔθνος, ἐφημερὶς τῆς Φλωρεντίας, δημοσιεύει ἐπιςολὴν ἐκ Ῥώμης, ἀπὸ 30ης ἀπελθόντος, ἐν ᾗ γέγραπται, ὅτι ὁ πάτερ Ἰάκωβος ἀρνηθεὶς νὰ προδώσῃ τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ κόμητος Καβοὺρ, ἀνεκρίθη ὑπὸ τῶν ἐξεταςτῶν τοῦ Ἱεροῦ Δικαςηρίου ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἅγ. Φραγκίσκου εἰς Ῥίπην... ....

Τί παράδοξον, ἐὰν ἀκούσωμεν αὔριον ὅτι τὸν ἐβασάνισαν.....

Ἐν τούτοις, καὶ ἐναντίον τῶν διαμαρτυρήσεων τοῦ ἁγίου πατρὸς καὶ τοῦ συμμάχου αὐτοῦ υἱοῦ τοῦ Βόμβα, τὸ ἰταλικὸν δάνειον ηὐδοκίμησεν ὑπερβὰν πᾶσαν προσδοκίαν. Αἱ προσφοραὶ ἀνέβησαν εἰς 965 ἑκατομμύρια ἀντὶ 500. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἠναγκάσθη νὰ ἀπορρίψῃ 70 ἑκατομμυρίων προσφορὰν τῶν ἐν Ὀλλανδίᾳ τραπεζικῶν ὀίκων, ὡς ἐλθούσαν ἄτοπα καίρως. Ἡ ἀναγωγὴ τοῦ κεφαλαίου ὡς πρὸς τὰς αἰτήσεις κατέςη εἰς 42 τοῖς 0|0. Οἱ πρώτιστοι συνδρομηταί εἰσιν· οἱ ἐν Παρισίοις Ῥοτσχίλδ, 150 ἑκατομμύρια· οἱ ἐν Τουρίνῳ ἀδελφοὶ Βόλμιδα καὶ Βαρβαροὺ, 123 ἑκατομμ· ὁ δοὺξ τοῦ Γαλλέρια, ὁ τραπεζίτης Βελλινζάγγης τοῦ Μιλάνου κτλ. 114 ἑκατομ· οἱ ἐν Τουρίνῳ ἀδελφοὶ Νίγρα, 70 ἑκατομ· ὁ ἐν Παρισίοις τραπεζίτης Κενιγσβάρτερ, 56 ἑκατομ· οἱ Γάϊσσερ καὶ Μουνὲτ τοῦ Τουρίνου, 40 ἑκατομ· ὁ ἐν Φραγκφὸρτ Ἐρλάγγεν, 36 ἑκατομ· ὁ στρατηγὸς Σολαρόλης 13,400,000, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀπὸ 20 μέχρι 26 ἑκατομμυρίων.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Χαίης (Haye) ὁ βασιλεὺς τῶν Βέλγων ἀνεγνώρισε τὸ ἰταλικὸν βασίλειον, καὶ ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ γεγονότος τούτου ἐπέμφθη εἰς Τουρῖνον.

Τηλεγράφημα τῆς ἑσπέρας τῆς χθὲς ἀναγγέλλει ὅτι ὁ πνευματικὸς τοῦ κόμητος Καβοὺρ πάτερ Ἰάκωβος καθαιρεθεὶς ὑπὸ τοῦ πάπα ἀπεπέμφθη τῆς Ῥώμης καὶ ἀφίκετο εἰς Ὀρβιέτο.

ΑΥΣΤΡΙΑ. — Τίς ἐπίστευεν; ὁ κόμης Ῥέχβεργ ἀπαντῶν εἰς ἐπερώτησίν τινα ἐν τῇ κάτω τῆς Βιέννης Βουλῇ ἐκήρυξεν, ὅτι ἡ Αὐστρία καταθέτει πᾶσαν προσπάθειαν, «ὅπως προμηθεύσῃ εἰς τοὺς λαοὺς τῆς ἐκλεκτορικῆς Ἕσσης πάσας τὰς ἐλευθερίας!» Πτοηθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς ὁ ἰδιος διὰ τὴν παράτολμον συνταγματικὴν αὐτοῦ γενναιότητα, προσέθηκε κατόπιν «καθ' ὅσον αἱ ἐλευθερίαι αὗται δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς νόμους τῆς γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας.» Ἴσως οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν δὲν ἐλησμόνησαν, ὅτι ὁ κόμης Ῥέχβεργ αὐτὸς ἐκεῖνος συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς κατάργησιν τοῦ συντάγματος τοῦ ἔτους 1831 ἐν τῷ ἐκλεκτοράτῳ, καὶ ὅτι ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ὠδήγησεν, ἐν ἔτει 1851 τὴν ςρατιωτικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὁμοσπονδικοῦ ψηφίσματος. Ἐγνώσθη ἤδη ἀκριβῶς ὁποία ἡ πολιτικὴ τῆς Αὐςρίας, καὶ ὡς πρὸς τὴν Γερμανίαν, καὶ ὡς πρὸς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ὡς πρὸς πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐκζητοῦντα τὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν. Ἡ προσωπὶς δὲν διέμεινεν ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν τσιρακίων τοῦ Μέτερνιχ.

Οὐδὲν μέχρις ὥρας ἐδόθη σημεῖον ἐκ Πέστης περὶ ἀπαντήσεως εἰς τὸ βασιλικὸν διάγγελμα. Πλεονάκις συνῆλθεν εἰς συνδιάσκεψιν ἡ τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ ἀναδεχθεῖσα δεκατεταμελὴς ἐπιτροπὴ, ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν διετήρησεν ἐχεμύθειαν ἀκράδαντον. Αἱ αὐςριακαὶ ἐφημερίδες χαίρουσαι προοιωνίζονται αἴσιον πέρας, εὐπροσδέκτους προτάσεις, εὐπείθειαν πρὸς τὸν ἐπίδοξον τῶν Οὔγγρων βασιλέα· ἄλλοθεν αἱ οὐγγρικαὶ ἐπιςολαὶ ὑπερεκθειάζουσι τὸν Εὐθυσιασμὸν τῶν Μαγγιάρων, καὶ τις δ' αὐτῶν, πρὸς τὴν ἀγγλικὴν ἐφημερίδα τὰ Ἡμερήσια Νέα ἀποτεινομένη λέγει, ὅτι σύμπαν τὸ οὐγγρικὸν ἔθνος διάκειται πρόθυμον νὰ δεχθῇ τὴν ἔνοπλον κατὰ τῆς Αὐςρίας πάλιν. Κρίνοντες ἐκ τῆς φρονίμου συμπεριφορᾶς τῆς οὐγγρικῆς Διαίτης καὶ συνάμα ἐκ τῶν τραυῶν ἀποδεί-



ξεων, ἄςτινας ἐπὶ τοῦ πατριωτισμοῦ αὐτῆς ἄχρις ὥρας ἔδωκε, δυνάμεθα ἀδιαςάτως νὰ εἴπωμεν, ὅτι αἱ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν προερχόμεναι εἰδήσεις εἰσὶν ὑπερβολικαί. Ἡ Οὐγγαρία βασίζεται ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς καὶ τὸ νόμιμον καὶ δίκαιον κρατοῦσα ἀνὰ χεῖρας, δὲν θέλει πρωτὴν δράξει τὸ ξίφος. Ἡ Οὐγγαρία διὰ τῆς ἀναβολῆς ταύτης ὠφελεῖται· ὁ λαὸς ἐνδυναμοῦται καὶ ἀνδρίζεται· τὰ μέσα αὐξάνονται, ὅπλα προμηθεύονται, φίλοι προσκτῶνται, αἱ συμπάθειαι τῆς Εὐρώπης ἀδιαλείπτως διετρανοῦνται ὑπὲρ αὐτῆς. Τοὐναντίον ἡ Αὐςρία ζημιοῦται· οἱ πόροι αὐτῆς ὀσημέραι ἐλαττοῦνται, οἱ ὑπήκοοι λαοὶ ἀγανακτοῦσι καὶ ἐξανίστανται, οἱ φίλοι αὐτῆς ἀποθαῤῥύνονται, ἡ Εὐρώπη καταδικάζει τὴν πολιτικὴν αὐτῆς πορείαν· ἀδύνατον νὰ μὴ δώσῃ πρώτῃ αὕτη ἀφορμὴν, καὶ θέλει δώσει αὐτὴν ἐν τάχει,

Αἱ τελευταῖαι ἐκ Πέστης εἰδήσεις ἀγγέλλουσι τὰ ἀκόλουθα.

Οἱ βουλευταὶ συνωρκίσθησαν ἀλλήλοις ἐπὶ λόγῳ τιμῆς νὰ μὴ πληρώσωσιν οὐδ' ὀβολὸν φόρου πρὸς τὴν Αὐςρίαν, ἂν καὶ μυριάδας στρατιωτῶν πέπτῃ κατ' αὐτῶν. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἔλαβον καὶ πλεῖστοι τῶν μεγάλων ἰδιοκτημόνων καὶ ἡ πλειομέλεια τῆς ἄνω Βουλῆς. Ἐπὶ 11 ἑκατομμυρίων φιορινίων καθυστερουμένων φόρων, μόλις 800 χιλιάδας συνῆξαν οἱ μηνύτορες, οἱ ποιν/ήτορες καὶ οἱ λοιποὶ σβῆροι καὶ καπεράλοι τῆς Αὐςρίας, πᾶσι τοῖς μέσοις καταναγκάσαντες τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀσθενεῖς χωρικούς.

Βεβαιοῦται, ὅτι ὅπλα πολλὰ ἔχουσιν οἱ Οὐγγροι κεκρυμμένα.

Ἡ Δίαιτα προσεκάλεσε τὰ πανταχοῦ τῆς Οὐγγαρίας κομητάτα νὰ ἀποφαθῶσιν, ὁποῖαν τινὰ ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν αὐτοῖς τὸ βασιλικὸν διάγγελμα. Πρώτη ἡ πόλις Μίσκολεζ ἀπήντησεν, ὅτι κατὰ πάντα ἐγκρίνει τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν τῆς Διαίτης, καὶ ἀπαιτεῖ, ἵνα καὶ τοῦ λοιποῦ μηδεμᾶς φειδὼ γενῇ τοῦ πρὸς λύτρωσιν τῆς πατρίδος ἀπὸ τοῦ ἐξευτελίζοντος καὶ προπηλακίζοντος αὐτὴν αὐςριακοῦ ζυγοῦ!

Πολυάριθμοι οὐγγροι στρατιῶται λειποτακτοῦσιν ἐκ τῶν αὐςριακῶν συνταγμάτων κατ' ὁμάδας.

Ἡ ἐν Ἄγγραμ κροατικὴ Δίαιτα ἀπεφάσισε νὰ μὴ πέμψῃ ἀντιπροσώπους εἰς τὸ ἐν Βιέννῃ αὐτοκρατορικὸν συμβούλιον. Ἡ τῆς Βοεμίας τὴν αὐτὴν ἔλαβεν ἀπόφασιν τί θέλει πράξει ὁ Φραγκίσκος Ἰωσήφ; θὰ τὰς διαλύσῃ ἢ ὄχι; Ἐψεύσθησαν καὶ αἱ ἐλπίδες τοῦ μυςικοσυμβουλίου τοῦ περὶ διαπρεπεσῶν προσδοκωμένης ὡς ἐκ τοῦ τεχνάσματος, ὅπερ ὠκοδόμησε τὸ διάγγελμα διακρίνων τὰς ἐθνοτήτας. Ἡ οὐγγρικὴ Δίαιτα, πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ διαγγέλματος ἐκείνου, ἠρώτησε τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν διαφόρων λαῶν, ὧν τὰς ἐθνότητας ἐφαίνετο ὁ Καῖσαρ προστατεύων. Ἐξάγεται, ὅτι πάντες τ' αὐτὰ μετὰ τῶν Οὐγγρων ἀπολαυσουσι δικαιώματα, καὶ ὅτι οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὁποῖόν τι τὸ κινοῦν τὴν Αὐςρίαν αἴτιον εἰς διάκρισιν ἐθνοτήτων, ὅτε πάσας τὰς ἐθνότητας ἀπαιτεῖ νὰ συγχωνεύσῃ ἐν Βιέννῃ....

Αἱ περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς μετὰ τοῦ πάπα ἱερᾶς συνθήκης φῆμαι καὶ πάλιν ἀνανεούμεναι καὶ πάλιν διαψεύδονται. Δυσκόλως ἡ Αὐςρία δύναται νὰ

*ΑΜΕΡΙΚΗ.* — *Αἱ ἐκ Νέας Ὑόρκης εἰδήσεις φθάνουσι μέχρι τῆς 25ης τοῦ ἀπελθόντος ἰουλίου.*

*Ὁ ὁμοσπονδικὸς στρατὸς διοικούμενος ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Δόουελ εἶχε προσβάλει περὶ τὴν Μανασσᾶν τὰ ἐχθρικὰ κανονοστάσια καὶ εἶχε κυριεύσει τρία ἐξ αὐτῶν μετὰ πάλην πεισματώδη διαρκέσασαν ὑπὲρ τὰς 9 ὥρας καὶ μεγάλας ἑκατέρωθεν ἐπενεγκοῦσαν ζημίας.*

*Τότε ὁ τῶν ἀνθενωτικῶν στρατηγὸς Βωρεγὰρδ λαβὼν εἰς ἐπικουρίαν αὐτοῦ σῶμα ἐξ ἀνδρῶν 25,000, προσέβαλε τοὺς ὁμοσπονδικεὺς καὶ ἔτρεψεν αὐτοὺς εἰς φυγὴν ἐν μεγίστῃ ἀταξίᾳ.*

*Τοιοῦτος δ' ἐγένετο ὁ πανικὸς φόβος τοῦ ὁμοσπονδικοῦ στρατοῦ, ὥστε σύμπας ἀπεχώρησε πρὸς Βάσιγκτων, μὴ δυνηθέντος τοῦ στρατηγοῦ Δόουελ νὰ κρατήσῃ τῆς φυγῆς μηδ' εἰς Κοντριβὶλ μηδ' εἰς Φαιρφὰξ, ἔνθεν οἱ φυγάδες διέβησαν. Ἡ ἀπὸ Κοντριβὶλ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἄγουσα ὁδὸς ἔβρυε τραυματιῶν, καταπιπτόντων ἐκ πόνου καὶ καμάτου.*

*Οἱ ἀνθενωτικοὶ κατεδίωξαν τοὺς ὁμοσπονδικοὺς μέχρι Φαιρφάξ. Σύμπαν τὸ ὁμοσπονδικὸν πυροβολικὸν, τὰ ῥαβδωτὰ κανόνια καὶ πληθὺς ὅπλων καὶ πολεμοφοδίων ἡλώθησαν ὑπὸ τῶν ἀνταρτῶν.*

*Πολυάριθμοι συνταγματάρχαι καὶ ἄλλοι ὁμοσπονδικοὶ ἀξιωματικοὶ ἐφονεύθησαν, καὶ φήμη γενικὴ ἀνήγγελλε τὸν θάνατον τοῦ στρατηγοῦ Ζιόνσων. Ὁ ἐν Μανασσᾷ στρατὸς τῶν ἀνταρτῶν ἀναβαίνει εἰς 90,000 ἀνδρῶν.*

*Σύμπας ὁ ὁμοσπονδικὸς στρατὸς ἀπεχώρησεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἐνεδυναμώθησαν τὰ ὀχυρωτικὰ ἔργα τῆς Βάσιγκτων, δυναμένης νὰ ἀντισταθῇ εἰς πᾶσαν προσβολήν. Διὰ τηλεγραφημάτων ἐκ Βάσιγκτων αἰτοῦσι πανταχόθεν ἐπικουρίας, καὶ δραστήριαι γίνονται προπαρασκευαὶ πρὸς ἀνανέωσιν τῆς ἐπιθέσεως.*

*Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐν Μανασσᾷ ἥττας ἡ ὁμοσπονδικὴ κυβέρνησις ἔλαβεν 80,000 νέου στρατοῦ. Καὶ οἱ μὲν ὁμοσπονδικοὶ ἀπώλεσαν κατὰ τὴν μάχην ταύτην περὶ τοὺς δισχιλίους, οἱ δὲ πολέμιοι αὐτῶν περὶ τοὺς τρισχιλίους ἢ καὶ τετρακισχιλίους ἄνδρας, ἐν οἷς καὶ πλείστους ἀξιωματικούς.*

*Ἡ ἧττα αὕτη εἶναι λίαν θλιβερὰ διὰ τοὺς φίλους τῆς ἐλευθερίας· ἀλλ' ὀφείλεται εἰς τὴν ἀταξίαν τοῦ βορείου στρατοῦ τοῦ συγκειμένου, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, ἐκ στοιχείων ἀνομοίων, ἀπειθῶν καὶ ἀπειροπολέμων, τῶν πάντων σχεδὸν ἐθελουσίως ἐξερχομένων ἐκ τῶν εἰρηνικῶν αὐτῶν ἔργων, καὶ αὐτοχειροτονήτως γιγνομένων στρατιωτῶν ἢ ἀξιωματικῶν, ἀναλόγως οὐχὶ τῆς στρατιωτικῆς αὐτῶν ἱκανότητος, ἀλλὰ τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν θέσεως. Ἔπαθον καὶ οἱ Βόρειοι Ἀμερικανοὶ, ὅσα πάσχουσι καὶ θέλουσιν ἀείποτε πασχει οἱ μὴ μορφοῦντες τὸν λαὸν εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις διὰ τῶν ἐθνοσωτηρίων θεσμῶν τῆς Ἐθνοφυλακῆς, ἀλλὰ διὰ μιᾶς ὁπλίζοντες αὐτὸν, ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης, καὶ εἰς μάχην αὐτὸν παρατάττοντες, καί τοι τῶν πλείστων πολιτῶν, μὴ εἰδότων π ο ῦ θ ε π ι ά ν ο υ ν τ ὸ τ ο υ φ έ κ ι. Εἴθε τὸ πάθημα τοῦτο τῶν κατοίκων τοῦ ἄλλου ἡμισφαιρίου νὰ γείνῃ μάθημα εἰς πολλοὺς τῶν ἀντιπόδων αὐτῶν, τῶν ἐχόντων ἀξιώσεις εἰς στρατιωτικὰς ἀρετὰς καί τοι οὐδέποτε ὁπλισθέντων.*

*Ἰδοὺ παρακατιὸν ἐν συνόψει τί αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες λέγουσι περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης·*

Ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας αἱ ἀσυνετώταται τῶν ἐφημερίδων τῶν Βορείων Πολιτειῶν παρώξυνον τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐκτελέσῃ περαιτέρω τι κίνημα κατὰ τῆς Βιργινίας. Κλείονται τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν εἰς τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν, καὶ εἰς τὰς ζημίας, αἵτινες ἔμελλον νὰ προκύψωσιν ἐξ ἐνδεχομένης τινὸς ἥττης, ἐπέμενον εἰς τὴν ταχεῖαν πρόοδον τῶν στρατευμάτων αὐτῶν, καὶ εἰς δύω μάλιστα περιστάσεις ἔγραφαν φιλιππικοὺς κατὰ τοῦ στρατηγοῦ Σκὼτ, προσβάλλουσαι τὸ θάρρος καὶ τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ ἱκανότητα. Ἡ ὁμόθυμος δ' ἐπιῤῥοὴ τῶν ἐφημερίδων τούτων ἦν τοσαύτη, ὥστε ἡ κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ μεταβάλῃ τὴν προτέραν αὐτῆς πολιτικὴν, καὶ ἀντὶ νὰ ποιήσῃ ἔναρξιν τῶν περαιτέρω αὐτῆς κινήσεων κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον, ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῇ τὴν ἄμεσον κίνησιν τῶν στρατευμάτων αὐτῆς κατὰ τῆς Βιργινίας. Ὁ στρατηγὸς Σκὼτ ἀπήλλαξε κατὰ πρῶτον τὴν Δυτικὴν Βιργινίαν ἐκ τῶν ἐπαναστατῶν διὰ τῆς δραστηρίου ἀρχηγίας τοῦ στρατηγοῦ Μακλέλλαν, καὶ μετὰ ταῦτα διέταξε τὰ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μακδόβελ στρατεύματα νὰ προχωρήσωσιν ἐκ τῆς Βάσιγκτων, διευθύνας ἅμα τὸν στρατηγὸν Πάττερσων, ὅπως ἀποκωλύσῃ ἐν Βιγχεστὲρ τὸν στρατηγὸν Ζιόνσων τοῦ νὰ ὑπάγῃ εἰς βοήθειαν τοῦ στρατηγοῦ Βωρεγαρδ. Ἀλλ' ἀτυχῶς ὁ στρατηγὸς Πατερσὼν παρενόησε τὰς διαταγὰς ταύτας, ἢ παρήκουσεν εἰς αὐτάς. Φαίνεται ὅμως πιθανώτερον τὸ δεύτερον, καὶ ἐντεῦθεν προῆλθεν ἡ ἐν Μανασσᾷ ὀλεθρία καὶ ἐξευτελιστικὴ ἧττα τῶν στρατευμάτων τῶν Βορείων Πολιτειῶν. Ἡ ἀγγελία τῆς ἥττης ταύτης ἔφθασεν ὡς κεραυνὸς εἰς τὸν λαὸν τῆς Νέας Ὑόρκης. Αἱ ἐφημερίδες τῆς πρωΐας εἶχον ἐκδοθῆ κατὰ τὸ σύνηθες, δημοσιεύουσαι τὰς λεπτομερείας ὑποτιθεμένης τινὸς νίκης τῶν στρατευμάτων αὐτῶν, καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τῆς Νέας Ὑόρκης ἐπίστευον εἰς αὐτάς. Περὶ δὲ τὴν 11ην π. μ. ἔφθασεν ἡ πρώτη εἴδησις τῆς ἥττης αὐτῶν ἐν εἴδει τηλεγραφήματος ἐκ Βάσιγκτων, ὅτι δῆθεν ὁ στρατηγὸς Μακδόβελ ὑπεχώρει ἐκεῖσε ἐν πλήρει τάξει. Ἐκ κοινῆς δὲ συναισθήσεως ἅπασαι αἱ ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις διεκόπησαν. Οἱ ἄνθρωποι ἦσαν συνηθροισμένοι ἀνὰ ἑκατοντάδας εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων, καὶ ἅμα νέαι εἰδήσεις ἐλαμβάνοντο ἐκ Βάσιγκτων, νέα παραρτήματα ἐδημοσιεύοντο, καὶ δελτία ἐτοιχοκολλοῦντο. Δὲν δύναταί τις νὰ ἐκφράσῃ διὰ λέξεων τὸ βαθὺ συναίσθημα καὶ τὴν λύπην, ἥτις κατέλαβεν ἅπαντας τοὺς κατοίκους, ὧν πολλοὶ ἢ πλεῖστοι ἀπώλεσαν φίλον ἢ συγγενῆ ἕν τινι τῶν πολλῶν συνταγμάτων τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὰ αἰσθήματα δὲ ταῦτα, καίτοι ψυσικὰ, ἐφαίνοντο μικρὰ ἀπέναντι τῆς μεγάλης ζημίας τοῦ δημοσίου, τῆς κατατροπώσεως τοῦ στρατηγοῦ Μακδόβελ καὶ τοῦ πυροβολικοῦ αὐτοῦ, καί, τὸ χείριστον πάντων, τῆς γενικῆς ἀθυμίας, ὑφ' ἧς κατελήφθη ὁ ἐκλεκτὸς στρατὸς ὁ κινηθεὶς ἐκ τῆς Βάσιγκτων πρό τινων ἡμερῶν, καὶ ὁ πολεμήσας ἀνδρειότατα τὴν προτεραίαν τῆς ἐντελοῦς αὐτοῦ καταστροπώσεως. Εἰς τὴν μεγίστην δὲ ταύτην ζημίαν ὑπολογίζεται καὶ ἡ καιρία πληγή, ἣν ἔλαβον οἱ θεσμοὶ καὶ αἱ ἐλευθερίαι τῆς χώρας ταύτης ἐκ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἐπαναστατῶν συνωμοσαντων πρὸς ἀνατροπὴν αὐτῶν. Ἐν δὲ τῷ πλήθει, τῷ συνηθροισμένῳ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν ὁδῶν, καὶ ἱσταμένῳ ἀνυπομόνως ἐπὶ πολλὰς ὥρας παρὰ τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων, δὲν ὑπῆρχεν οὐδὲ εἷς ἄνθρωπος ὀνειρευόμενος εἰρήνην, ἢ ἐὰν ὑπῆρχε τοιοῦτός τις, ἔκρυπτε τὰς σκέψεις καὶ τὰ ὄνειρα ταῦτα. Ἅπαντες δ' ὁμοθυμαδὸν ἐν τῇ κατηφείᾳ αὐτῶν ὡμίλουν περὶ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ ἀγῶνος, καὶ ὁ στρατιωτικὸς ἐνθουσιασμὸς ἀντὶ νὰ καταβληθῇ ὑπὸ τῆς ἀγγελίας τῆς ἥττης, ἠγέρθη ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς ἐκδικήσεως. Τρία νέα συντάγματα συνεπληρώθησαν, καὶ τὸ ἓν τούτων ἐστάλη ἀμέσως εἰς Βασιγκτών. Ἐνῷ ἅπαντες ἐφαίνοντο περίλυποι διὰ τὸν ἐξευτελισμὸν, ὃν ἔπαθον ἐκ τῆς τελευταίας ἥττης, ἡ ἀπόφασις τοῦ νὰ ὑπερασπισθῶσι τοὺς θεσμοὺς τῆς χώρας ἐνισχύθη ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης. Τὸ ἐπικρατοῦν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ αἴσθημα φαίνεται, ὅτι ἐνεψύχωσε τὸν Σύλλογον. Ἐνῷ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ἐλάμβανον τὴν πρώτην καὶ λυπηρὰν εἴδησιν, ὁ Κ. Κριττενδὲν, ἀντιπρόσωπος τῆς Κεντουκὰδ, ἠγέρθη ἐκ τῆς ἕδρας αὐτοῦ, καὶ ἐπρότεινε τὸ ἑξῆς ψήφισμα, οὗτινος διαιρεθέντος ἡ μὲν πρώτη περίοδος ἐψηφίσθη διὰ ψήφων 121 κατὰ 2, ἡ δὲ δευτέρα διὰ 117 κατὰ 2.

« Ὅτι ὁ ὑφιστάμενος ἀξιοθρήνητος ἐμφύλιος πόλεμος ἐπεβλήθη εἰς τὴν χώραν ὑπὸ τῶν ἀντεθνικῶν τῶν Μεσημβρινῶν Πολιτειῶν, τῶν εὑρισκομένων ἤδη εἰς ἐπανάστασιν κατὰ τῆς συνταγματικῆς κυβερνήσεως, καὶ περικυκλούντων ἐνόπλως τὴν πρωτεύουσαν· ὅτι ἐν τῷ ἐκτάκτῳ τούτῳ Συλλόγῳ, ἐξορίζοντες πᾶν αἴσθημα ἁπλοῦ πάθους ἢ ἀγανακτήσεως, θὰ ἀναμνησθῶμεν μόνον τῶν καθηκόντων, ἃ ὀφείλομεν πρὸς ἅπασαν τὴν πατρίδα· ὅτι τὸν πόλεμον τοῦτον δὲν ἀνελάβομεν ὑπὸ πνεῦμα καταπιέσεως, οὐδὲ ὑπὸ κατακτητικόν τινα σκοπόν, οὐδὲ ὑπὸ σκοπόν τινα τοῦ νὰ ἀνατρέψωμεν ἢ ἐπηρεάσωμεν τὰ δίκαια ἢ τοὺς ἱδρυμένους θεσμοὺς τῶν Πολιτειῶν τούτων, ἀλλ' ἵνα ὑπερασπισθῶμεν καὶ ὑποστηρίξωμεν τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Συντάγματος, καὶ νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἑνότητα μεθ' ἁπάσης, τῆς ἰσότητος, καὶ τῶν δικαιωμάτων ἁπασῶν τῶν διαφόρων Πολιτειῶν. Τῶν σκοπῶν δὲ τούτων πληρωθέντων, ὁ πόλεμος κατ' ἀνάγκην θὰ παύσῃ. »

Ἐν τῷ ψηφίσματι τούτῳ ἀναφέρονται ἐν συντόμῳ αἱ ἀληθεῖς αἰτίαι τοῦ ὑφισταμένου ἐμφυλίου ἐν Ἀμερικῇ πολέμου, οἱ ἀληθεῖς σκοποί, δι' οὓς ἀνέλαβον αὐτῶν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, καὶ τὸ πραγματικὸν μῆκος τῆς διαρκείας αὐτοῦ. Ἐκίνησαν αὐτὸν οἱ ἀνθενωτικοὶ τῶν Μεσημβριῶν Πολιτειῶν, ἀνεδέχθησαν αὐτὸν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἵνα διατηρήσωσι τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Συντάγματος καὶ νὰ διατήρωσι τὴν Ἕνωσιν, καὶ τέλος αὐτοῦ ἔσται ἡ ἐκπλήρωσις τῶν τούτων.

Αἱ ἐκ Βάσιγκτων εἰδήσεις εἰσὶ λίαν ἐνθαῤῥυντικαί. Ὅσον μέγας καὶ ἂν ἦν ὁ πανικὸς φόβος τῶν στρατευμάτων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, φαίνεται, ὅτι ἦν ἄγνωστος εἰς τὸν ἐχθρόν. Ὁ στρατηγὸς Μακδόβελ καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτοῦ κατώρθωσαν νὰ τηρήσωσιν εἰς τάξιν τὴν ὀπισθοφυλακὴν, καὶ νὰ ὑποκρύψωσι τὴν ὑποχώρησιν. Ἡ ἀπώλεια τοῦ πυροβολικοῦ, καίτοι μεγάλη, δὲν εἶναι ὅμως τοσαύτη ὅπως ἀνέφερον κατ' ἀρχάς, καὶ φαίνεται, ὅτι προῆλθεν ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἵππων πρὸς μετακίνησιν τῶν τηλεβόλων, ἢ ἐκ τῆς δραστηριότητος τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ ἐστὶ πολὺ μικρότερος τοῦ κατὰ πρῶτον ἀναφερομένου.

*Αἱ ἐκ Πλάτας τελευταῖαι εἰδήσεις ἀγγέλλουσιν, ὅτι ἡ ῥῆξις μεταξὺ Βουενὸς Ἄϋρες καὶ τῆς Ἀργυρᾶς Δημοκρατίας ἐγένετο ἐπισήμως, καὶ ὅτι ἑκατέρωθεν προπαρασκευάζονται εἰς πόλεμον.*

*Αἱ τῶν ΙΝΔΙΩΝ καὶ τῆς ΚΙΝΑΣ εἰδήσεις εἰσὶν ἀσήμαντοι.*

## ΓΑΛΛΙΑ.

(ΙΔΙΑΙΤ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.)

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ, τῇ 6ῃ αὐγούστου 1861.

« Ἡ μεταξὺ τοῦ στρατηγοῦ Γκουαγιὼν καὶ τοῦ μονσινὸρου Μερόδ σκανδαλώδης ὑπόθεσις πληροῖ τανῦν πάσας τὰς συνδιαλέξεις τῶν συναναστροφῶν. Ἡ δραστικὴ συμπεριφορὰ τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τῆς ἐν Ῥώμῃ στρατιᾶς ἡμῶν ἐπισύρει πᾶσαν τὴν συμπάθειαν τῶν Γάλλων, ἐν ᾧ ἀπ' ἐναντίας ἡ πολεμία τάσις τοῦ ῥωμαίου ὑπουργοῦ διεγείρει γενικὴν ἀγανάκτησιν. Ἔστιν ἀρά γε τοιαύτη ἡ ἀμοιβὴ πασῶν τῶν θυσιῶν, ἃς τερ ἡ Γαλλία, οὐδ' ἀνδρὼν οὐδὲ χρημάτων φειδομένη, ὑπὲρ τῆς Ἱερᾶς Ἕδρας προσήνεγκε; Γνωστὸν μὲν, ὅτι τηλεγράφημα ἐκ τῆς πρακτορίας Ῥάϊτερ προελθὼν ἀνήγγειλε τὴν ἀπόφασιν Ναπολέοντος τοῦ Γ' ἐπιφορτίσαντος τὸν Κ. δὲ Καδὸρ, ἵνα βεβαιώσῃ τὸν πάπαν, ὅτι ἀείποτε, ἐν πάσῃ θυσίᾳ καὶ ἐν πάσῃ περιπετείᾳ ὑπαρασπισθήσεται τὴν Ῥώμην καὶ τὴν παπωσύνην, ἔτι δὲ καὶ ἐφεστικυίας συνελεύσεως τῶν καρδιναλίων, ἐὰν ἡ Ἱερὰ Ἕδρα ἐχήρευεν· ἀλλ' ἔστιν ἄρα γε τοῦτο ἀληθὲς, ἢ τοὐλάχιστον πιθανόν, ἀφ' οὗ ἡ Ῥώμη κατέστη ἑστία συνωμοσιῶν, αἵτινες, ἐπὶ προφάσει εὐλογοφανῆ βουρβωνικῆς ἐν Νεαπόλει ἀποκαταστάσως, ἐποφθαλμιῶσιν ἀπώτερον καὶ ὑψηλότερον; Ὁ μονσινὸρ Μερόδ μεταβὰς ἀρτίως εἰς Σιβιτὰ Βέκιαν συνέτυχεν ἐπὶ ὥρας μακρὰς μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Βόσκου· συνέπεια δὲ τῆς ἐκδρομῆς ταύτης ἐγένετο ἡ τὴν ἐπιοῦσαν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην μετάβασις τοῦ ἀποθρόνου Φραγκίσκου καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ ἀποθρόνου βασιλίσσης. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Φερράρας καὶ οἱ ὑποτακτικοὶ αὐτοῦ κληρικοὶ κηρύττουσιν ἐπὶ χριστιανικοῦ ἄμβωνος τὴν λειποταξίαν, οἱ δὲ λειποτάκται τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ ἐν Τεργέστῃ συναγόμενοι ἀποστέλλονται εἰς Ῥώμην, ἵνα ἀπελθόντες ἐπευξήσωσι τὰς ἀντιδραστικὰς τῆς νοτίου Ἰταλίας συμμορίας! Ἡ ὑπόθεσις τῶν τρισμυρίων ὅπλων καὶ τοι ἀμφισβητουμένη διατηρεῖ ὅμως σφοδρὰς πιθανότητος ἐνδείξεις. Τέλος ἀδεται, ὅτι αἱ ῥωμαϊκαὶ ῥαδιουργίαι διακλαδοῦνται μέχρι Παρισίων, καὶ ὅτι κυρία τις ἐκ τῆς νεαπολιτανικῆς ἀριστοκρατίας, ἀξιουμένη τῆς παρουσιάσεως ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τῆς Αὐτοκρατείρας, ἀποβαίνει ἡ πρωτίστη πράκτωρ τῶν κληρικῶν ῥαδιουργιῶν, μεταβιβαζομένων οὕτω μέχρι τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ ἐπηρεαζουσῶν αὐτόν· προσθετε ἐπὶ τούτοις πᾶσι καὶ τὰς νέας ἐν Μαντούᾳ στρατιωτικὰς τῶν αὐστριακῶν ἐργασίας, καὶ τὰς παρὰ τὴν ἀριστερὰν τοῦ Παὸου ποταμοῦ ὄχθην ὀχυρώσεις αὐτῶν καὶ εἴπατέ μοι, ἂν ταῦτα δοκοῦσιν ἡμῖν ἐνθαῤῥυντικὰ καὶ δικαιολογοῦντα τὴν ὑπὲρ τῆς παπικῆς κυβερνήσεως ἀγάπην τῆς Γαλλίας. Τό κατ' ἐμὲ συντάσσομαι τοῖς μὴ βασιζομένοις ἐπὶ τῶν φαινομένων καὶ τοῖς πιστεύουσι προσεγγίζουσαν τὴν λύσιν τοῦ ῥωμαϊκοῦ ζητήματος διὰ τῆς ἄρσεως τῆς γαλλικῆς κατοχῆς, ὡς τοῦτο λέγεται καὶ ἀδεται προερχόμενον ἐκ τῆς παραδόσεως τῶν ὅπλων εἰς χεῖρας ληστανταρτῶν. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, ἡ ῥωμαϊκὴ ὑπόθεσις ταυτεται σήμερον ὑπέρ ποτε.

» Ἡ ὑγεία τοῦ πάπα παρέχει φόβους σπουδαίους· ἐκτὸς τοῦ οἰδήματος τῶν κνημῶν πάσχει καὶ καρδιαλγίαν ἀπειλοῦσαν θάνατον αἰφνίδιον· ὁ ἰατρὸς Κάρπης προβλέπει δίμηνον τὸ πολὺ βίωσιν τοῦ ἁγίου πατρὸς, ὅστις, καθὰ μετὰ βεβαιότητος λέγεται, συνενοήθη μετὰ τοῦ ἱεροῦ συλλόγου περὶ ἐκλογῆς νέου ποντίφικος καὶ ἀναγορεύσεως αὐτοῦ πρὶν ἢ εἴδησις τοῦ θανάτου Πίου τοῦ Θ' διαδοθῇ. Ἄλλοθεν τὸ ματσινικὸν κόμμα συνταράσσεται καὶ ἐπενεργεῖ σφοδρῶς, συντάττον ἀναφορὰς κατὰ τῆς γαλλικῆς κατοχῆς καὶ ὑποσκάπτων ἐκ θεμέλων τὴν παπωσύνην· ὡς παράδειγμα πρόσφατον μνημονεύω ὑμῖν τὴν πρὸς τὴν πριγκίπισσαν Δόραν δ' Ἴστριαν ἐπιστολὴν τοῦ Γαριβάλδου, ὅστις ἀποκαλεῖ τὸν πάπαν μ ο ρ μ ο λ ύ κ ε ι ο ν τ ῆ ς Ῥώμης, καὶ ἀποφαίνεται εὐελπιζόμενος περὶ τῆς συμπράξεως τῶν Μολδοβλάχων ἐν τῇ ἐπελευσομένῃ οὐγγρικῇ πάλῃ.....

» Ἀναιρέσωμεν ἐν παρόδῳ τὴν διαδοθεῖσαν φήμην περὶ ἀναμίξεως τοῦ στρατηγοῦ Γκουαγιὼν εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἐθνικοῦ ἀδελφάτου· ἡ γαλλικὴ ἐπέμβασίς ἐστιν ὅσῳ ἀμερόληπτος τοσούτῳ καὶ ἀφελής.

» Τὸ ἀνακτοβούλιον τοῦ Τουρίνου βασίζει ἐλπίδα μεγάλην ἐπὶ τῆς παρουσίας τοῦ ταξιάρχου Νίγρα ἐν Παρισίοις, εἰς ἐπίτευξιν ἀλλαγῆς τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς ὡς πρὸς τὰ ῥωμαϊκά· ταυτοχρόνως ὁ Κ. Φαρίνης ὁ μὴ ἀποθαῤῥυνθεὶς ἐκ τῆς ἐν Βισχὺ ἀποτυχίας αὐτοῦ προτίθεται, ἵνα καὶ πάλιν παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ αἰτήσῃ ἐν ὀνόματι τοῦ Ῥικαζόλη τὴν ἐπείγουσαν λύσιν τοῦ ῥωμαϊκοῦ ζητήματος.

» Αἱ ἐκ Γερμανίας εἰδήσεις εἰσὶ τρομακτικαί· τὰ φρονήματα τῶν Οὐγγρων πόῤῥω κεῖνται τῆς ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων διεσαλπιζομένης γαλήνης, καὶ ὑπόκωφος ταραχὴ καταφαίνεται πανταχοῦ. Ἡ εἰκὼν τοῦ Κοσσοὺθ ἐκτίθεται εἰς ἁπάσας τὰς ἐκθέσεις τῶν βιβλιοπωλείων, καθ' ἑκάστην συμβαίνουσι συγκρούσεις ἀνὰ μέσον πολιτῶν καὶ στρατιωτῶν, καὶ σήμερον πληροφορούμεθα, ὅτι αἱματηρὰ συμπλοκὴ ἐγένετο ἐν Γράτς καὶ τὰ πέριξ τῆς πόλεως ἐκείνης μεταξὺ τῶν χωρικῶν καὶ τῶν αὐστριακῶν θωρακοφόρων. Διάφορα δὲ ἄλλα σπουδαῖα ἀγγέλλονται· λέγεται, ὅτι ἡ ἐν Πέστῃ Δίαιτα ἔτι δὲ καὶ τὸ βιεννεῖον Συμβούλιον διαλύονται καὶ κυβέρνησις στρατιωτικὴ ἱδρύεται καθ' ἅπασαν τὴν αὐτοκρατορίαν. Ἀλλ' αἱ εἰδήσεις αὗται χρήζουσιν ἐπιβεβαιώσεως· διότι κατὰ τὰς συμβουλὰς τοῦ Ῥικαζόλη οἱ σφόδρα Μαγγιάροι ἀνέθεντο τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἑαυτῶν σχεδίου διὰ τὸν μῆνα σεπτέμβριον, ὡς μήπω ἑτοίμου οὔσης τῆς Ἰταλίας.

» Ἡ εἰς Σχιαλὼν μέλλουσα ἐπίσκεψις τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας διήγειρεν ὀργὴν σφοδρὰν ἐν ταῖς γερμανικαῖς ἐφημερίσιν· ἐπιμένουσιν εἰς ἀπόδειξιν, ὅτι ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἁπλοῦν ἐστι φιλοφροσύνης ἔργον, καὶ ὅτι τὸ παράδειγμα τοῦ βασιλέως Γουλλιέλμου οὐδεὶς τῶν λοιπῶν τῆς Γερμανίας ἡγεμόνων μιμηθήσεται, ὅπερ λίαν πιθανόν, διότι καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ὁλλανδίας, καὶ ὁ τῶν Βέλγων ἀπέσχον τῆς ἐπισκέψεως ταύτης. Ἄλλως τε, ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἀρχιδουκὸς Μαξιμιλιανοῦ τῆς Αὐστρίας εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἔσεται ἀντεπίδειξις πρὸς τὴν τοῦ Γουλλιέλμου ἐν Σχιαλὼν, ἥτις, ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, παρέξει ἀποτέλεσμα αἴσιον, διότι ὁ Κ. Σχλάϊνιτς ὁ ἀείποτε εὔνους τῶν γαλλικῶν συμφερόντων μένει ἐν τοῖς πράγμασι.

» Πᾶσα ταυτὸν παρ' ἡμῖν φήμη συνᾴδει ὑπὲρ τῆς εἰρηνικῆς τῶν πραγμάτων τάσεως. Λέγεται δὲ, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἀποφεύγει τὸν πόλεμον μέχρις ὅτου κατορθώσῃ καὶ ἀντιτάξῃ κατὰ τῆς ἀρκτῴας συμμαχίας συμμαχίαν νοτίαν· τὴν τῆς Γαλλίας δηλονότι, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἱσπανίας.

» Λέγεται καὶ πάλιν, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἠγόρασε παρὰ τοῦ Κ. Περρέῳ τὸ μέγα ξενοδοχεῖον τοῦ Λούβρου, εἰς ὃ μετενεχθήσεται, ἡ γενικὴ τῶν ταχυδρομείων διεύθυνσις. Ἄδεται προσέτι, ὅτι ἡ διεύθυνσις τῶν τηλεγράφων μετατίθεται εἰς τὸ μέγαρον τοῦ νέου Λούβρου, ἔνθα συγκεντροθήσονται αἱ κυρίαι ὑπηρεσίαι τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἵνα οὕτω προχείρως διακεινται παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ πρίγκιπος Μυράτ Κ. Ῥουφφὸνης ἐξακολουθεῖ ἐπιτυχῶς τὴν π ρ ο π α γ ά ν τ α ν τ ο ῦ ἐν μέσῳ τῶν ἐν Παρισίοις εὑρίσκομένων νεαπολιτανῶν· ὁ δὲ πρίγκιψ αὐτὸς προτίθεται τὴν ἀναγέννησιν τοῦ μασονικοῦ τάγματος διὰ τῆς συγχωνεύσεως αὐτοῦ μετὰ τῆς ἑταιρίας τοῦ Σαϊντ Βενσὲντ δὲ Πὼλ.....

» Ἡ διάλυσις τοῦ νομοθετικοῦ σώματος προσεγγίζει· ὁ Κ. Περσιγνὺ ἀσχολεῖται εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν ὑποψηφίων τῆς κυβερνήσεως, διότι καὶ παρ' ἡμῖν ἡ κυβέρνησις θέτει ὑποψηφίους.

» Ἠκούσατε βεβαίως περί τινος μονομαχίας γενομένης ἐν Βερσάλλιαις· τὰ αἴτια αὐτῆς εἰσι πρὸς τὸ παρὸν ἄγνωστα, ἀλλ' οἱ μονομαχήσαντες ἦσαν ὁ συνταγματάρχης Παζιὸλ καὶ ὁ στρατηγὸς Αὐβὲρτ (Aubert), ὅστις ἐφονεύθη.

» Αἱ μεταῤῥυθμίσεις τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου ἔχουσιν ὅμιν οὕτω πολεμίαν, ὥστε δικαίως ἐρωτῶσιν οἱ πολλοὶ, ἐὰν ὁ λόρδος Πάλμερστων ᾖ εἰλικρινὴς, ὅτε κηρύττει τὴν στενὴν συμμαχίαν τῶν δύω ἐθνῶν, ἐν ᾧ οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ συμπεριφέρονται ὡς ἂν εἶχον ἐντολὴν τοῦ ἀδιαλείπτως παροτρύνειν τὴν ἐθνικὴν ἀμιλλαν καὶ διερεθίζειν τὴν γαλλικὴν εὐαισθησίαν.

» Ἐκτὸς τῶν προλαβόντως μνημονευθεισῶν μεταβολῶν ἐν τῷ γαλλικῷ ὑπουργείῳ ἄδονται καὶ αἱ ἑξῆς· λέγεται, ὅτι ὁ Κ. δὲ Μορνὺ παραιτεῖ τὴν προεδρείαν τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος, ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ Κ. Βαρόσχ· ὅτι ὁ Κ. Ῥουχὲρ διορίζεται πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας· ὅτι ὁ Κ. Φορκὰδ μεταβαίνει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργεῖον, ὁ Κ. Φοὺλδ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, καὶ ὅτι ὑψηλὴ θέσις προώρισται τῷ Κ. δὲ Μορνὺ, ἡ δημιουργηθήσεται τοιαύτη.

» Βεβαιοῦται δὲ, ὅτι αὐτὸς ἐκεῖνος 